

نورنی قورئان

« کورته باسیکه له باره ی قورئان و نووسینه وه ی و
کوکردنه وه و قورپا و ته جویدی قورئانه وه »

داندراوی

مه لاجبیدالکریمی مدرس

۱۴۰۵ ی کوچی

۱۹۸۵ ی زایینی

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی به رزی خالقی عه للام
که قورثانی کرد به یاسای ئیسلام

ناوی پیروزی ته و خوداوه نده
دهرگای گوشاده بو ته و به ی به نده

هر بووه و ته بی و نه بوونی نی به
ذاتی له بوونی وینه به ری به

پاکه و بی نیاز له سوی کائینات
بی پاکه و تاکه به ذات و صفات

زیندوووه و زاناو صاحب ئیراده
ته وانا له سهر هرچی موراده

ته بینی و ته بینی زهره و خشی پی
پی میرووله ی ورد له هر شوینی بی

خواه ن وتاره له گه ل ره هبه ران
هم فرمان داره له سهر سهر و ران

په روه ردگار ه و (واجب الوجود)
هه ر ته و مه عبوده و ته شى بو سجوود

بوون هه ر بو ته وه به مه عنای لایق
به مه یلی ته وه بوونی حه قایق

له سه ر خواستی خوئی خالیقی زانا
له نه بوونه وه جیهانی دانا

رازاندیه وه جیهان به پرته و
به روژ و مانگ و ته ستیره ی به ده و

مه وسیمی سالی کرد به خزمه تکار
عه رزی ره نگین کرد به گول و گولزار

له مشتی خاکی پاکی سه ر زه مین
(ئاده م) ی هیئاو کردی به ته مین

(حه وا) یشی بو کرد به یار و هاوسه ر
بوون به سه ر ده فته ر بو هه موو به شه ر

پاش بوون له به هه شت هیئایه سه ر عه رز
بو عیلم و زانست بو ره وشتی به رز

وه چه و نه ته وه ی له سه ر بساتا
بلاو بوونه وه به رووی ولاتا

کردی به ره هبه ر له پرووی جیهانا
ده ستووری ژین و دینی بو دانا

جا بو ته علیمی رنی به ختیاری
لئی هه لبراردن پیاوی دیاری

له هه ر چه رخیکا ئەم سه ر تا ئەو سه ر
رابه رانی نارد بو ته مئی به شه ر

به جو بره ئیلا فریشته ی ئەمین
یاسای راستی نارد له بو سه رزه مین

ده بو سه ر (ئاده م) په نجا له بو (شیث)
سی سه حیفه هات بو دینی (ئیدریس)

ده بو ئیبراهیم (خلیل الرحمن)
بابه ی ره هبه ران تا ئاخو ره مان

گشت به سه حیفه ناویان براوه
سه حیفه ماده ی لی نوو سراوه

ماده که ی چه رمه یا به رده یا دار
وه زعی نووسینی به پنی رۆزگار

حه واله ی علیمی زاتی خودایه
عه قل رینوما ی دلی ئاگایه

ته ورات بو (مووسا) ره هبه ری جه لیل
بوئه و فیرعه و نی خسته ئاوی نیل

زه بوور بو (داوود) مه ردی پاله وان
به به رده قانی (جالووت) ی فه وتان

که ئه یخوینده وه ئایاتی زه بوور
ده وروبهری خوی پر ئه کرد له نوور

کیوو په له وهر به نه غمه ی (داوود)
ته سبیحیان ئه کرد بو خودای مه عبود

ئینجیل کتیبی (عیسا) ی بن (مه ریه م)
به نده ی خالیصی خالیقی ئه کره م

یه هوود به جه فا که وتنه سه ودا
بیکوژن به لام ره همه تی خودا

به رزی کرده وه بو قه لای ئه مان
هه لی گرت له عه رز هه تا ئاسمان

داینا به وینه ی فریشته ی قودسی
له ماوای حورمه ت باشتر له کورسی

(عیسا) به بی باب بیته رووی جیهان
بیته سه ر به یان بو رازی په نهان

هه ر به مندالی به بی مه لاله ت
بلی ره سوولم خاوه ن ریساله ت

به ئه مری خودا گل بکا به ته یر
کویری ماده رزاد بینا کا بو سه یر

به ئیزی خودای (اعراض) و (أعیان)
زیندوو کاته وه مردووی بی گیان

سفره راکیشی له رووی ئاسمان
بو ئیطمیئنانی چه واری یه کان

چون دائه مینی بو ریگه و بو جی
له باتی زه وی با عاسمان بی

پاش ره فعی عیسا سه رزه وی یه کسه ر
پر بوو له ئاشووب به کرده وه ی شهر

ژینی ئاده می بوو به ژاری مار
مردن چاتر بوو له ژین و ژیوار

تا خودای جیهان به میهره بانی
(موحه ممد) ی نارد بو نیگابانی

بو ئاوه دانی رووی جیهان به ژین
به یاسای ره خه ت بو ژین و بو دین

له قه ومى قوره يش نه ته وهى قه یدار
کوري (ئیسماعیل) ره هبه ری نازدار

کوری (ئیسراهیم) دوستی خوداوه ند
دژمنی (نه مروود) خاوه ن دارو به ند

له پاش رزگاری له ئاگری سوور
دهرچوو له عیراق بو ولاتی دوور

له گه ل کومه ئی له دوست و خزمان
هیجره تی فهرموو بو خاکی که نعان

له پاش ماوه یی به ئه مری جه لیل
چوو بو خاکی میصر خاوه ن ئاوی نیل

له وی پادشا له عه ینی جیدا
(هاجره) ناوی جاریه ی پی دا

کاتی هاته وه له و (هاجره) ناوه
خوا (ئیسماعیل) ی به رزی پی داوه

له پاش ماوه یی (ئیسحاق) په یدا بوو
له (سارا) خاتوون که ئاموزای بوو

جا به فهرمانی خودای سه به ب ساز
(هاجره) وړوله ی بردن بو حیجاز

(ئىسماعىل) لە گەل دايەى بى لە ككە
داينان لە و شوينا كە بوو مە ككە

لە كاتى ويداع (هاجر) ى غە مبار
لە گەل (خەليل) دا هاتە سەر وتار :

لە م شوينه چۆلە بى دەست و بى كەس
چون دەوام ئە كەين بە بى فەريادرس

وہ لامي مداوہ حەزرەتى (خەليل) :
مە ئموورى ئە مرم بو خودای جەليل

(هاجر) بە م واتە دلى ئارام بوو
چاوہ رنى لوطفى خودای عەللام بوو

كە بە جنى هيشتن لە بەر بى ئاوى
(ئىسماعىل) ئە سرين ئە هات لە چاوى

لە و كاتا تەيرى داھات لە بەرزا
چەن جار دەنووكى دا بە سەر عەرزا

ئاو دەرچوو لە ويا بە زورى نەك كەم
بو بە سەرچاوہى مە شھوور بە زەمزەم

ئە ونەى بى نە چوو قەبيلەى جورھوم
قەحطانى نە سەب هاتنە سەر زەمزەم

له سهر ريعايه ي حوقوقى به شهر
ئيجازهيان خواست له دايه (هاجر)

ته ویش به عه هدی وه فا به ته دهب
ئيجازهي فهرموو به (شيخ العرب)

له ويا مانه وه به شهرم وحه يا
وه گو خزمه تکار له دهشت وچيا

(ئيسماعيل) له وان ژنيكي هينا
ته مجا (ئيراهيم) هات له بوينا

له گهل (ئيسماعيل) كه عبه ي کرده وه
به ناوی خودای ته نيای فهرده وه

تا له نه ته وه ي پاکی (ئيسماعيل)
پهيدا بوو چه زرهت ره هبه ري جه ليل

کاتی پهيدا بوو هه تاوی رووی ته و
جيهان رووناك بوو به نووريکی نه و

له چل سالیدا ره هبه ري نازدار
بوو به چلچرای چه رخی رۆزگار

به سروشتی پاك به خولکی شیرين
ناردی به ره ههت له بو عاله مين

بوو به ره هڼومای گه لی به هه شتی
بوو به پېشه وای زانستی گشتی

خوا بوی نارد قورئان بو به ختیارۍ
بورپی پیروزی و سه عاده تکاری

جیهان رازاوه به پیروزی ته و
به یاسای ره ساو به دلسوزی ته و

* * * *

په روه ردگارا تو به حق خودای
شایانی چه مدو سوپاس و نه نای

ته نای پر صه فا هه ز له بو توپه
سوپاس بو عه طای باره گای توپه

له سهر ته و نووره ناردت به که ره م
به فه یضی ره حه مت بو هه موو ئومه م

ته ونه کافی بی بو باره ی ذات
له بو باره گای پر که راماتت

* * *

دروودی بې حەد نەك لە من لە تۆ
بۆ ئەو پرەهبەرە كە ناردت لە نو

يانى (موحه مەد) خوشە وىستى تۆ
بەندەى موخلىصى حەقپەرستى تۆ

بوو بە ئاوينە بۆ تەجەللای تۆ
بوو بە نویتەر بۆ تەوہللای تۆ

كە بوو بە مەنبەع بۆ ئىحسانى تۆ
كە بوو بە مەلەع بۆ قورئانى تۆ

ھەم لە سەر ئالى خانەدانى تۆ
لە سەر يارانى ياوەرانى تۆ

لە سەر پەرەوان لە بۆ دىنى تۆ
كە بوون بە بلوور بۆ ئايىنى تۆ

لە سەر قارىئان بۆ قورئانى تۆ
كە بەراستى بوون بە قوربانى تۆ

ھەم موخەددىشان بۆ حەدىشى تۆ
بۆ پرەسم و پرىگەى زۆر نەفىسى تۆ

بۆ موجتەھىدان لە بەردىنى تۆ
ئارەزوومەندان بۆ تەمكىنى تۆ

له بۆ ئه ولياي خاوه ن وه فاي تو
له سه ر ئه صفياي خاوه ن سه فاي تو

ياني : مه رداني دل پر له ئه نوار
كه بوون به شيفاي جه فاي ده رده دار

بۆ ئيمه يش به لكو به رقي بي له نوور
رني بي ده ربكه ين بۆ ليقاي حضوور

ئه وه ل تا ئاخو بۆ نزيك و دوور
حوضووري تويه مه قصوود له حضوور

* * *

(وبعد) له بهر ناره سايي دل
به وه فاي ئه ده ب به ياساي كامل

دل دوور كه وته وه له نوور و پرته و
روژي رووناكي له لا بوو به شه و

له بهر تاريكي دلي داماوم
به عه لاوه ي دل رهش بوو به رچاوم

به م وه زعه تاله زور ترسام له خووم
چاري خووم نه كه م به جاري ئه رووم

جا دل به هیوای وه سیله سازی
که وته هاتوچو بو دلنه وازی

زور پارامه وه له خوای میهره بان
نووری بنیری بو صه فای دلمان

به ئیخلاصی دل زور پارامه وه
له دوعا کردن نه گه رامه وه

به هیوای نووری بنیری بو دل
تا ریگه ده رکاو بگاته مه نزل

روحي ره هبه رم کرد به وه سیله
بو نه یلی نوورو فه وزی فه ضیله

(الحمد لله) به فه یضی ره هبه ر
موژده ی قوبوولم له بو که وته ده ر

وه ها حالی بووم که نووری دلمان
وا له خزمه تی ثایاتی قورئان

تاوی پرته وی له نووری قورئان
ئه بی به چرای کاره بای دلمان

هه تا هه تایه ناکوژیته وه
له به هه شتیشا ئه دره وشیته وه

شه و نغی فه یضی ده ریای هیممه ته
ئاوی حه یاتی به قای ئوممه ته

ئه بی به زه یتی دهروونی ئینسان
شه وق ئه داته وه ئه نواری ئیحسان

نورهم یسعی بین آیدیهم
له داتیهم ومهتدیهم

* * *

ئه نواری قورئان به فه یضی سه رمه د
سه ری وا له ناو سینه ی (موحه ممه د)

واته ئه و جیلوه کاتی نازل بوو
واریدی سینه ی مه ولای کامل بوو

له سینه ی ئه وو وه کو کاره با
به سینه ی صافی موسولمان ئه گا

وایه ر په یوه نده به مه عنا ئیمان
به و نه هجه ئه نواری دئی بو موسولمان

به م موژده دلم بوو به په ره ی گول
پرووم کرده قورئان به ئیخلاصی دل

چەن دەرزم نووسی بو موسولمانان
عینوانم دانا بە (نووری قورئان)

لە دەرزی میژووی قورئانی ئەنوەر
چلۆن ھاتە خوار بو لای پیغەمبەر؟

چۆن نووسرایەوێ کێ بوو نووسەری
لە گەلی یاران کێ کردیە بەری؟

تە عریفی چی یەو ئەحوالی چەندە؟
کە ھۆی پیروژین بو دلی بەندە

مە ککی و مە دەنی و حەضەری و سەفەر
لە یلی و نە ھاری و فیراشی ئەنوەر

صەیفی و شیتائی بە شیوەی ئەکەل
(أَوَّلُ مَآئِزِلٍ آخِرُ مَآئِزِلٍ)

چەن ئەحوالی تر پیویستن بۆمان
زانینیان خیرە بو حالی خویمان

پاش فەوتی رەھبەر چۆن بوو تەرتیبی
جەمعی دووجارە و خەط و تەھذیبی

چۆنیان خویندەوێ قاریئانی پاک
قیرائەتی سەبەحە بە شیوەی رەووناک

حوکمی چلوڻه ته جويدی قورئان
چون بوو ئادابی گه لی قاریئان

(الحمد لله) به فه یضی ره سوول
خامه هاته سه ر نووسینی مه ئموول

ئه مه یه غایه ی به مایه ی (نامی)
به نووری قورئان باش بی ئه نجامی

ئیه ویش به دوعای ده وامی ته وفیق
له م تیکوشانا بین به ره فیق

هیوام وه هایه له هه ردوو جیهان
بگه ین به به هره به نووری قورئان

نووری وه ربگرین بوو ووناکی دل
هه ر به و نووره وه بگه ین به مه نزل

ده رزی یه که م

ده رزی یه که مین ده رزی طلوعه
طلووعی رۆژی تکا مه سمووعه

ده رزی تیژگی نووری به مایه
نووری هه تاوی هه تا هه تایه

به ره به یانی هاتنی ره هبه ر
ره هبه ری ریگی پیروزی به شهر

وتمان پاش (عیسا) تاریک بوو جیهان
تاریک بوو سه فحه ی ئه رزو ئاسمان

چه رخی بوو نه بوو وه حیی ئاسمان
ده وری بوو نه ما ئیمان و په یمان

که ئیمان نه ما په یمان نامینی
نه مانی په یمان سته م ئه پروینی

جا ذاتی باری به میهره بانی
جیلوهی خسته سه ر نه وعی ئینسانی

سالی پینج سه دو حه فتاویه ک نه چوو
ته جه لالی ئه نوار که وته هاتوچوو

به ره به یانی دووشه مئی پیروز
هاته دونیاوه ره هبه ری دلسوز

له شه وی دوازده ی ره بیعی یه که م
بیستی نیسانی رومی موقه دده م

به وینه ی گولی گولباغی به هه شت
جیهان بین خوش بوو هه رده و کیوو ده شت

دونیا رازاوه زیاتر له عاده ت
بوو به سه مری صوبحی سه عاده ت

ئه م ذاته به رزه کاتی په یدا بوو
چه ن مانگی پیشتر باوکی فه وتا بوو

بویه باپیره ی به شان و عه رزی
بوو به موره بیی روله ی سه ربه رزی

به هیوای ئه نای سیمای تا ئه به د
ناوی خوشناوی کرد به (موحه ممه د)

واقیعه ن و ابوو چه ن ئه نای بو هات
له لای خوداوه به گه لی ئایات

ئیسته یش به ده وام هه ر ئه نای بو دی
هه تا هه تایه ئاخری نایی

پاش چه ندی رابورد له ویلاده تی
له نه شئونومای پر سه عاده تی

دایه (حه لیمه) ی سه عدییه نه سه ب
هات بردی له بو بادیه ی عه ره ب

تا به هه وای پاک له گه ل صه فای دل
بی بگا بی غه ش وینه ی په ره ی گول

له پاش ماوه ی شیر هینایه وه شار
به لام بردیه وه بو خوشی ژیار

له چوار سالدایا جبریلی ته مین
(شق الصدر) ی کرد بو نووری یه قین

جا هینایه وه دایه ی بی له ککه
بو مالی باپیر له شاری مه ککه

ته مجاره دایکی ته و نه وره سیده
به خیوی ته کرد وه نووری دیده

له سالی شه شدا ته و پرته مکینه
له گه ل دایکیا چوو بو مه دینه

که گه رانه وه بو مه ککه ی ئاوا
دایکی نه خوش که وت له خاکی (ته بوا)

هه ر له ئه بوادا موته وه ففا بوو
حه زره ت به و مه رگه دل پرجه فا بوو

اجا (أمّ أيمن) خادیمه ی ژیری
زوو هینایه وه بو لای باپیری

باپیری به رزی به صیدق و صه فا
خزمه تی ئه کرد بی جه ورو جه فا

هه شته مین سالی شای شیرین لبقا
باپیری رویی بو (دار البقا)

له نه خوشیدا (عبدالمطلب)
وه صیه تی کرد بو (أبو طالب)

خزمه تی بکا به یاسای ره همه ت
ئه ویش وه فای کرد به حه ققی خزمه ت

له پیش بلووغا سه ییدی ئه نام
له گه ل ئه م ذاتا رویی له بو شام

که چوونه (بوصرا) به ئه مری راهیب
مه نعی سه فهر بوو له (أبو طالب)

زوو گه رانه وه بو شاری مه ککه
له ترسی یه هود دل پر له له ککه

له بیست و پینجا زور به ده ستوبرد
عه قدی نیکاحی (خه دیجه) ی بو کرد

له سی و پینجا بوو که قوره یش به جه م
چوون بو ته عمیری که عبه ی معظم

له سه ر دانانی چه جه رولئه سوه د
ئیختیلافیان کرد بی سامان و چه د

هه موو چه زره تیان دانا به چه که م
ئه ویش ئه مری کرد بو ده فعی ئه له م

چه جه ریان هیئا به قه درو که مال
دایاننا له ناو جلی وه ک به رمال

قه ومه کان هاتن هه موو به یه کجار
به رزیان کرده وه ئه و نایه دیوار

خیلاف له به ینی ئه وان زائیل بوو
خویشی به فه یضی نه صبی نائیل بوو

له و ته ئریخه وه به دل ئه و ذاته
که وته ته فه ککور له م کائیناته

چون ئه بی عالهم بی سه رو سامان
بی په روه ردگار بی دین و ئیمان

چون ئەب ئىنسان لە بو بەردو دار
بىي بە بەندەى عىبادەت گوزار

وا ئەم فیکرەىە شعورى داگرت
لە ھەموو بەشەر بە دل دوورى کرد

ھەر سالى مانگى ئەروىشتە غار
ناو غارى حیرا لە صەفحەى کوسار

بە فکرى عالى نوورانى ئەبوو
روژ بەروژ نەفسى رۆحانى ئەبوو

ھەتا تەمەنى گەىشتە چل سال
عەقلى گەىشتە مەرتەبەى کەمال

ده رزی په که م به په خشان

زاناکانی ستیره تی چه زره تی پیغه مبه ر (ﷺ) نووسیویانه که :
چه زره تی موچه مده دی عه ره بی (د . خ) کوری (عه بدوللا) ی کوری
(عه بدولوططه لیب) ی کوری (هاشم) ی کوری (عه بدوله ناف) ی
کوری (قوصه ی) ی کوری (کیلاب) ه . دایکیشی ناوی (ئامینه) ی
کچی (وه هه ب) ی کوری (عه بدوله ناف) ی کوری (زه هره) ی کوری
(کیلاب) ه . له م ذاته دا رشته ی نه سه بی باوک و دایکی ته گه نه وه به
یه ک .

ته مانه له هوژی (قوره یش) وه له ته ولادی (عه دنان) و له نه ته وه ی
(قه یدار) ی کوری (ئیسماعیل) ی کوری (ئیراهیم) ی خه لیلن دروودی
خودایان له سه ربی .

باسی ئیراهیم له میژووی دینا دیاره . کورته که ی ته مه یه :
ئیراهیم کوری (ئازه ر) ه و له عیراقا له دایک بووه . شوینی له دایک بوونی
شاری (کوتا) بووه له ولاتی (بابل) یا (شهرقات) له به ینی (تکریت) و
(موصل) دا ، یا (شوش) له نزیکی شاری (عه قره) دا له شیمالی
مووصله وه .

پاش ته وه خودا کردی به پیغه مبه ری خوی و (نه مرود) به مه نجه نیق
فره یدایه ناو ئاگره وه و به سه لاهه تی رزگار بوو ، به زوری (نه مرود) له
عیراق کوچی کرد بو ولاتی (که نعان) له فه له ستین و له وی دانیشته . جا
سه فه ری کرد بو (میسر) بولای پاشای (میسر) . پاشای (میسر) زوری
حورمه ت گرت و جاریه یه کی (هاجره) ناوی پی دا . پاشان (ئیراهیم)
گه رایه وه بو که نعان ؛ پاش ماوه پی له (هاجره) کوریک ی بوو ناوی نا
(ئیسماعیل) . له (سارا) ی نامورایستی کوریک ی بوو ناوی نا
(ئیسحاق) .

جا به فه رمانی خودای ته عالا (هاجر) و (ئیسماعیل) ی کوری له
 که نعانیه وه برد بو (مه ککه) که له و کاته دا چول بوو . به هاجه ریشی
 فه رموو که له ویدا بمینیه وه . هاجر وتی : له م شوینه دا بی که س چون
 نه ژین ؟ ئیبراهیم فه رموو : خودا فه رمانی وایه و خودا زایه تان ناکا .
 ئیبراهیم که رایه وه . له و ساته دا (ئیسماعیل) داوای ئاوی کرد ، (هاجر)
 نه یزانی ئاو له کویدا ههیه . له ناکاو په له وه ری له حه واوه نیشته وه ،
 دهستی کرد به ده نوو کدان به عه رزا ، له شوینی ده نوو که که یدا ئاو نه هاته
 ده ره وه . هاجر رویشته نه و شوینه ی هه لدا یه وه و ئاوی لی هاته ده ره وه و
 بوو به کانی و هه میسه ئاوی لی ده رته چوو ، که ئیسته به و کانی یه نه لین :
 (زه مزه م) . له م سه رده مه دا خیلکی عه ره بی به قه حطانی مه شهوور به
 (جورهوم) . له و شوینه دا دابه زین و شیخه که یان هات ئیزنی خواست له
 هاجر له و کانی و ئاوه ئاو وه ربگرن ، ته ویش له سه ر عه هدو په یمانی ته و
 روژه په یمانی به ست له که لیاندا که : ئاوه که ی داگیر نه که ن و موعامه له یان
 باش بیت . به م قه راره ته و هوژی جورهومه له ویدا دامه زران و خزمه تی
 هاجر و ئیسماعیلیان ته کرد . ئیسماعیل له ناو نه واندا فیری زمانی
 عه ره بی قه حطانی بوو ، که زمانی ئیسته ی قورئانه .

ئیبراهیم جار به جار ته هات بو لایان جا کاتی که ئیسماعیل که وره
 بوو ، حه زره تی ئیبراهیم هاته وه له گه ل ئیسماعیلدا خانه ی خودا
 (که عبه) ی پیروزیان دروست کرد که بوو به عیاده تخانه ی دینی حه زره تی
 ئیبراهیم و شوینی ته وحید و خودای تاق و ته نیا په رستن . دینی ئیبراهیم له و
 ولاته دا بلا و بووه وه . پاش ماوه بی ئیسماعیل له و هوژی جورهومه ژنی
 هیناو دوازه کوری بوو . که وره که یان که ناوی قه یدار بووه باپیره
 که وره ی عه دنانه که باپیره که وره ی هوژی قوره یشه و حه زره ت (ﷺ) له
 نه ته وه ی نه وه .

حه زره تی موحه ممد (ﷺ) کوری عه بدوللا ، کوری
 عه بدولموطه لیب ، کوری هاشیم ، کوری عه بدوله نافه . دایکیشی

ئامینه ی کچی وه هه بی کوری عه بدوله نافی کوری زه هره ی کوری
کیلابه .

له به ره به یانی شه وی دووشه ممه ی دوازده هه می ره بیعوله ووهل
ریکه وتی بیستی مانگی نیسانی رومی شه رقی له دایک بووه . له به ره وه که
عه بدوللای باوکی به چهنه مانگی پیش ته وه للودی چه زره ت له
سه فه ریکی تیجاره تا وه فاتی کرد بوو ، عه بدولموظطه لیبی باپیره ی خاوه ن
عائله که بوو ناوی نا (موحه ممه د) دروودی خوای لی بی . به یاسای
ئه شرافی قوره یش که مندالیان له بادیه ی عه ره بدا به حیوئه کرا ، دایان به
حه لیمه ی سه عدیه بردی بو بادیه شیر ی پی بدا . پاش ته واو بوونی
ماوه ی شیریندانی ، حه لیمه هینایه وه بو خزمه تی (عبدالمطلب) ی
باپیری ، له شاری مه ککه ، به لام له به ره وه که پیروزی خویانی له وه وه
ئه زانی ، به رچا رچای لی کرد پی یاندایه وه بردیه وه بو بادیه ی عه ره بی .
له ته مه نی چوار سالیدا روژی له گهل برا هاوشیره که یدا بوو له
ده ره وه ، له ناکاو براکه ی چاوی که وت به پیاویکی جل سپی هات ،
موحه ممه دی گرت و سنگی له ت کردو ته وه نده ی پی نه چوو له به رچاوی
ون بوو . موحه ممه د له شوینی خویا ره نگی گورا ، کاتی برا هاوشیره که ی
ئه مه ی چاوپیکه وت رویشت بولای حه لیمه ی دایکی ، ئهم رووداوه ی
بو گیرایه وه . حه لیمه که ئهمه ی بیست رای کرد موحه ممه دی هینایه وه بو
ماله وه و به میرده که ی وت : ترسم هه یه موحه ممه د له لای ئیمه گیروده ی
نه خوشی یه ک بیی ، با بیبهینه وه بولای باپیری . بردیانه وه بولای
(عبدالمطلب) و ئهو وه زعه یان بو گیرایه وه . ئه ویش ووتی : یه عنی

ترساون له وه ئهم کوره تووشی ده ردیکی خراب بیی ؟ حاشا ئهم کوره
تووش نابی و پایه یه کی زور به پوزی ئه بی .

چه زره ت (د . خ) له مالی باپیریا مایه وه تا گه یشته ته مه نی شه ش
ساله . له و ته مه نه دا له خزمه تی (ئامینه) ی دایکی و (أمّ ایمن) ی
کاره که ریان له مه ککه وه چوون بو مه دینه بو زیاره تی مالی خزمان و

برایانیان . ماوه یی له مه دینه مانه وه ، پاش گه رانه وه بو مه ککه کاتی
گه یشتن به ته بواء که شوینی که له به یی مه ککه و مه دینه دا ، دایکی
نه خوش که وت و وه فاتی کرد جا چه زره ت له گه ل (أم ایمن) دا هاته وه بو
مه ککه بو مالی باپیری له وی به ئاسایش ته ژیا .

له ته مه نی هه شت سالی دا بوو که باپیری وه فاتی کرد . باپیری
وه صیه تی کرد بوو بو (أبو طالب) ی کوری که خزمه تی موحه مده دی برازای
بکا ، ته ویش له سه ر ته وه صیه ته خزمه تی ته کرد .

له ته مه نی دوازه سالی دا (أبو طالب) رویشت بو شام و موحه مده دی
له گه ل خو ی برد . کاتی گه یشتنه شاری بو صرا له سنووری شام (بحیرا)
ناوی راهیب نه صیه تی (أبو طالب) ی کرد که نه بیا بو شام نه کا جووله که
زیانی پی بگه یه نن . (أبو طالب) هینایه وه بو مه ککه .

له ته مه نی چه قده سالی دا له گه ل (زبیر) ی مامیدا سه فه ری یه مه نی
کردو به سه لامه تی گه رانه وه بو مه ککه .

له ده وری عومری بیست و چواردا بوو به عامیل بو (خه دیجه) ی
کچی (خویدل) که ژنیکی ده وله مه ند بوو ، وه له گه ل (میسره) ناوی
غولامی (خه دیجه) دا هاتو چویان ته کرد له بهر ته وه که به کوریکی
شه ریف و خاوه ن قه در هاته پیش چاوی خه دیجه ، ویستی شووی
پی بکا . (أبو طالب) که ئاگادار بوو له مه وضوعه که رویشت
خواز بیی یه کی به حورمه تی خه دیجه ی کردو ماره ی کرد له چه زره ت
(د . خ) که له ته مه نی بیست و پینج سالی دا بوو . (خه دیجه) یش چل
سالان بوو .

پاش ته مه چه زره ت (ﷺ) له خانه دانی خویدا به ئاسایش و
سه ربه رزی و هیمنی و خیر و مه ندی خه ریکی تیجاره ت بوو هه تا عومری
گه یشته سی و پینج سال له و ساله دا هوژی قوره یش ته عمیری مالی خودا
که عبه ی پیرو زیان کرده وه ، به لام له سه ر دانانی (حجر الأسود) له شوینی
خویدا بشیوه که وته ناویان . له ته نجامدا چه زره تیان کرد به چه که م بو

چاری ئەو بشیوویه . ئەویش فەرمانی دا بەرمالێکی پاکیان هینا
 بەردەکیان خستە ناوی . جا فەرمووی : لە هەر طائفە یەک یەکیان
 بنهوی ئە گوێشە ی ئەو بەرمالە و بەهەموویان هەڵی بگرن . کاتی بەرزیا
 کردەووە حەزەرەت (د.خ) خۆی بەردەکی لە بەرمالە کە هەلگرت و لە
 شوینی خویا لە دیواری کەعبەدا داینا . بەووە چاری ئاشووبە کە ی کردو
 خویشی شەرەفی دانانی (حجر الأسود) ی وەرگرت .

لەم کاتە بەولاولە حەزەرەت (ﷺ) حالی گۆرا ، کەوتە بیرکردنەووە لە
 جیهان بە تاییەتی لە خەرافاتی خەلکی مەککە ، کە خویان بەرد ئە تاشن و
 ئەیکەن بە مەعبوودو ئە ی پەرستن . هەروا بیرێ ئە کردەووە لە
 پەروەردگاری جیهان : ئایا ئەم عەرزە جوانە و ئەم ئاسمانە و ئەم
 ئەستێرانە و مانگ و رۆژ کە لەسەر یاسایەکی رێک هاتوچو ئە کەن و شەوو
 رۆژ و مانگ و سال پەیدا ئەبێ چۆن مومکین ئەبێ پەروەردگاریکی زاناو
 توانای نەبێ و ، بوچی کەسێ نی یە بیربکاتەووە لە خۆی کە : کێ دروستی
 کردووە و بوچی دروست کراوە و ئەنجامی چی یە ؟ خۆ نابێ ئادەمیزاد وەکو
 گیان لە بەرە بێ عەقلەکان بژین و بمرن و پرسیاری نەبێ لە کردەوویان .
 لە بەرچی رشتە ی خزمایەتی و رەحم و میهرەبانی بچراوە ؟

بو ئیختیاری شوینیکی خالی و تەنهایی هەموو سالی ماوە ی مانگی
 ئەروێشتە ئەشکەوتی (حراء) لە کیوی لە کیوێکانی ئەطرافی مەککەدا رای
 ئەبوارد . هەروا لەسەر ئەم یاسایە دەوامی کرد هەتا تەمەنی گەشتە چل
 سالە . لەو ئەشکەوتەدا فریشتە ی خودا هاتە سەری و خەلاتی
 پیغەمبەریتی بو هینا .

دهرزی دووهم : سه ره تاي وه حی

له سالی چل دا شه ش مانگی ته واو
روئیای صادیقه ی له بو هاته ناو

واته ههر خه وی ته یبینی به شه و
بوی ته هاته دی به وینه ی پرته و

به م وه زعه دلی زور نوورانی بوو
خولکی نه فسانی به رو حانی بوو

جا ههر له م سالا مانگی ره مه زان
جبریل هاته خوار بوی هیئا قورئان

هاته لای بو غار ته شکه وتی (حیرا)
حیرای بو گوړا به قه صرو سه را

غار به کاره بای وه حی پر نوور بوو
قه لبی به نووری ره همه ت مه سروور بوو

جبریل هاته لای باو هشی پیا کرد
به نووری ره همه ت دلی ئاوا کرد

به ته دهب فهرمووی : ته ی شه خصی عه ظیم
بخوینه ، فهرمووی : من خوینده وار نیم

ديسان وشاردی و ئیشی پی گه یاند
به نووری قودسی دلی پی گه یاند

دووباره فەرمووی : ئە ی سیرەت سەلیم
بخوینە . فەرمووی : من خویندەوار نیم

ئە مجارەش جبریل به هیزی قودسی
وشاردی و ئیشی گه یاند به شەخصی

ئە مری کردەو بەخوینی حەزەرەت
ئە ویش وەك جارەن کردی مە عزەرەت

جا خویندیه وە جبرەئیل به حەق
ئایاتی پیشووی سوورەتی (عَلَق)

جا کە جیبرەئیل غائب بوو لە غار
حەزەرەتیش لە غار هاتەوە بو شار

ئە و کارە ساتە ی گیراوە به چین
لە بو خەدیجە (أُمّ الْمُؤْمِنِينَ)

ئە ویش به خوشی دلخووشی داوہ
فەرمووی : مژدە پی لە پرووی دونیاوہ

هەرگیز گیرۆدە ی ناباری ناب
تووشی حالە تی بیزاری ناب

چون ئىنسانىكى عالي سروشتي
ئەمىن و پاك و شيرين رهوشتي

له بو خزمان و بيگانه يه كجار
وينه ي دهرمانى بو دهر دو ئازار

فهرموو با بروين بولاي (وهرهقه)
ذاتىكى زاناو خرمى موشفيقه

زور ئاگاداره له ئەوزاعى دين
شه رحى حالى توئه كا به يه قين

جا ههر دوو ههستان له بو ئىستيفسار
رويشتن بولاي وهرهقه ي هوشيار

كه هه زرهت باسى حالى خوئى بو كرد
وهرهقه جوابى داوه دهستوبرد :

ئەوشه خصه له غار هاتوه بولات
فريشته ي ههقه وا له سه ماوات

سه فيرى خاصه بو خوداي عالم
بولاي زه هبه ران ئادهم تا خاتهم

وا هاته لاي توئيش به خه لاته وه
به فه يضى قودسى و به ثاياته وه

هه ر ئه و شه خصه يه هاتووو ئه وسا
بو لای ره هبه ران تا مووساو عيسا

تویش بووی به ره به ر له کائیناتا
بووی به هووی ره حهت له سه ر بساتا

ئاخ له وزه مانه که گه لی خزمان
ئازارت ئه ده ن بی سه روسامان

گه نجی بوومايه به هیزو قووهت
یارمه تیم ئه دای به بازووی هیممهت

فه رمووی : چۆن خزمان ئازارم ئه ده ن
گیروده ی جه فای نابارم ئه که ن ؟

وه ره قه فه رمووی : به لی وه هایه
له سه ر بساتا ئه مه یاسایه

قهت نه بوه که سی بووی به ره هبه ر
بی ئازار مابی له شه ری به شه ر

له پاش ئه م کاته تاماوه ی سی سال
وه حی قه طع بوو له شای پر که مال

به لام جویره ئیل بو صه بووری ئه و
خوی نیشان ئه دا جار به جار له نه و

حه زره تیش وه کو سالانی پیشوو
بو غاری (حراء) ئه یکرد هاتوچوو

روژی له روژان له غار گه راوه
جبریل به هه یبهت خوی نیشان داوه

به لام هه یئه تی پر بوو له هیممهت
ئافاقی پر کرد له نووری ره همت

به م نیشان دانه سه ییدی سه روهر
رژا به سه ریا ئه نواری ئه کبه ر

شه پۆلی نووری دهرونی ئه نوهر
بوو به شه پۆلی سه ر ده ریا ی ئه ههر

به ههر حالی بوو هاته وه بو مال
فه رمووی : دام پوشن بو ئارامی حال

له م داپوشینا جبریلی ناصر
نازل بوو له گه ل سووره ی (مُدثر)

فه رمانی هینا به ده عوه بو دین
یه عنی ته وحیدی خودای عاله مین

له بو ئه خلاق و ئادابی به شهر
بو دینی مو بین ببی به ره هبه ر

لە بۆ صیلە ی رەحم بۆ میهرەبانی
لە بۆ رەوشتی بە رزی ئینسانی

بۆ سەخاوەرەم بۆ شەرم و شکۆ
لە بۆ دلگەرەمی بە وینە ی پشکو

بۆ پەیمان داری بە یاسای وەفا
بۆ ئیستیقامەت ، بۆ صیدق و صەفا

جا ئەهلی مەککە و بادیه ی ئەطراف
ئەوێ بە شداربوو لە خولکی ئینصاف

یەك یەك و دوو دوو ئەهاتن بۆ لای
موسولمان ئەبوون ئەبوون بە فیدای

ده رزی دووهم به په خشان

کاتی ته مه نی چه زره ت (ﷺ) گه یشته چل سالی شه ش مانگ پیش هاتنی جوهره ئیل روحي موباره کی ته وه نده نوورانی بوو بوو هر ر خه ویکی ته بینی به ساغی ته هاته دی ، تا روحي به م خه وه راستانه وه ئولفه تی گرت و ئاماده بوو بو ته وه که وه حی نازل بیته سهری .

جا له سهر عاده تی خوئی له مانگی ره مه زاندا له ته شکه وتی حیرادا بوو که چه زره تی جوهره ئیل نازل بوو بو غاری حیراو ، چه زره تی وشارد به خوینه وه و پی وت : بخوینه ، چه زره ت فهرمووی : خویندوار نیم ، دووباره باوه شی پیا کرده وه وتی : بخوینه ، دووباره فهرمووی : خویندوار نیم .

تا جاری سی یه م وشاردی یه وه به خوینه وه و ته مری کرد : بخوینه . ته ویش عوزری هینایه وه به وه که نه ی خویندووه . جا به ری داو فهرمووی :

بسم الله الرحمن الرحيم . اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ . خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ . اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ . الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ . عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ .

ته م رووداوه له چه فده یا بیست ویه کی ره مه زاندا بوو . پاش ته مه چه زره ت (د . خ) گه رایه وه بو شاری مه ککه و ته م رووداوه ی گیرایه وه بو (خه دیجه ی) حهره می (رضی الله عنها) و فهرمووی : دلم زور ته ترسی له م حاله ، نازانم ته نجامی چون ته بی ؟

خه دیجه دلخویشی داوه و فهرمووی : ترست نه بی ، تو ئینسانیکی سروشت پاک و سیره ت چاکی و ، خزمه تی خزم و بیگانه ته که ی ، خودای ته عالا ئینسانی وه کو تو گیروده ی ئازار و دهردی ناهه موار ناکا .

جا (أَمْ الْمُؤْمِنِينَ خَه دِیْجَه) عهرزی کرد : با به یه که وه بروین بو لای (وه ره قه) ی کوپی (نه وفه ل) که خزمی خوئی بوو ، وه ئینسانیکی پیرو

ژیرو هوشیار بوو ، له دینی چه زره تی عیسایش خه به ردار بوو .

رویشان بولای ، چه زره ت رووداوه که ی ته شکه وتی (حراء) ی بو
گیرایه وه ، جا وهره قه له وه لاما عه رزی کرد : ته وه ی هاتووه ته لای تو له
غار ی (حراء) دا ههر ته و فریشته پیروزه بووه که هاتووه ته لای
پیغه مبه رانی له مه وپیش ، وه کو : عیساو مووسا و غه یری ته وانیش ،
موژده بی پیت که خودای ته عالا تو ی کردووه به پیغه مبه رو ره هبه ر
له ته ره ف خو یه وه و پایه یه کی به رزت ده ست که وتووه ، به لام زور
به داخه وه که من پیرم و ته مرم ، ته گه رزیندوو بومایه له و کاته دا که خزمانی
تو له سهر ته م وه زعه ئازاری دلت ته دهن و ته یانه وی دهرت بکه ن له
مه ککه ، هه تا یارمه تی یه کی پیاوانه ی باشم بدایتایه .

چه زره ت (ﷺ) فهرمووی : بوچی خزمه کانم ئازارم ته دهن و
ته یانه وی دوورم بخرنه وه له مه ککه ؟ فهرمووی : به لی ، ههر که سی
وه کو تو پایه یه کی به رزی ره هبه ری ده ست که وتبی گه لی ئازار دراوه .
پاش ته مه ئیتر جو بره ئیل تا ماوه ی سی سال ، وه حی نه هی نا بو
لای چه زره ت و به م هووه چه زره ت زور دلی په ریشان ته بوو . به لی
جو بره ئیل جار به جار خو ی پی نیشان ته داو دلی چه زره ت (د . خ) به وه
ئارامی ته گرت . پاش سی ساله ، روژی چه زره ت له غاری (حرا) وه
هاته خواره وه بو مه ککه له ریگه دا بوو که جو بره ئیل به صوره تیکی زور
به هه بیته خو ی پی نیشان داو ، چه زره ت (د . خ) به م چاوپیکه وتنه
زور ته حوالی گوراو ، به ههر چونیک بوو خو ی گه یانده ماله وه ،
فهرمووی : دام پوشن . له م کاتی داپوشینه یا ، چه زره تی جو بره ئیل نازل
بوو و چه ند ئایه تیکی له ته وه لی سووره تی (المذثر) وه خوینده وه به
سه ریا ، که مه عنایان وایه چه زره تی موحه مده د خه لاتی پیغه مبه رایه تی بو
هاتووه و فهرمانی پی دراوه که هه ستی عالم بانگ بکا بو خودا په رستی و بو

خودا به یه ک ناسین و بو یاسای دینی ئیسلام که هو ی پیروزی ههر چی
هوشیاره له جیهاندا . پاش ته وه چه زره ت ده ستی کرد به گه یاندنی

پیسالەت و بانگی ئەهلی مەککە و ئەطرافێ مەککە ی کرد بێن موسولمان
ببن ، ئەوانیش یە کە یە کە و دوو دوو ئەهاتن موسولمان ئەبوون .

* * *

دەرزى سییه م

بەر لە هەموو کەس خەدیجە ی حەرەم
ئیمانی هینا بە شاهی ئەکرەم

ئەمجار حەرەتی بووبە کری صیددیق
ئەمجارە زەیدی خادمی عەتیق

حەرەتی عەلی حەیدەری کەرار
هەرچەند منداڵ بوو بەسەل نەك پەرەفتار

بیلال ، (أمّ الفضل) حەرەمی عەبیاس
جا (أسماء ذات النطاقین) ی پاس

عوثمان و زوبەیر ، هەم (عبدالرحمن)
جا سەعدو طەلحە شاد بوون بە ئیمان

ئەبووعوبەیدە وەلەدی جەرّاح
ئەبو سەلەمە ی پرخیرو صەلاح

کورانی مەظعوون هەرسی بێ سەر جەم
عوثمان ، عەبدوللا ، قوددامە ی ئەکرەم

(سعيد ابن زيد) له گه لَ عه يالى
فاطيمه ي خوشكى عومه رى عالى

له چل و شه شدا مير حه مزه ي هومام
چوو موشه رَه ف بوو به دينى ئيسلام

ئه مجار عومه رى وه له دى خه ططاب
بوو به هيزى دل بو هه موو ئه صحاب

بو ئه وهات دوعاى سيد الكونين :
(أعزّ الاسلام بأحدِ العمرين)

هه موو ئازاد بوون به دينى ئيسلام
شادبوون به پايه ي ئيحسان و ئيكرام

خودا به ئيحسان رازى بى لَيان
فيرده وسى ئه علا بيه خشى پَيان

تا ئيسته ئيسلام شيوه ي خه فى بوو
شه خصى موسولمان هه ر نهينى بوو

له پاش ئيسلامى ئه مانه هه موو
نازل بوو : (فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ)

جا حه زره ت ده رچوو بو ده عوه تى عام
بى په رده و په نا بو دينى ئيسلام

ئەمجار كافره كان كەوتنە تەكان
بۆ ئازاردانی موسولمانە كان

جا حەزەت فەرمووی : موسولمانە كان
كوچ بکەن بکەن برون بۆ حەبە شستان

چوون و هاتنە وەو دیسانە وە چوون
هەمووی لە ترسی کافرانی دوون

حەزەرتی رەهبەر لە گەل خزمانی
بە جەبری کوففار بە پەڕیشانی

دەرچوون لە مەككە لە گەل بووطالب
چوون لە بوشیعی (بنی المطلب)

پاش ماوەی دوو سال هاتنە وە مەككە
هەرچەن هەر پر بوو لە غەدرو لە ككە

لە سالی پەنجای تەمەنی رەهبەر
ئەبووطالب مرد بە قەزاو قەدەر

هەروا لەم سالاً خەدیجە عولیا
وە فاتی فەرموو دەرچوو لە دونیا

حەزەرتی رەهبەر لەم سالی پەنجای
بەم پرووداوانە زور دلی رەنجای

خه ديجه و مامه ی موته وه فا بوون
ئه و ئه هله هه موو دل پر جه فا بوون

له په نجاو يه كدا شاهي خاوه ن تاج
بو ی هات خه لاتی (إسراء) هه م (معراج)

له مه ككه وه تا (مسجد الأقصى)
ناوی ئيسرايه به له فظی ره سا

له قودسه وه تا (ما فوق السّما)
ناوی ميعراجه (عندالعلما)

له په نجاو يه كا تا سى بى حه ره ج
زور موسولمان بوو له (أوس) و (خزرج)

به هه رحال هه تا ماوه ی سيازده سال
له مه ككه دا بوو شای خاوه ن ئيقبال

سالى په نجاو سى كاتى ته واو بوو
كوچى له مه ككه ئه مری خودا بوو

به په نامه كى ويستيان بيكوژن
خوينى هه يكه لى ئيسلام بريژن

به وه حىي خودا بوو ده رچوون له جه ور
له گه ل صيدديقا چوون بوو غارى ته ور

ئەو ھەي ھات بۆ غار گە راو ھە ھووت
بە ھەلکەي کۆترو نە سەجی عە نکە بووت

لە پاش سە شەوان ئەو دڵ ئە مینە
لە گەل صیددیقا چوون بۆ مە دینە

خۆزگا ئەو گەلەي ئەو پێی نایە سەر
من ئەم کرد بە کل بۆ نووری بە صەر

ھات بە دوایانا (سراقە) بە تاو
کە پێیان گە یشت پوچوو لە ناکاو

سە جار وای پێھات ئەمجا تۆبەي کرد
بە دینی ئیسلام ئیمانی ھاورد

مۆژدەیشی پێدا شای ھەردوو سەر
بە تاج و رەختی پادشای کیسرا

جا گە رایەو ھە دڵ پر لە ئەنوار
بۆ موشریکەکان کردی ئیعتیذار

ده رزی سییه م به په خشان

پاش ته وهی که چه زره تی جو بره ئیل هات بو خزمه تی چه زره ت
 (ﷺ) له غاری (حراء) داو ته ووه لی سووره تی (عَلَقَ) ی به سه را
 خوینده وه ، ئیتر ماتل بوو له وه حی هینان ماوه ی سی سال و ، به م هووه
 چه زره ت گه لی دلی په ریشان ته بوو ، به لام له م کاتی په ریشانی یه دا
 جو بره ئیل خو ی نیشان ته داو ، دلی چه زره ت ئارامی بو ته هات ، هه روا
 به م حاله تا سی سال چه زره تیش ئاموشوی غاری (حراء) ی ته کرد ،
 هه تا جاری له غار ده رچوو ته هاته وه بو مه ککه ی موکه ره مه ، له ریگه دا
 جو بره ئیل خو ی نیشان دا به شیوه یه کی زور سامناک و عه جیب که له
 به رچاویا ته و هه وایه ی پر کرد بوو ، به م نه وعه چاو پیکه وتنه زور دلی
 سامی لی نشت ، هه روا هاته وه بو مال ه وه . که گه یشته وه مال
 فهرمووی : دام پو شن ، دایان پو شی . جا له م داپو شینه دا جو بره ئیل
 نازل بوو ته ووه لی سووره تی (مدثر) ی به سه را خوینده وه :

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ . قُمْ فَأَنْذِرْ . وَرَبُّكَ فَكَبَّرُ . وَثِيَابُكَ فَطَهِّرْ . وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ .
 وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ .

واته : ته ی که سی که خو ت داپو شیوه به نوین ، هه سته ،
 هو شیاره کان بترسینه له عه ذابی خوداو ، خودای خو ت به گه وره بگره و ،
 پو شاکی خو ت خاوین بکه ره وه ، دوور بکه وه ره وه له بته کان و له هه ر
 شتی که پیسه و ، شت مه ده به موسته حه ققان و به زوری بزانی . واته :
 هه ر ته ندازه یارمه تی یه کی داماو بده ی به که می بزانه و به زوری مه زانه .

پاش ته مه چه زره ت (ﷺ) ده ستی کرد به بانگ کردنی خه لک بو
 دینی ئیسلام و ، بو ته وه که خودا به تا کو ته نیا بزانی و هه ر خودا

بپه رستن ، به لَام له م کاته دا هر به په نامه کی خه لکی بانگ ته کرد .
 یه که م که سی ئیمانی هیئا له پیاوانی ئازادا ته بووبه کری صیددیق
 بوو ، له ژناندا (أُمُ الْمُؤْمِنِین خدیجہ) ی کچی (خوینلد) ی ته سه دی بوو ،
 له مندا لاند اعلی کوری ته بو طالیب بوو که له و کاته دا جهوت سالان
 بوو ، هه ندی که سیش ته لین ده سالان بوو . له به نده ئازاد کراوه کانیش
 زهیدی کوری حاریته و له به نده ئازاد نه کراوه کان بیلالی جه به شی بوو .
 پاش ته مانه (عثمان ابن عفان) و (زبیر بن عوام) و (عبدالرحمن بن
 عوف) و (سعد بن ابی وقاص) و (طلحه) ی کوری (عبید الله) ته مانه له
 سهر بانگ کردن و یارمه تی ته بووبه کری صیددیق هاتن ئیمانیان هیئا .

پاش ته مان (ابو عبیده) عامیری کوری عه بدوللای کوری جه راح و
 (أبو سلمه) و (أرقم) ی کوری (أبو أرقم) ی مه خزومی و عوثماني کوری
 مه ظعون له گهل دوو برای (قدّامه) و (عبدالله) و (عبیده) کوری حاریث
 کوری موططه لیب و ، سه عید کوری زهیدو ژنه که ی که فاطیمه ی
 خوشکی (عمر) بوو ئیمانیان هیئا .

یه که م ژن له پاش (ام المؤمنین خدیجہ) که ئیمانی هیئا (أم الفضل)
 حه ره می عه بباس مامی پیغه مهر (ﷺ) بوو له گهل ته سمای کچی
 ته بووبه بکری صیددیق که مه شهووره به (ذات النطاقین) .

ئیترا نازل بوونی وه حی گهرم بوو ، خه لکی ژن و پیاو به زوری
 ته هاتن ئیمانیان ته هیئاو ، تائیسته هر به په نامه کی خه لک بانگ ته کران
 بو ئیمان هیئان به دینی ئیسلام . پاش ته مانه ئایه تی (فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ
 وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِین) هاته خواره وه ، واته : جامی دلی کافره کان
 بشکینه به گه یاندنی ته و ئایه تانه ی ته مرت پی کراوه بیان گه یینی به
 هوشیاران . یا ، واته : ته وه دهربره که ته مرت پی کراوه بیخوینیته وه .
 له مه ولا جه زره ت (ﷺ) به ئاشکرا خه لکی بانگ ته کرد بو دینی

ئیسلام له م کاته دا که سالی چل و شهش بوو له ته مه نی جه زره ت حه مزه ی
 مامی پیغه مبه ر ئیمانی هیئا . سی روژ پاش ته ویش (عمر بن الخطاب)

ئیمانی هینا به هوی دوعای چه زره ته وه (ﷺ) که فهرمووی : (اللهم أعز الاسلام بأحد العمرین) واته : خودایا عزیزهت و هیز بده به دینی ئیسلام به هوی یه کئی له و دوو عومه ر ناوانه ، یه که م عومه ر ته بولحه که م بوو که مه شهووره به ته بووجه هل . دووهم عومه ری کوری خه ططاب بوو . ته م عومه ر یان موسولمان بوو .

موشریکه کان شله ژان و ئاگادار بوونه وه و ده ستیان کرد به ئازاردانی موسولمانه کان . جا چه زره ت (ﷺ) ئیجازه ی فهرموو به وانه که تاقه تی ئازار و عه زابیان نی یه له مه ککه ده ربچن و کوچ بکه ن بو چه به شستان . کومه لی له مه ککه وه کوچیان کرد . (عثمان ابن عفان) له گه ل حهره می (رقیة) ی کچی چه زره ت (ﷺ) و زوبه یری کوری عه ووام و عه بدولره همان کوری عه وف له م موهاجیرانه بوون ، پاشای چه به ش زور ئیکرامی گرتن و دای مه زراندن . پاش مودده تی موهاجیره کان بیستیان که کافره کانی مه ککه قورئانیان بیستوه و له خویندنه وه ی سوره تی (والنجم) دا سوجده یان بردوه بو خوداو ، دنیا گوراوه ، هاتنه وه بو مه ککه ، کاتی که ده رکه وت کافره کان هه ر له سه ر یاسای قه دیمیانن ، دووباره کوچیان کرده وه بو چه به شستان و له وی مانه وه تا چه زره ت له مه ککه وه هیجره تی فهرموو بو مه دینه ، جا به یه کجاری له چه به شستانه وه هاتنه وه بو مه دینه و له مه دینه ی منه ووه ره دا لی گردبوونه وه .

له م لایشه وه مه ککه بی یه کان له ناو خویناندا بریاری په یمانیان دا له سه ر دوورخستنه وه ی چه زره ت (ﷺ) و طائفه ی (عبدالمطلب) که یارمه تی ته و ته دن و مه جبووریان کردن له مه ککه ده رچن بو شوینی که مه شهوور بوو به (شعب ابی طالب) و دوو سال له ویدا مانه وه ، به زه حمه ت له ویدا رایان ته بوارد هه تا چه ند که سی له خاوه ن ویردانه کان که وتنه نیوانیان و چه زره ت و خزمه کانی یان هینایه وه بو شاری مه ککه و دایانمه زرانده وه . هه ر چونی پی به زه حمه ت رایان بوارد تا ته مه نی چه زره ت گه یشته به په نجا سال . له و سالآ به قه زاو قه ده ری خوا

ئەبووطالبی مامی پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) مۆتەوہ فا بوو ھەروا
 (ام المؤمنین خدیجە) ی ھەرەمی ئەویش وەفاقی کرد . بەم رووداوانە
 ھەزرەت گەلی دلی نەرەحت بوو ، چونکی خەدیجە ئاسایشی ناو
 خیزان و مندالەکانی بوو ، ئەبووطالبی مامیشی پیاویکی بەشان و شکو
 بوو ، یارمەتی ھەزرەتی ئەدا ، بە ھەر حال لەم سال ھەزرەت (ﷺ)
 رویشت بوو شارێ طائف بوو بانگ کردنی خەلک بوو دینی ئیسلام و ، ماوەی
 مانگی مایەو ھەموو بالاتیان پێ نەکرد ، بەلکو زۆر ئازاری دلیان دا ، جا
 گەرایەو ھەموو مەککە و رویشتە مالی (مطعم بن عدي) بوو ئەو ھە
 یارمەتی بداو دەفەعی بێ ھەیبی کافرەکان بکا ، ئەویش بەراستی ھەدی
 بوو کرد ھەروەحی لە گەل رووھیاھەتی و بە ھەموو جووڕی یارمەتی ئەدا بەو
 جووڕە ھەزرەت مایەو ھە . لە سالی پەنجاو یەکا شەوی لە ھەرەمی
 کەعبەدا بوو جووڕەئیل بە بوراقەو ھات بوو لای و سەلامی خودای
 پێ گەیانداو دەعوەتی کرد بروون بوو (بیت المقدس) . لەویا خوا تەعالا
 گەلی لە پیغمبەرەکانی بە جیسمی بەرزەخی حاضر کرد پیشوازی یان
 لی کرد . تەشریفی لە (بیت المقدس) دابەزی و دوو رکات نوێژی بوو کردن
 بە ئیمامەت ، پاش ئەو ھەخوا حافیظی لی کردن و بە سواری بوراق لە گەل
 جووڕەئیل سەر کەوت ھەتا ھەوت ئاسمانەکان و گەیی بە مەقامی کە بە
 بێ واسیطە فریشتە کەلامی خودای ئەبست و چەند گفتوگۆی لە گەلا
 کردو ، پێنج فەرزە نوێژی بریاردا لە سەر خۆی و لە سەر ھەموو
 ئوممەتیکە ئەو و گەرایەو ھەموو مەککە . لە عەینی شەوا ھاتەو شۆینی
 خۆی و سبەینی ئەم مەسئەلە ئیسراو میعراجە گیرایەو ھەبوو ئەھلی
 مەککە . ئەبووبە کری صیددیق و ئەصحابەکان باوەریان پێ کردو ،
 کافرەکان زۆر گالتهیان پێ کرد لە گەل ئەو ھەش کە پرسیری ئەحوالی
 قافلە کە مەککەیان لی کرد کە رویشتبوو بوو (قدس) و ئەویش باسی بوو
 کردن و فەرمووی : لە فلان رۆژا ئەگەنەو مەککەو ، وەھایش
 دەرچوو .

به هه رحال چه زرهت (صلی الله علیه وسلم) به حالی خوئی مایه وه
 خه لکی بانگ ته کرد بو ئیسلامیهت . له سالی په نجاو یه ک و په نجاو دوو
 په نجاو سیدا هه موو سالی له مه وسیمی چه جدا کومه ئی له ته هلی مه دینه
 له وانه که ته هاتن بو چه ج ته یینین و بانگی ته کردن بو موسولمان
 بوون و^(۱) . گه ئی له وانه موسولمان بوون و په یمانیاں به ست ته گهر
 بروا بو مه دینه ی منه ووه ره به گیان و مال یارمه تی بدهن . کافره کانی مه ککه
 که ته مه یان بیست ترسیان په یدا کرد که چه زرهت بروا بو مه دینه و
 دینه که ی له وی بلا و بکاته وه و له ته نجاما مه ککه یش موسولمان بکا . له
 (دار الندوة) گرد بوونه وه و بریاریاں دا له هه ر تیره یی یه کی حازر بی و ،
 به هه موویان موچه ممد بکوژن ، هه تا خوینه که ی به سه ر گه ئی تیره دا
 بلا و بیته وه و به نی هاشم زال نه بن به سه ریاں دا . چه زره تی جوهره ئیل به
 ته مری خودا وه حی بو هیئا که له مالی خوئی ده رچی . ته ویش شه و به
 په نامه کی له مالی خوئی ده رچوو ، ته مریشی کرد به (علی بن ابی طالب) ی
 ئاموزای له جیگه که یا بنوی و خوئی رویشته
 ده ره وه و رویشته بو مالی ته بوو به کری صیددیق و به یه که وه

له مه ککه ده رچوون و له غاری (ثور) خوئیان په نا دا . کاتی کافره کان
 چوونه سه ری و ده ستیان نه که وت که وتنه هاتوچو به شوینیاو گهران به
 ته شکه وته کانا ، هه تا چوون بو ته شکه وتی (ثور) که چه زرهت له گه ل
 ته بو به کر له ویدا بوون . که نزیك بوونه وه ته بوو به کر زور دلگران بوو

(۱) له سالی په نجاو یه کدا شه ش که س له قه بیله ی چه زره ج موسولمان بوون . له
 سالی په نجاو دوویشدا دوازه که س موسولمان بوون ، شه شیان ته وسی و شه شی
 چه زره جی و چه زرهت مه صعه بی کوری عومه یری له گه لا ناردن بو ته وه قورئانیاں
 نیشان بدا . له سالی په نجاو سیدا له مه وسیمی چه جدا چه فتاوسی له پیاوانی
 ته وسی و چه زره جی و دووژن ئیمانیاں هیئا و په یمانیاں به ست له گه لیا بو ته وه
 تابتوانن یارمه تی بدهن و دینی ئیسلام بلاوکه نه وه و داویان کرد چه زرهت (ﷺ)
 ته شریف بیا بو مه دینه ی مونه ووه ره .

له وه كه كافره كان بيان گرن و بيان كوژن ، چه زرهت پئی فهرموو : زویر مه به ، تو چی ئه لیت سه بارهت به دوو كه س كه خودای ته عالا سئ هه میان بیت ، وه كوله ئایه تا وارید بووه (إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) .

كاتی كافره كان ته ماشایان كرد چاویان كه وت به كوژی له بهرده می ئه شكه وته كه دا هیلانه ی كردبوو . په رده ی ته نراوی جولایی كه ره یشیان له ده رگای ئه شكه وته كه دا دی له بهر ئه مه بریاریان دا كه س نه هاتوو به م شوینه داو ئه شكه وته كه چوله و ، به جیان هیشت و ، ئه مانیش رزگار بوون .

جا چه زرهت و ئه بوبه كر له ئه شكه وته كه ده رچوون و ریگه ی قه راخی ده ریا یان گرت بهرو ، به ره و مه دینه ی مونه ووه ره رویشتن . كافره كانیش بریاریان دا كه ریگه ی مه دینه یان گرتوو و رویشتون ، له بهر ئه وه پاره یه کی زوریان بریاردا بو (سراقه) ی كوری زه نیمی كه نانی بروا به دوا یاناو بیان گریت . (سراقه) یش كه وته دوا یان و له ریگه دا لیان نزیك بوه وه . له وكاته دا دووباره ئه بوبه كری صیددیق زور دلگران بوو به ترسی ئه وه كه (سراقه) زیان بگه یه نی به چه زرهت . چه زرهت لای كرده وه له (سراقه) به خو ی و ولاغه كه یه وه به عه رزا رویشته خوارو هاواری كرد له چه زرهت بو رزگار بوون و رزگار بوو ، دووباره كه وته وه شوینیان ، دووباره چه زرهت لای كرده وه لی و جاریکی تر رویشته وه خوار به عه رزا هه تا سئ جار ، تا به راستی (سراقه) حالی بوو كه ئه م زاته ره هبه ره و خوشه ویستی خودایه و ئیمانی پی هینا ، چه زره تیش موژده ی پیدا كه ئه صحابه ی ئه و وولاتی کیسرای عه جه م ئه گرن و تاج و ره ختی پاشا

ئه بی بدری به تو ، ئیتر (سراقه) به راستی گوراو گه رایه وه بو شاری مه ككه و گه لی عوزری هینا یه وه بو ئه هلی مه ككه و وتی پیان نه گه یستم .

به م جوړه دەرچوونی چه زړه ت (ﷺ) و ئه بوبه کری صیددیق له
 شاری مه ککه ته واوبوو . چه زړه ت (ﷺ) له گهل ئه بوبه کری ره فیکیا
 روښتن هه تا گه یشتنه قه صه به ی (قوبا) له نزیکی مه دینه ی منه ووهره
 له وی دابه زین بو ئیسراحت .

* * *

○ دهرزی چوارهم به هوئراوه یی ○

مه نزل به مه نزل به یاری ته وفیق
 گه یین به مه قصه د ره هبه رو صیددیق

له پیش مه دینه مه ولای نوجه با
 دابه زی له ناو عه شره تی (قوبا)

بیست و دوو روژی ته واو له وی بوو
 جا روژی جومعه ته شریفی دەرچوو

کاتی گه یشته قه ومی به نی عه وف
 له وی دابه زی هیمن به بی خه وف

صه د که س حازر بوون بو نویری جومعه
 به ه به ه له و جه معه به ه به ه له و شه معه

جومعه ی بو کردن سه ییدی ته برار
ته باری له سه ر بارانی ته نوار

پاش نویژی جومعه ته و صاحب دینه
سواری مه رکه ب بوو به ره و مه دینه

ته هلی مه دینه کو مه لی ته نصار
برژیته سه ریان له خواوه ته نوار

به دل و به روح هاتنه پیشوازی
بو یارمه تی دین هاتنه گیان بازی

ته وه ی مومکین بوو بکری بو نه صرته
به جیان هینا بو دینی چه زرته

جا مه نزل گرت لای ته بو ته ییووب
له لای خودادا موختار و مه حبووب

له پاش ماوه یی ته رزیک کی کری
خه تی بناغه ی مزگه وتی بری

مزگه وتیکی وای کرده وه سه ر به رز
بوو به پیروزی بو وه موو سه ر ته رز

له ویا ده س کرا به ته بلیغی دین
به عیاده تی (رب العالمین)

بوو به مه دره سه ی کیتاب و سوننه ت
بوو به باره گای ئه نواری ره همه ت

له پاش چه ن جیهاد به ماوه ی ده سال
ئیسلام گه یشته سه ره به رزی و که مال

ئیسلام بوو به نوور نووری عاله می
له بو فریشته و جین و ئاده می

لیره دا ده رکه وت بو شه خصی وریا
دین پرووناکی کرد سه راسه ر دونیا

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً ، أَي : للعالمين

به حوکمی قورئان له بو هیدایه ت
به عه زمی چه زره ت له سه ر ریعایه ت

به نازل بوونی ئایه تی قورئان
به ته فسیری ئه و بو که شف و به یان

کیتاب و سوننه ت بوون به ره هنوما
بالی له عه رزاو بالی له سه ما

به نه صری به درو به فه تحی مه ککه
حیجاز پاکو بوو له گه ردو له ککه

پاش ئه وه کاتی (حجة الوداع)
دامه زرا دین و نیظام و ئه وضاع

له عه ره فاتا نازل بوو (اليوم
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) ياقوم

كه ئەم ئايەتە بە حەق ھاتە خوار
موژدەى ئىكمالى دا بە شای ئەبرار

نۆى مانگى قوربان سالى دەى ھىجرى
رۆژى جومعه بوو عالى بيت قەدرى

عومرى حەزەرە تیش شەست و سى سال بوو
بو لىقاي خودا خاوەن ئىقبال بوو

ئاخىر ئايە تيش بو وه عظ و تەنبیه
(وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ)

ئەم شەمە و تمان لە سیرەت ئەلئان
موقەددیمە بوو بو (نوورى قورئان)

ئەوھى ئەیە وى سیرەت قى بگا
موتالای فیکھى سیرەت بکا

(فقه السيرة) ى سە عید بو تانی
موتالای خیرە بو موسولمانى

من به سمه ئىسمى ئەو شیرین شیوہ
بلىم به ئیوہ بەم دەم و لیوہ

دروودى خوداو سەلامى بى حەد
پرژى بە سەریا تا رۆژى ئەبەد

هه م له سهر هه موو ئال و يارانی
هه م په پره وان و فیدا کارانی

* * *

پاش ته وه که له (سراقه) جیابوونه وه و (سراقه) موسولمان بوو و
که رایه وه بو مه ککه ، چه زره ت له گهل ته بوبه کری صیددیق و عه بدوللای
کورزی (أریقط) که به کری هی نابویان له گهل خو یان به ره ورووی مه دینه
هاتن هه تا که یشتنه خیمه ی (أم معبد) ، داوای شیریان لی کرد ، وقی :
چه یوانی خاوه ن شیرم لا نی یه ، مه گهر ته و مه ره پیره بی شیره که له بهر
لاوازی له ماله وه به جی ماوه ، چه زره ت فهرمووی : ئیزنت هه یه
بیدوشم ، وقی : به لی . کاتی چه زره ت دهستی هی نا به گوانی ته و مه ره دا
گوانه کانی پر بوون له شیر ، ته وه نده که ته وان تیریان لی خوارده وه و
هه ندیکیشی لی مایه وه بو خاوه ن ماله که و ته وانیش خواردیانه وه . پاش
ته وه هه تا ته و مه ره مابوو هه موو روژی ته یان دوشی و هه میشه شیری
تیابوو .

کاتی چه زره ت نریک بووه وه له مه دینه و دهنگی سه فهره که ی
که یشته مه دینه ، ته هلی مه دینه هه موو روژی ته رویشان بو پیشوازی .
روژی له و روژانه کاتی گهرانه وه بو مال یه کی له جووله که کانی مه دینه له
سهر به زری یه که وه چاوی له دووره وه به چه زره ت و جه ماعه ته که ی
که وت و حالی بوو که ته وانن ، بانگی کرد له ته هلی مه دینه و وقی : ته و
که سه ی ئیوه ته تانه وی وا هات و گه یشته به ره وه ، خه لکه که هه موو
رویشان به پیشوازی یه وه هه تا به خزمه تی گه یشتن و به حورمه ت و
عیززه ت له (قوبا) له ناو تا قمی به نی عه مری به نی عه وفا دابه زی و زور
خزمه تیان کردو بیست و دوو روژ له وی مایه وه ، جا روژی جومعه له وی
دهرچوو هات بو ناو به نی سالی می به نی عه وف له وی نوژی جومعه ی
کردو صه د که س له خزمه تیا نوژیان کرد ، ته مجار پاش نوژی جومعه

به ره و شاری مه دینه ی مونه ووهره که و ته ری ، خه لکی مه دینه هاتن به
 ئیستیقبالیه وه و گه لی له وان داوای ته وه یان لی کرد که له مالی ته وانا
 دابه زی ، چه زره ت فهرمووی : لی گه رین ، وشتره که خوی له هه ر
 شوینی نووست ته وه مه نزلی منه ، وشتره که ی له به ر ده رگای مالی ته بوو
 ته ییووبی ته نصاریدا نووست ، جا چه زره ت مالی ته بوو ته ییووبی کرد به
 مه نزلی موباره کی خوی .

پاش ماوه یی ته رزی جیگه ی مزگه وتی ئیسته ی کری و مزگه وتی
 پیروزی خوی کرده وه که بوو به عیاده تخانه ی ته وحیدی په روه ردگارو
 مه دره سه ی کیتاب و سوننه ت و حیکمه ت بو روزگارو به باره گای فهرمانی
 وه حیی ئاسمانی و ته مری ره بیانی بو موسولمانان ، پیغه مبه ر (ﷺ) له ویوه
 ده ستی کرد به بانگ کردنی عالهم بو دینی ئیسلام و موهاجیره کانی
 چه به شستانیش هاتنه وه بو مه دینه و موسولمانه کانی مه ککه کوچیان کرد بو
 مه دینه و ئیسلام هیزی گرت .

موهیمترین چه وادیت جه نگی به در بوو رووی داو دینی ئیسلام زور
 به هیز بوو . هه رچه ند له واقیعه ی جه نگی (أحد) دا موسولمانان زیانیان
 کرد به لام بوو به هو ی سه رکه وتنی ته ده بی و خو گرد کردنه وه بو به رابه ری
 کردنی دژمنه کان ، پاش ته وه حادیشه ی خه نده ق و فه تحی خه یبه ر
 رووی دا . له ره مه زانی سالی هه شتیشدا فه تحی مه ککه ی کردو جه نگی
 هه وازین و حونه یین رووی داو ته نجامی هه موو سه ربه رزی ئیسلام بوو .
 له سالی ده ی هیجریدا چه زره ت رویشت بو چه ج . ته و چه ججه
 مه شهووره به (حجة الوداع) .

روژی جومعه کاتی له عه ره فاتا راوه ستابوو ئایه تی : (اليوم أكملت
 لکم دینکم) نازل بوو ، ئیشاره به وه فاتی چه زره ت - ﷺ . پاش

گه رانه وه ی بو مه دینه ی مونه ووهره له بیست و چه وتی مانگی سه فه ردا
 نه خوش که وت و له روژی دووشه مه ی نو هه می (ربیع الأول) دا
 موته وه ففا بوو . روژی چوار شه مه ^(۱) له حوجره ی (أم المؤمنین) چه زره تی

عائیشه دا دفن کرا (ﷺ). ئەمە شەممە یەك و نمونە بێ بوو لە سیرەتی
حەزەرەت (ﷺ) کردم بە سەرەتا بۆ ریسالە ی (نووری قورئان) کە لە مەولا
دەستی بێ ئە کەین - إن شاء الله تعالى .

(۱) لە شەرحی زەرقانی لە سەر (المواهب اللدنیة) دا نووسراوە مەشهور وایە
ناساغی حەزەرەت (ﷺ) لە رۆژی چوار شەممە ی بیست و حەوتی صەفەر دا دەستی
بێ کردوووە ، وە لە دوو شەممە ی نوێ (ربیع الأول) دا مۆتە وە ففابوووە .

نورى قورئان

ده رزی پینجه م

که لامی خودا چه ند
مه عنای هه یه و مه عنای نازل بوونی چیه ؟

بزائن ذاتی (واجب الوجود)
حه وت صیفه تی هه ن به نصی مشهود

(حیاء) و (علم) و (إرادة) ی ته مام
(قدرة) و (سمع) و (بصر) و (کلام)

ئه م صیفه تانه هه مو و قه دیمن
لازمی زاتی خودای عه ظیمن

که لام به م مه عنا حه رف و صه وت نی یه
صیفه تی ذاتی خودای قودسی یه

جا وه کو ئه مه وه صفی خودایه
که لامی له فظیش (کلام الله) یه

له فظیش به وینه ی صیفه تی نه فسی
که لامی حه ققه و پیروزه و قودسی

که لام مه وضووعه بۆ ئەم دوو مه عنا
بۆ نه فسی و له فظی (کما سمعنا)

له بۆ له فظی یه ئینزال و ته نزیل
مه کتووب و مه خطووط قیرائه و ته رتیل

که لامی حه ققه (خالق الفلك)
دووره له جین و به شه رو مه له ك

بۆ ئەم له فظی یه به حوكمی ئوصوول
قه رار داروه چه ن وه جهی نزوول

یه که مین نزوول وه ها مه لحووظه
به خه ت نوسراوی (لوح المحفوظ) ه

دوو مه مین نزوول بۆ به رزی جیهان
هاته خواره وه مانگی ره مه زان

بیست و یه ك یاخود هه ژده ی ره مه زان
فریشته هیئای له بۆ ئاسمان

له (بيت العزة) ی یه که م ئاسمان
مایه وه هه مووی به طوولی زه مان

سییه مین نزوول وابوو جویره ئیل
ئه ی هیئا له بۆ ره سوولی جه لیل

به بیست و سیّ سالّ به یاسای حاجه ت
قورئانی هیئا بوّ ذاتی چه زره ت

جاری نیو ئایه ت جاری یه ك ئایه ت
یا زیاتر له وه له سه ر پریعایه ت

پینج ئایه ت یا ده یا هه موو سووره ت
وینه ی (کوثر) و (اخلاص) و (تبت)

تا نیهایه تی ئایاتی قورئان
هات بوّ حضووری (حبیب الرحمن)

ئه ووه ل نازلّی قورئانی ئه کره م
(اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ)
(ما لم یعلم)

ئاخیریش ئایه ی (واتّقوا یوماً
تُرْجَعُونَ فیه) لای گه وره ی قه وما

ئه م فیکره لایان گه لی مه برووکه
باقی بیره کان کزو مه ترووکه

ده رزی پینجه م به په خشان

ذاتی په روه ردگاری (واجب الوجود) به زمانی عه ربی (الله) و به کوردی (خودا) ذاتیکی ته زه لی و قه دیمه و باقی یه ، هه ربووه و هه رته بی ، قائیمی (بالذات) هه پیویتی به هیچ شتی نی یه و له هه موو شتی بی نیازه و تاق و ته نیایه و هاو وینه ی نی یه نه له ذاتدا ، نه له صیفاتدا ، نه له کرده وهدا . ئەم ذاته حهوت صیفه تی هه یه که بریتین له حه یات و عیلم و ئیراده و قودرهت و سه مع و به صه رو که لام ، واته : ئەو ذاته زیندوووه و زانایه و خاوه ن خواسته هه رچی بی یه وی بیکا ئەیکاو هه رچی نه وی نایکا . ته و انایه به سه ر هه رچی مومکیناتدا ، ئەتوانی له چاو تروو کاندنیکا جیهان ویران بکا . شنه وایه بو هه موو ده نگی . بیننده یه بو هه موو خاوه ن ره نگ و بی ره نگی . که لام و وتاری بووه له گه ل ئەو پیغه مبه رانه که ره وانه ی کردوون بو ته می کردن و ئاموزگاری ئاده میزاد . ئەم صیفه تانه وه کو ذاتی (واجب الوجود) هه ربوون و هه رته بن و نه بوونیان به سه را نایی و مانیع نی یه بو ئەم صیفه تانه .

له فظی که لام وه کو ناوه بو ئەو صیفه تی ذاتی خودایه که عیاره ته له وه ئافهت و مانیع نی یه له به یانی مه قصوودی خوئی ، هه روا به کار ئەهینری بو ئەو که لامانه یش که هاتوون بو پیغه مبه رانه کان له حه زره تی ئاده مه وه تا حه زره تی موحه ممدی خاته م ، واته له فظی که لام موشته ره کی له فظی یه و له عورفی ئەهلی ئوصوولی دینا دانراوه بو ئەو صیفه ته نه فسی یه که قائیمه به ذاتی خوداوه و بو ئەم له فظانه یش که به هوئی جوברה ئیله وه نازلی کردوون بو پیغه مبه ران . نووسینه وه و خویندنه وه به په له یا به شینه بی و ، ئینزال و ته نزیل بو ئەم که لامه له فظی یه ده ست ئەدا ئەنا که لامی نه فسی له ذاتی خوا جیا نابیته وه . جا ئەم که لامه له فظی یه هه رچی هاتوه بو پیغه مبه ران هه مووی به فه رمانی خودا له (لوح المحفوظ) دا مه رقوومن و به خه تی قودره تی نووسراون . ئەو کتیه یش که

کتیبی فه خری عالهم (محمد المصطفی) یه (ﷺ) ته ویش به نه صی ثایه ت به قودره تی خودا له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه .

(بناء علیه) عالمانی ئوصوولی دین فه رمووویانه : ئەم که لامی خودایه که ناوی قورئانه سی نزوولی بووه ، واته سی هاتنه خواره وهی بووه به ئەمری خودای گه وره .

یه کهم نزوول ئەمه یه : که به خه تی قودره ت له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه . خوا خوی فه رمووویه تی : (بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) واته : ئەم که لامه قورئان و خویندراوه که ی پیروزو به پایه یه و له له وحا پاریزراوه و ئەو نووسینه وه بو قورئانی ئیسلام یا بو باقی کتیبانی ئاسمانی وا له عیلمی ذاتی خودا داو ئیمه نازانین به چ شیوه یی بووه .

نزوولی دووه م ئەمه یه : وه کو چون هه مووی له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه ته وه ، هه موویشی به یه ک جار له (لوح المحفوظ) ه وه وه رگیراوه و ، جوهره ئیل به پۆلی له فریشته کانه وه هیناویه تی له ئاسمانی یه کهم دا له شوینیکدا که ناوی (بیت العزة) یه دایناوه و ئاماده کراوه بو نازل کردن بو سه ر ئه رز بو لای پیغه مبه ر (ﷺ) واته : له ئاسمانی یه که میشدا نوسخه یه کی ته واوی هه یه ، وه کو له (لوح المحفوظ) دا . ده لیلی ئەمه یش ثایه تی خودایه : (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ) واته : مانگی ره مه زان مانگیکی پیروزی وه هایه که قورئانی تیدا نیراوه ته خواره وه بو ئە وه بیی به چرای رووناک و رینوما ی پاک و حق نیشاندەر به هه موو ئاده میزادو جیا که ره وهی حق له به تال و حه رام له حه لال و راست له لار .

هه روه ها فه رمووویه تی : (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ) . به راستی ئیمه قورئانمان به جاری نارد و وه ته خوار بو ئاسمانی یه کهم له شه ویکی پیروزدا و به راستی ئیمه ئیسته یش و له مه و به ریش وه کو مژده ی جه زای کرده وهی باشمان داوه به کرده وه چاکان هه روه ها ئەوانه یش که بیروباوه ریان ناباره و کرده وه یان ناهه مواره ، به ثایاتی خویمان

له ئازارو سزای روژی پاشه روژ ترساندوومانن .

ههروه ها فره موویه تی : (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) واته : به راستی ئیمه قورئانمان به جاری ناردوووه ته خواره وه له شه ویکی خاوه ن پایه و خاوه ن حورمه ت و به ریزو پیروژدا که خوا په رستی له و شه وه دا خیری زورتره له خوا په رستی له هه زار مانگدا .

نزوولی سییه م : ئه مه یه که له ماوه ی بیست و سی سالدای به پیی پیوست به فره مانن خودای ته عالا ئه و ئه ندازه یه ئه مری پی کراوه جبره ئیل له ئاسمانی یه که مه وه هیناویه ته خوار بولای هه زره تی (محمد المصطفی - ﷺ) وه کو خودا فره موویه تی :

(تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا) واته : که وره یی بو ئه و خودایه یه که ئه و قورئانه ی وا حق جیائه کاته وه له ناحه ق به مو له ت جومله جومله ناردووویه ته خواره وه بو سه ر عه بدی خو ی که موحه ممه ده هه تا بیته ترسین بو هوشیارانی جیهان هه موو له په ری و ئاده میزاد .

ههروه ها فره موویه تی : (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) واته : ئیمه به راستی ئه م قورئانه که پیوسته به زمان بخوینریته وه و به دل بیری لی بکریته وه به جومله جومله ناردووومانه ته خواره وه . ئیمه پاریزگارو نیگابانین بو ئه وه له ئیلقای شه یتانه کان و له کوژاندنه وه ی بی دینه کان و له ئیفسادی موفسیده کان بیپاریزین .

ئه وزانایانه که بیروریان له سه ر ئه وه یه که ئایاتی پیشوو باسی هاتنه خواره وه ی قورئان ئه که ن بو سه ر ئه رز ، فره موویانه : مه به ست ئه وه یه که ده ستمان کردوه به ناردنی قورئان بو سه ر ئه رز له مانگی ره مه زانداو له شه وی به ریزی پیروژداو له شه وی قه دردا ، ئیتر لازم ناکا بو ئه وه به جاری هه مووی هاتبیته خواره وه .

له ئایاتی (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ) هه ده ر ئه که وئی هه رکه سی بلیت : سووره تی یا ئایه تی له قورئان نه ماوه ، ئه وه درو ئه کا ، به لکوله وانه یه به و

گومانه و به و وتاره کافر بیی ، چونکه خودای ته عالا ئیعلانی کردوو که
ئیمه نیگابانی قورئانین و ئه پیاریزین .

که لامی خودا نیگابانی بی
خه لاتی به ندهی میهره بانی بی

دهستی خائینی باش لی ئه بری
سه گ له دووره وه با هر بوهری

له چواردده قه رنا حه رفیکی ته نیا
نه فه وتاوه لئی له هه موو دنیا

هه روا ئه مینی به پایه و مایه
ساغ و سه لامه ت هه تا هه تایه

ئه م قورئانه پیروزه که هاتوه ته خوار له سه ر پیویستی حه زره ت بووه
بو وه لامی پرسیارو ، بو ئیرشادی هوشیارو ، بو ئه حکامی دینی
دیندارو ، بو ره هنومایی حه زره ت (ﷺ) و یارانی و ئومه ته که ی بو دنیا و بو
دین ، هه تا به نه صصی عیباره ت یا به ئیستینباط و ئیشاره ت ره فتاری بی
بکه ن . واریکه وتوووه نیوه ئایه تی یان یه ک ئایه ت یا پینج ئایه ت ، و بووه
ده ئایه ت ، و بووه سووره تی له سووره ته کان هاتوووه ته خواره وه ،
هه لکه وتوووه چه ند له فظی هاتوووه ته خوار بو ته و او کردنی مه وزووعی که له
پیشیا نازل بووه ، وه کو : (غیر اولی الضرر) له ناو ئایه تی (لا یستوی
القاعِدون من المؤمنین غیر اولی الضرر والمجاهدون فی سبیل الله بأموالهم
وأنفسهم) ئه وه له پیشا نه بوو به لام هه ر له عه ینی ئه و شوینه دا که ئایه ته که
نازل بوو ئه م چه ند له فظه یشه هاته خواره وه بو ئه وه هه رکه سی که
عوزریکی هه بی بو نه چوون بو جیهاد یا مال صه رف نه کردن ئه جری که م
نه بیته وه .

له ته رتیبی نازل بوونی قورئاندا راستی یه که ی ته وه یه له پيشا
ته ووه لی سووره تی (عَلَق) نازل بوو :

بسم الله الرحمن الرحيم
(اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ، اقْرَأْ
وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) .
دوا ئایه تیش که نازل بووه ئایه تی : (وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ
ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) ه له سووره تی به قه رده دا که
ئایه تی دوو صه دو هه شتاو یه که .

ده رزی شه شه م هاتنه خواره وه ی جویره ئیل

به دوو شیوه بوو هاتنی جویره ئیل
عه رزو قه بولی ره هبه ری جه لیل

جار جار ئاوازی به وینه ی جه ره س
ئه یدا له سه معی ره هبه ری ته قده س

وه کو کاره با ئینسانی بگری
حه زره تی ته گرت تو ته توت ته مرئ

هیزی کاره بای وه حیی حه ق و ابوو
ئاره ق له له شی ره هبه ر ده رئه چوو

له م حاله ته دا جبريلي ته مين
بوی ته خوینده وه قورئانی موبین

فامی ته م حاله شعوری ته وی
دلّیکی پاکی پر نووری ته وی

جار به جار یکیش به شیوه ی ئینسان
وه کو پیاویکی به سیمای جوان

به شیوه ی (دحیه) خوی ته خسته دهر
قورئانی ته خویند بو ذاتی ره هبه ر

(علی کلّ حال) پاش ئیلقای جبریل
حه زره ت وه کو ته و ته یخویندو ته نزیل

به سهر کومه لی له موسولمانان
یارانی به رزی پر هوش و ئیمان

ته وانیش به خه ت به کردنه به ر
باش وه ریان ته گرت قورئانی ته نوه ر

!

ده رزی شه شه م به په خشان

هينانی وه حی له لایه نی جوږه ئیله وه له سهر دوو شیوه بووه : یه که م و ابووه که وه حی ته هات بو لای چه زره ت (ﷺ) له پیش ته وه دا شتی بخوینته وه ئاوازه یه کی وه کو ئاوازه ی چه رس ته هاته گویچکه ی چه زره ته وه (ﷺ) و به شوینی ته وا هیزیکی غه یی دلی چه زره تی (ﷺ) داگیر ته کرد به جوړی که ئاره ق له ناوچاوانی موباره کیه وه ده رته چوو . له م حاله دا جوږه ئیل هر ته ندازه یی له قورئانی پی بووه خویندوویه ته وه به سهر چه زره تاو ته ویش به موافیقی ته ووه ری گرتووه و ، له پاش ته وه که هم وه زعه به ری داوه ته و مقدارهی له قورئان به سهر ته صحابه کاندای خویندووه ته وه .

دووه م شیوه و ابووه که جوږه ئیل له شیوه و سیمای (دحیه) دا که ئینسانیکی جوان بووه ده رته که وت له پیش چاوی چه زره تا (ﷺ) و ، ته و ته ندازه ئایه ته که پی بووه خویندوویه ته وه به سهر چه زره تا (ﷺ) ته ویش به ته واوی وه ری گرتووه و ، پاش ته و حاله خویندوویه تیه وه به سهر ته صحابه کاندای ، ته وانیش نووسیویانه ته وه و کردوویانه ته به رو له وانه وه که یشته وه به باقی خوففاظی قورئانی پیروزو ، هه روا بلا و ابووه ته وه له عاله می ئیسلامدا .

دەرزى حەوتەم

بۆچى قورئان بە بەش بەش ھاتوھتە خوارەوہ ؟

حیکمەتى زۆر بوو تەنجیمی قورئان
کە بەش بەش ئەھات بوشاھى عەدنەن

یە کەم تەنویرى دەروونی رەھبەر
لەسەر عادەتى خویندنی بەشەر

دووہم بۆدەفعی شەرى کافران
ھەر جارى جۆرى پىی ئەبوون حەیران

سینەم وەلامى پرسیارەکان
بەپىی پرسیار ئەھاتە مەیدان

چوارەم یارمەتى حافیظى قورئان
کەم کەم ئاسانەو بە جوملە گران

پینجەم بۆفامى غایەى بەمایە
کە ئەم قورئانە لەلای خودایە

ئەگەر کەلامى خودا نەبوایە
ئىختیلافى زۆر ئەبوو ببوایە

عه لاوه ئه گهر به تاقه جاري
قورئان سه راسه ر ئه هاته خواري

نه ئه نووسراوه و نه ئه كرايه بهر
مه خسووس بو قه ومى بى عيلم و خه بهر

ناساغى زوره بو نه فسى نه خوش
هه ركه س به جوړى دلى ديه جوش

به موناسه بهى ئه و نه خوشينه
وه لامى ئينسان گه لى شيرينه

زور خوشه نه خوش دلى چى ئه وى
له سه ر دلخوازى ده وای ده س كه وى

له سه ر كتيبى يه ك جار بيته خوار
توهمه تى كوففار زوره و بيشومار

به راستى ئه ليم كه لامى خودا
ئه بى وه هابى بو نه شرى هودا

○ ده رزی چه وتهم به په خشان ○

هوی ئه وه که قورئانی پیروز به به ش به ش هاتوه ته خواره وه زوره :
یه که م : دامه زرانندی دلی چه زرهت بووه (ﷺ) چونکی له تازه بوونه وهی
وه حی دا و نازل بوونی ثایاتی قورئان به هه موو مونسه به یی و هاتی
جوبره ئیل بو لای چه زرهت (ﷺ) له هه ر مونسه به یه کا نووری دلی
چه زرهت (ﷺ) زیاتر ئه بووه خاطری جه م ئه بووه باوه ری به ئوصوولی
یاسای خووی به هیتر ئه بوو . له واقیعدا له هه ر جاریکدا موعجیزه یه کی
سه ر به خوو هیزیکی تازه و نوی بو په یدا ئه بوو ، وه کو خودای ته عالا
فه رموویه تی : (كذلك لَنُثَبِّتْ بِهٖ فَوَادَكَ) واته : وه ها به ش به ش قورئانمان
بو نازل کردی هه تا دلی تو به و وه زعه دامه زرینین .

دوووه م : ثایاتی قورئانی پیروز هه میسه له به رانبه ری شو به ی
کافره کاندای بووه و هه ر ره خنه یه ک و هه ر عه یبیک ئه وان ده ری بیرن
مونسب وایه له و کاته دا له موقابیلی ئه و شو به وه ئایه تی بیته خواره وه تا
ره دده که ی باش ده ربکه وی ، وه کو خودا فه رموویه تی : (وَلَا يَأْتُونَكَ
بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا) واته : نایه نه لای تو به هیچ
سوئالیکی گه وره وه له گومانی ئه واندا ، ئیلا ئیمه جوابیکی راستی
جوانترو رووناکتر له باسه که ی ئه وانمان هیناوه بو تو بو جوابدانه وه ی
ئه وان وره ددی ره خنه که یان .

سییه م : وه لامدانه وه ی ره خنه ی کافره کان ، له گه لی جاردا یه ک
له دوا ی یه ک وه کو ئه وه وه هایه که دژمن گه لی جار بیته سه رت و له هه موو
جاریکدا بده ی به قه پوزیاو به نائومییدی بیگیریه داوه به نه وعی که رسواو
سه ر شو ری بکه ی له جیهانداو ، هیز له دل و ده روونیدا نه هیلیت و به

جاری ئەژنۆی بشکینی . جا قازانج و سوودی یاسای وه ها له هه موو
هوشیاریکه وه دیاره .

چواره م : پیگه یاندنی ئوممه ت به پله پله و مۆله ت و تیگه یاندنیان له
یاسای دین و ژین و ، ئاسانی نووسینه وه ی پارچه پارچه کانی ئایاتی قورئانی
پیرۆزو حیفظ کردنیان . ئەمه حیکمه تیکه گه وره ی تیدایه ، چونکی
له بهرکردنی کتیبی گه وره یاخود نووسینه وه ی گه لی زه حمه ته و له تاقه تی
گه لی که س دووره به تایبه تی بو ئوممه تی که نه خوینده وارو بی عیلم بن .

پینجه م : ئەوه یه که هه موو هوشیاری تی بگا له وه که ئەم که لامه
که لامی خودایه ، چونکی ئینسانی ژیر که ته ماشای قورئان بکا و بزانی ئەو
ئه ندازه یه ی که له ئەوه له وه هاتوه ته خوارو ئەوه ی له ناوه راستدا هاتوه و
ئه وه ی که له ئاخردا نازل بووه هه موو له غایه و مایه دایه ک شیوه ن و پروویان
له یه ک نیشانه یه و هه موو پارچه کانی هاو ئوسلووب و هاو سیمان ، به دل
باوه ر ئەکا به وه که ئەم که لامه که لامی خودایه ؛ چونکی ئینسانی عاده تی
که قسه ی کرد گه لی خیلاف له ئەوه و له و ئاخری قسه که یدا ده رئه که وئی و
مادام موخاله فه له قورئاندا نی یه دیاره که حه قه .

جا ئەم حیکمه تانه و گه لی حیکمه تی تری مه عقوول هه ن ئەبن به
ده لیل له سه ر ئەوه که نازل بوونی قورئانی پیرۆز به به ش به ش گه لی باشته
له وه که به جاری ئەو کتیبه نازل ببیته سه ر حه زره ت (ﷺ) .

له بهر حالی بوون له م مه به ستانه زۆر باشه ئینسان ئەسباب و هو ی
نازل بوونی هه ر پارچه ئایه تی له ئایه ته کانی قورئان بزانی هه تا باش له
ئامانجه کانی قورئان حالی ببی .

دەرزى ھەشتەم

قورئان بە گوڤرەى ھاتنە خواری
بو شاهی روسول لای ذاتی باری

ئەوہی پیش ھیجرەت ھاتبیتە خواری
پیی ئەلین مەککی لەسەر ئیعتیبار

ئەوہی پاش ھیجرەت ھاتوہ بو رہ سوول
مەدەنی ناوہ بە گوڤرەى ئوصوول

سوورەى مەدەنی قورئانی کەریم
بە ئیتتیفاقی ئەصحابی تەعلیم

بیستن (بقرە) ھەم (آل عمران)
(نسا) و (مائیدە) واتە : سفرەى خوان

(أنفال) و (توبە) ھەم (نور) و (أحزاب)
(محمد) و (فتح) بە شارەى نایاب

(حجرات) و (حدید) ھەم (مجادلە)
(ممتحنە) و (حشر) (جمعه) ی فاضیلە

(منافقین) و (طلاق) و (تحریم)
جا سوورەتى (نصر) بو فەوزو تەکریم

ئەو سوورەتانەیش کە موختەلەفن
(فاتحە) و (رعد) و (رحمان) و (صف) ن

سوورەى (تغابن) ھەم سوورەى (تطفیف)
(قدر) و (لم یکن) (زلزلە) ى شەریف

(إخلاص) و (فَلَق) جا سوورەتى (ناس)
بمان پارێزە خودا لە ھەسواس

ئەلباقى مەككىن بى شوبهە و خيلاف
خيلافى مەروى لە ئەھلى ئىنصاف

مەككى يا ھەمووى تەواو مەككى يە
يا ھەندى ئايەى لە مەدەنى يە

ھەروا مەدەنى بە عەينى شىوہ
ساغە و تىكە لە بىزانن ئىوہ

فەرقیان زۆرە ئەم دوو بەشانە
بۆ ھەر بەشىکیان ھەيە نیشانە

ئایاتى مەككى باسى تەوحیدە
دەلیلى بوونى خودای مەجیدە

زۆرى ھەرەشە و تاوئى تەھدیدە
باسى ئاثارى قەھرى شەدیدە

باسی عه ذابه له قیامه تا
باسی حیسابه له گه ل ئومه تا

باسی ئومه تی پیشووی فه وتاوه
چونکی ئازاری ره هبه ریان داوه

به لام مه ده نی به غه یری ئوسلووب
عالم بانگ ئه کا به ره و پرووی مه طللووب

به نه زاکه ت و به شیوه ی نه رمی
مه گه ر ناچار بی بو شیوه ی گه رمی

باسی ته شریعی ئه حکامی دینه
باسی عه ذابی بو موجرمینه

باسی جیهاده و ئه حکامی جیهاد
ته قسیمی فه یئه و غه نیمه ی زیاد

ئיעدادی هیزه به گویره ی ئه ییام
ته رغیبه له سه ر وه حده و ئیعتیصام

باسی حورمه ته له بو ئه هلی دین
چ له ئه نصار بی چ موهاجیرین

ئه مره به نوێژ و زه کات و صیام
ئه مره به چه ججی (بیت الله) ی چه رام

پایه و مه رته به له بو صادقان
قارو عه ذابه بو مونا فیقان

هه روا به م یاسا له بو شه خسی ژیر
فه رقیان زوره نایته ته حریر

ئه و سووره تانه سوجدەیان تیایه
هه موویان مه ککین ئایه به ئایه

هه روا سووره تی (کلا) ی تیایه
مه ککی یه وزه جری ئه هلی غه و غایه

حالی قورئانه ئه ی برای ئه نوهر
نزوول له حه ضه ر یاخود له سه فهر

یه که میان زوره ، وینه بو دووهم
سووره تی فه تحه و ئایه ی (تیمم)

هه روا نزوولی نه هاری و له یله
وهك نزوولی فه تح بو ئه و پر مه یله

هه روا نزوولی سه یفی و شیتایی
یه که م ئایه تی که لاله ی دواپی

دووهم ده ئایه ت له نووری مو بین
له سه ر به رائه ی (أمّ المؤمنین)

حالی ئیسنادی قورای سه رفه راز
موته واته ربی یا ئاحادو شاذ

یا حالی راجیع ئەبی بو ئە لفاظ
وینە ی غەریب و حەقیقە و مەجاز

یا حالی راجیع لە بو مە عانی
وہ کو (عام) و (خاص علی الاتقان)

یا حالی راجیع لە بو مە عانی
مە ربووط بە ئە لفاظ (عند البیان)

وہ کو فە صل و وہ صل ئیجاز و ئیطناب
یا ئە حوالی قە صر (بالوجه الصواب)

ئە سماو ئە لقاب و ئە لفاظی موبہەم
وہ ربگرە وینە لە برای ئە کرەم

یا باسی راسی (أسباب النزول)
ئە لحەق کلێلە بو گە لی حولوول

نووسە ری قورئان حافظانی ئە و
جە معی صیددیق و عوئمانیش لە نہ و

تە رتیبی قورئان کہ زور بە نہ فەحە
هە روا تە حقیقی قیرائە ی سە بەحە

حالی ته جویده وه قف و ئیبتیدا
گه لی نافیعن له بو ئیقتیدا

هه موو ئه مانه به ته رتیبی خاص
به یانیان ئه که م به صیدق و ئیخلاص

هه ندی به کورتی هه ندی به ته فصیل
وه ها نافیع بی بو خاوه ن ته حصیل

ده رزی هه شته م به په خشان

بزائن قورئان عیباره ته له و ئه لفاظانه که هاتوونه ته خواره وه به
جوبره ئیلی ئه میندا بو سه ر موحه ممد (ﷺ) بو ئه وه بی به بورهان و ده لیل
له سه ر راستی چه زره تی موحه ممد (ﷺ) له وه دا که فه رموو یه تی :
پیغه مبه ری خودام .

به هو ی ئه وه وه که که لامیکی موعجیزه و که س نه یتوانیوه و ناتوانی
وینه ی هه موو ئه و قورئانه یا ده سووره ت له سووره ته کانی یا تاقه سووره تی
له وانه دابنی و بیخوینیته وه ، وه ئه و که لامه که موعجیزه بو جین و ئاده میزاد
ته نیا بو ئه و ئیعجازه نازل نه بووه ، به لکو نازل بووه بو به یان و نیشاناندانی
عه قیده و بیروباوه ری ئیسلام و ئه حکامی دین له چه لال و چه رام و
سوننه ت و واجب و مه کرووه و موباح ، وه بو ته نویری دلی تابیعانی ئه و
قورئانه و ئیطاعه و فرمانبهرداری خودای گه وره ی بی نیاز .

سووره ت بریتی یه له کومه لی له و قورئانه لای که می سی ئایه ته ،
ئایه تیش پارچه ییکه له که لامی خودا جیاکراوه ته وه له به رو دوا ی خو ی ،
قورئان گه لی ئایه تی پایه به رزی تیا هه یه وه کو ئه و ئایه تانه ی باسی ذات و

صیقاتی خودا ئه که ن ، وه کو ئایه تی کورسی له سووره تی به قه رهداو ، سووره تی ئیخلاص و ، ئایه تی پایه نزمیشی تیدا هه یه وه کو که لامی خودا که باسی غه یری ذات و صیفات بکا ، وه کو سووره تی فیل و سووره تی قوره یش ، ئه م قورئانه خویندنه وه ی عیاده ته و ، له سه ر هه ر حه رفیکی ده خیر و ئیحسان هه یه و دروست نی یه به زمانی غه یری عه ره بی بخوینریته وه .

قورئان گه لی ئه حوالی هه یه . هه ندی له و ئه حوالانه ئه گه رینه وه بو نزوول . ئه مه له سه ر دوازده به شه ، وه کو نزوولی له مه ککه یا له مه دینه و ، نازل بوونی له ئیقامه تا یا له سه فه راو له روژا یا له شه واو ، له هاویندا یا له زستانداو ، له کاتی کدا که حه زره ت له ناو جیگه دا بووه که وه حی نزوولی کردوه و ، ئه سبابی نزوول و ئه وه ی که له پیشدا نازل بووه و ، ئه وه ی له ئاخردا نازل بووه و ، باسی قیرائه تی موته واته رو ئاحاد چ مه شهوور چ غه یره مه شهوورو قیرائاتی شاده .

هه ندیکیش له ئه حواله کانی ئه گه رینه وه بو سه ر ئه دای قورئان له ته له ففوظدا ، وه کو : وه قف و ئیتبیداو ، ئیماله و مه دده و ته خفیف دان به هه مزه و ئیدغام .

هه ندیکیش له وانه ئه گه رینه وه بو سه ر نه فسی له فظه کان ، وه کو : له فظی غه ریب و مه جازو موشته ره ک و ئیستیعاره و ته شبیه . هه ندیکی تریش له و ئه حوالانه ئه گه رینه وه بو سه ر ئه و مه عنایانه که پیوه ندیان به ئه حکامه وه هه یه ، وه کو : عامیک که له سه ر عومووم مابیته وه و عامیک که ته خصیص کرابی یا عامیک که مه قصه د له و عامه خاص بی و ، موجه ل و موئه ووه ل و ، مه فهوومی موافیق و موخالیف و ، موطله ق و موقه ییه دو ، ناسیخ و مه نسووخ . هه ندیکی تریش له و ئه حوالانه ئه گه رینه وه بو ئه غراضی که پیوه ندیان به ئه لفاظه وه هه یه وه کو : فه صل و وه صل و ، ئیجاز و ئیطناب و ، موساوات و قه صرو ، ئه سماو ئه لقاب و موبه مات .

ئیمه به کورتی له م باسانه نمونه یی ئه نووسین بو ئه وهی له و
 ئه حوالانه ئاگادار بن هه تا کاتی خوی له کتیه گه وره کاندایا باش به ته فصیل
 وهریان بگرن .

باسی مه ککی و مه دهنی

قورئانی پیروژ هه ندیکی مه ککی و هه ندیکی مه دهنی یه ، له باره ی
 مه قصوود به م دوو نیه به ته وه گه لی قسه کراوه . زور به ی زاناکان له سه ر
 ئه وه ن که مه ککی ئه و ئایه تانه ن له پیش کوچ کردنی چه زره ت له مه ککه وه
 بو مه دینه نازل بوون ، خواه له شاری مه ککه دا هاتبیه خواری یا له ئه طرافی
 مه ککه دا . مه ده نیش ئه وه یه که له پاش کوچ بو مه دینه نازل بووبی ،
 خواه له شاری مه دینه دا نازل بووبی یا له شاری مه ککه دا له مه وسیمی
 فه تح و سالی (حجة الوداع) .

ئه و سووره تانه ی که مه دینه یین به ئیتتفاق ئه مانه ن : (بقرة) و (آل
 عمران) و (نساء) و (مائدة) و (أنفال) و (توبة) و (نور) و (أحزاب) و
 (محمد) و (فتح) و (حجرات) و (حديد) و (مجادلة) و (حشر) و
 (ممتحنة) و (جمعة) و (منافقين) و (طلاق) و (تحريم) و (نصر) .
 ئه وانه یش که ئیختیلافیان تیدا هه یه ، سووره تی (فاتحة) و (رعد) و
 (رحمن) و (صف) و (تغابن) و (تطيف) و (قدر) و (لم یکن) و (إذا
 زلزلت) و (اخلاص) و (معوذتین) ن .

باقی له م سووره تانه هه موو . مه ککین . (مع العلم) ئه و
 سووره تانه که به مه ککی دانراون هه ندیکیان هه موو ئایه ته کانیان
 مه ککین و ، هه ندیکیان گه لی ئایه تیان مه ده نی یه . هه ر ئه و سووره تانه که
 به مه ده نی دانراون هه ندیکیان هه مووی مه ده نی یه و هه ندیکیان چه ند
 ئایه تی مه ککی یان تیدا هه یه . وینه ی به شی یه که م سووره تی (مدثر) ه که
 هه موو ئایه ته کانی مه ککین . وینه ی به شی دوو هه میش سووره تی

(أعراف) ه كه هه موو ئايه ته كاني مه ككي نين ، چونكي ئايه تي :
 (وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ) وه كو ريوايه ت كراوه له
 (قتاده) وه مه ده ني يه به لام غه يري (قتاده) چه ند ئايه تي ترپيشيان به مه ده ني
 داناوه ، وه كو ئايه تي (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ) ئه لين ئه مانه هه موو
 مه ده نين . وينه ي سييه م سووره تي (آل عمران) ه كه هه مووي
 مه ده ني يه . وينه ي چواره م سووره تي (حج) ه ئه مه سووره تيكي مه ده ني يه
 به لام چوار ئايه ت له م سووره ته دا مه ككين كه برپيتن له ئايه تي (وَمَا أَرْسَلْنَا
 مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ) هه تا
 ئه گاته (عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ) . تيكر نيشانه ي سووره ته مه ككي يه كان
 ئه مانه ن :

يه كه م هه ر سووره تي له فظي (كَلَّا) ي تيډا بي ئه وه مه ككي يه . ئه م
 كه ليمه سي و سي جار له پازده سووره تا واريده و هه مووي له نيوه ي
 ئاخري قورثاني پيروزدايه . دووه م هه ر سووره تي ئه مر به سوجده ي تيډا بي
 مه ككي يه . سييه م هه ر سووره تي ئه وه له كه ي حروفي هيچائي
 موقه ططه عه ي تيډا بي هه موو مه ككين ئيللا سووره تي (البقره) و (آل
 عمران) ئه مانه به ئيتيفاق له سووره ته مه ده ني يه كانن . چواره م هه ر
 سووره تي باسي سه رگوزه شته ي پيغه مبه ره كاني تيډا بي ئه وه مه ككي يه
 ئيللا سووره تي (البقره) . پينجه م هه ر سووره تي له موفه صصه له كان بي
 ئه وه مه ككي يه .

نيشانه ي سووره ته مه ده ني يه كانيش ئه مانه ن : يه كه م هه ر
 سووره تي خودوودي تيډا بي يا ئه حكامي فهرزي تيډا به يان كراي ئه وه
 مه ده ني يه . دووه م هه ر سووره تي باسي جيهادو دابه ش كردني ده سكه وتي
 غه زاي تيډا بي ئه وه مه ده ني يه . سييه م هه ر سووره تي باسي مونا فيقه كاني
 تيډا بي ئه وه مه ده ني يه ئيللا سووره تي (عنكبوت) ئه وه به ته حقيق
 مه ككي يه ، ئيللا يازده ئايه ت له ئه ووه ليه وه كه باسي مونا فيقانه ئه وه
 مه ده ني يه .

باسی ئایاتی حه ضه ری و ئایاتی سه فه ری

حه ضه ری ئەو ئایه تانه ن له کاتی نیشته جی ییدا نازل بوون ئەمانه زۆرن . سه فه ریش ئەو ئایه تانه ن که له سه فه ردا نازل بوون ، وه کو ئایه تی : (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) ئەمه له سه فه ری فه تحی مه ککه دا یا له سه فه ری (حجة الوداع) دا ، نازل بووه . هه روا ئایه تی : (وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ) هه ر له وه سه فه ره دا هاته خواره وه . هه روا ئایه تی (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا) هه ر له سه فه ری (حجة الوداع) دا نازل بوو . ئایه تی (تَيِّم) یش له سووره تی (نساء) دا که له (حمراء الأسد) دا نازل بوو له سه فه ری غه زاداو ، ئایه تی : (آمَنَ الرَّسُولُ) له فه تحی مه ککه دا نازل بوو . ئایه تی : (وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ) یش له (عسفان) دا نازل بوو له به ینی نیوه روو عه صرداو ، ئایه تی : (اليوم أكملت لكم دينكم) له روژی جومعه دا له عه ره فات له سه فه ری (حجة الوداع) دا نازل بوو . هه روا سووره تی (مائده) له (حجة الوداع) دا نازل بوو له به ینی مه ککه وه مه دینه دا به هو ی رووداوی حوده یبیه وه^(۱) .

ئایاتی نه هارییه و له یلییه

ئایاتی نه هارییه واته ئەوانه ی به روژ نازل بوون زۆرن و ، ئایاتی له یلییه واته ئەوانه ی به شه و نازل بوون به گویره ی ته حقیق چه ند ئایه تیکن . له وانیه ئایاتی ئاخری سووره تی ئالی عیمران (إِنْ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) . هه روا له وانیه ئایاتی نازل له شانی ئەوانه دا که له سوپای غه زای (تبوك) دوا که وتن . هه روا له وانیه سووره تی (أنعام) . طه به رانی ئەلی : ئەم سووره ته به شه و له مه ککه دا نازل بوو . گه لی ئایه تی تریش به شه و نازل بوون ، سیوطی (رحمه الله) له (الاتقان) دا به یانی کردوون .

(۱) بوزانی زیاتر له م باره وه ته ماشای کتییی (اسباب النزول) ته کری .

ئاياتی صه یفی و شیتائی

به عزه ئایه تی له ئایه ته کانی که لاله که له ئاخری سووره تی (نساء) هوه ن : (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ) وئه و ئایه تانه ی له غه زای (تبوك) دا نازل بوون و ، ئایه تی هاوینه ن . ئایاتی غه زای (خندق) یش له سووره ی (أحزاب) دا ، له زستانی یه کانن . ئه م باسه له ئیتقانی سیوطی دا (رحمه الله تعالى) به دریژی باسی کراوه . له جومله ی ئه و ئایه تانه یه که نازل بوونه ته سه ره زره ت (ﷺ) له کاتی کدا خو ی پیچاوه ته وه به نوینی نوسته وه ، فه رمووده ی خودا : (وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ) . ئه مه ثابت بووه که له سییه کی ئاخری شه ودا نازل بووه . پاش نازل بوونی ئه م ئایه ته ئیتر چه زره ت پاسه وانی رانه گرتووه .

له ئایه ته نازل بووه کانی کاتی نووستنه سووره تی (کوثر) . ریوایه ت کراوه له ئه نه سه وه خوی لی رازی بی وتویه تی : چه زره ت (ﷺ) له ناوماندا چاوی نا به یه کداو خه وی لی که وت . له ناکاودا به زه رده خه نه وه چاوی کرده وه و فه رمووی : ئیسته له م نووستنه دا سووره تی که وئه رم بو هات ، جا خویندیه وه : (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ، فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ . إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ) .

ئه ووه ل ئایه تی که نازل بووه و

ئاخر ئایه تی که نازل بووه

ئه ووه ل ئایه تی نازل بوو عیباره ته له ئه ووه لی سووره تی (علق) هه تا ئاخری (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) ، ئاخر ئایه تی نازل بوو یش عیباره ته له ئایه تی (وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ) که ئایه تی دوو صه دو هه شتاویه که له سووره تی (البقرة) دا .

قيرائاتی موته واته ره و ئاحادو شاذ

شیخی سیوطی له ئیتقاندا فهرموویه تی جه لالوددینی به لقینی ئه لی :
قیرائت سی به شه : موته واته ره ، که عیباره ته له قیرائاتی سه بهی
مه شهووره . قیرائاتی ئاحاد ، وه کو ئه و سی قیرائته ته که زیادن له و
حه وته . قیرائاتی شاذه ، وه کو قیرائته تی تابعین ، وه کو (أعمش) و ،
(یحیی) و (ابن جبر) .

به لام سیوطی فهرموویه تی : ئه م به یانه پیوستی به لی کولینه وه یه و
باشتر له مه فهرمووده ی (أبو الخیر ابن الجزری) یه که له ئه ووه لی کتیبی
(النشر) وه فهرموویه تی هه ر قیرائته تی موافقی قه واعیدی زمانی عه ره بی بی
هه رچه ند موافیقی وه جهی بی له وجوووه و موافیق بی بویه کی له
موصحه فه عوثماني یه کان و با به ئیحتیمالیش بی سه نه ده که ی صه حیج
بیت ئه وه له قیرائته تی صه حیحه یه و درووست نی یه ره د بکریته وه و ره و
نی یه ئینکار بکری ، به لکو داخل ئه حروفی سه به یه که قورئانی پی نازل
بووه و ، واجبه له سه ر موسولمانان قبولی بکه ن ، خواه مه نقول بیت له
حه وت ئیمامه کانه وه یا له سی که سه زیاده کان له ژووری حه وته وه ، یا له
غه یری ئه وانه وه له و ئیمامانه که مه قبولن ، هه ر کاتیکیش روکنی له و
ئه رکانانه فه وتا ئه وه ئه و قیرائته ته پی ئه وتری : صه عیف ، یا شاذ ، یا
باطل ، خواه له حه وت ئیمامه وه ریوایه ت کرابی یا له که سیکه وه که
له وان گه وره تر بی . ئه م بیره فیکری صه حیج و راسته و ئیمامانی خاوه ن
ته حقیقات له سه له ف و له خه له ف له سه ر ئه وه ن . (صرح بذلك
الدانی ، والمکی ، والمهدوي وأبو شامة ؛ وهو مذهب السلف الذي
لا يعرف عن أحد منهم خلافة انتهى) .

بۆ ئاگاداریی برادهران !

لەم بابەدا قسە زۆرە و راستە کە ی ئەمە یە :
قورئان کە بریتی یە لە کەلاموللای نازل بۆ سەر فەخری عالەم
(ﷺ) بە ھەموو ئەجزایە و ھەمووی مۆتەواتەرە و ، لە ھەزرەتە و تە
ئێستە بە تەواتور رێوایەت کراوە بۆمان و شوبھە لە نەفسی ئەو قورئانەدا
نە یە . بەلام قیرائەت و خویندە و ھەموو ئەویش ھەرچی رێوایەت کراوە لە
قیرائەتی سەبعە ھەمووی مۆتەواتەرە . ئەمە بکەن بە عەقیدە و باوەڕتان .

باسی ئه و ئه حوالانه که عاریضی ئه لفاظ ئه بن وه کو غه ریب و مه جازو موشته ره ک :

غه ریب ئه و ئه لفاظانه یه که مه عناکه یان مه شهوور نه بیت ،
وه کوو ، (مشکاة) که تاقیکی وایه دیوه ودهر نه بی ، وه کو : (کفل)
به مه عنا به شو ، (أواه) به مه عنا خه فه تبارو زویرو ، (سجیل) به مه عنا
ده فته رو ، (قسطاس) به مه عنا ته رازوو . ئه مانه هه موو پیویسته به
موارجه عه ی لوغه ت بو تیگه یشتی مه عناکه یان و ، ته قریبه ن ئه گه ن
به شه صت که لیمه .

مه جازیش ئه و له فظانه یه که ئیعرابیان گوراوه به حه ذفی له فظی یا
زیاده ی له فظی ، وه کو : (وَأَسْأَلُ الْقَرْیَةَ) یانی : أَهْلُ الْقَرْیَةِ ، یا (وَجَاءَ
رَبُّكَ) آی : أَمْرُ رَبِّكَ ، یا خود له فظیکه له ئه صلی مه عنای خو ی لادرابی
وه کو ئایه تی : (وَأَتُوا الْیَتَامَى) آی : الذین کانوا یتامی فی الزمان السابق .
موشته ره کیش له فظیکه که دانرابی بو چه ند مه عنا وه کو : (قرء) بو
مه عنای حه یض و طوهرو ، (مولی) بو مه عنای سه ییدو به نده و ، (وراء)
بو به رودوا .

مورادیفیش له فظیکه هاو مه عنا بی بو له فظیکه تر ، وه کو (بحر) و
(یم) و (رجز) و (رجس) و (وبال) و (عذاب) .

ئیسیتعاره ییش له فظیکه ئیسیتعمال بکری بو مه عنایه کی غه یری
مه عنای خو ی له بهر عه لاقه ی موشابه هه له به ینی ئه و دوو مه عنادا ، وه کو
ئایه تی : (أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ) آی : ضَالًّا فَهَدَيْنَاهُ .

ته شبیه یه مه عنا ئه وه یه که شتی وینه دار بکا به موناسپیکی خو ی ،
وه کو : (وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً) .

عامیش له فظیکه به جاری هه موو ئه فرادی مه عناکه ی بگریته وه
وه کو : (الانسان) له ئایه تی (وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ) ، جا ئه و

عامه یا هر له سهر عوموومی خوئی ته مینیه وه ، وه کو ئایه ته پیشووه که ،
یا ته خصیص ته کری به به عزئی ته فراده وه ، وه کو ئایه تی (الله خالق کل
شیء) که ته خصیص کراوه به غه یری ذاتی خویه وه ، یاخود هر له ته صلا
مه قصه د له و عامه فهردیکی تایه تی به ، وه کو ئایه تی : (الذین قال لهم
الناس ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم) ئیسته ناسی به که م به مه عنا
شه خصیکه ناوی (نعمان) بووه که زور موسولمانه کانی ته ترساند .

خاص موقابیلی عامه وه کو : ته سمای ته علام . موجهه لیش
له فظیکه مه عنای چه ند شت هه لگری وه کو ئایه تی : (واللیل إذا
عسعس) ئیسته (عسعس) موجهه له ئیحتیمالی هه به به مه عنا (أقبل) یا به
مه عنا (أدبر) بی : وه لحاصل که لیماتی موشته ره که به بی قهرینه هه موو به
موجهه ل دانه نرین و ، له گهل قهرینه دا به واضح ته ناسرین .
موفه سهر ته وه به مه عناکه ی دیار بیت ، وه موعه رره ف به لامی
عه هدو ئیسمولئیشاره .

مه فهووم مه عنایه که له سیاقی ئیستیعمالی که لیمه به کی تردا
وه ربگری ، وه کو غه نه می مه علووفه له موقابیلی که لیمه ی (سائمه) له
حه دیشی : (فی الغنم السائمة زكاة) یانی مه علووفه زه کاتی تیدا نی به یا
ئایه تی (وَحَلَّائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ) .
مه نسووخ ئایه تیکه له فظه که ی نه مابی وه کو : (الشیخ والشیخة إذا
زَنیا فارجهوما البتة) ئیسته ته م ئایه ته له فظی نه ماوه به لام حوکمه که ی
ماوه ، یاخود له فظی مابی و حوکمی نه مابی ، وه کو ئایه تی : (لکم دینکم
ولی دین) که مه نسووخه به ئایه تی قیتال ، یا نه له فظی مابی و نه حوکمی ،
وه کو ئایه تی ئیعتیباری ده جار شیرخواردن بو حه رام کردنی نیکاح که نه
له فظه که ی ماوه و نه حوکمه که ی ، چونکی که س ئیعتیباری زیاد له
پینج جار ریضاعی نه کردووه .

له ته حوالی ته لفاظی قورئانه له پاش ته رکیب عه طفی جومله له سهر
جومله ی مونااسب . ته مه ناو ته بریت به وه صل ، وه کو ئایه تی (إن الأبرار

لَفِي نَعِيمٍ وَإِنِ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ) . یا ته رکی عه طف له بهر مانیعنی له
 عه طف ، ئەمه ناوئه بریت به فه صل ، وه کو ئایه تی سووره تی (هل أتاك)
 كه ئەفه رمویت : (وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ) تا ئاخری جومله كان له گهل
 ئایه تی (وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمٌ) . ئەهکامی فه صل و وه صل زوره و پیوستی به
 لیکدانه وهیه .

له ئەحوالی ئایاتی قورئانه ئیجاز و ئیطناب و مساوات و قه صر .
 ئیجاز ئەمهیه که له فظ به نيسبه تی ئەو مه عنايه ئيفاده ی ئەکا که متر
 بی له میقداری موعتاد ، وه کو ئایه تی (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ) .
 ئیطناب ئەوهیه که له فظ زیاتر بی له عاده ت بو ئیفاده ی مه عنا له بهر
 نوکته یی ، وه کو ئایه تی (هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأَ عَلَيْهَا وَأَهُشَّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ
 فِيهَا مَآرِبٌ أُخْرَى) که ئەم زوری که لاهمه له بهر له زهت وه رگرتنه به
 خیطاب و قسه کردن له گهل خودادا .

مساوات ئەوهیه که له فظ به نيسبه ت بو مه عنا به قه ده ر عاده ت بی
 وه کو ئایه تی : (وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ) .

قه سريش عيبارته له چه صری صيفه تی له مه و صو و فیکدا یا به
 عه کسه وه به یه کئی له که لیماتی چه صر وه کو ئایه تی : (وما محمدٌ إلا رسولٌ
 قد خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ) .

ئەسماء (یانی ناوه کان) زۆرن له قورئاندا ، وه کوناوی پیغه مه ره کان
 که بیست و پینج ناو ، وه کو : ئاده م ، ئیدریس ، نوح ، هوود ،
 صالح ، ئیبراهیم ، لوط ، ئیسماعیل ، ئیسحاق ، یه عقوب ،
 یووسف ، ئەیووب ، شوعه یب ، مووسا ، هاروون ، داوود ،
 سوله یمان ، ئیلیاس ، ئەلیه سه ع ، زولکیفل ، یوونس ، ذه که ریا ،
 یه حیا ، عیسا ، (محمد المصطفى عليهم الصلاة والسلام) .

له ناوی مه لائیکه یش چوار ناوی تیدایه ، جبره ئیل ، میکائیل ،
 هارووت مارووت .

له ناوی عه بدیشدا ناوی زهیدی تیدایه . له غه یری ئەمانه یش

ناوی ئیبلیس ، قاروون ، طالووت ، جالووت ، لوقمان ، توبه ع ،
مه ریه می تیدایه .

له ئەلقابدا (ذوالقرنین) و (مسیح علیه السلام) و فیرعه ون که
له قه بی وه لیدی پاشای (مصر) بووه له قورئاندا هه یه .

له ناوی نادیاریدا : (مؤمن من آل فرعون) که ناوی حزقیل بووه .
ئه و ذاته یش که به له فظی (رجل) ناوی ئەبا له سووره تی یاسیندا حه بیبی
کووری مووسای نه ججار بووه ، (فتی موسی) یش یووشه عی کووری
نوونه . (رجلان) یش له سووره تی (مائده) دا یووشه ع و کالبه . (ام
موسی) یش ناوی یووحانن بووه . (امرأة فرعون) یش ناوی ئاسیه بووه .
(عبد) یش له سووره تی (الکهف) دا ناوی (خضر) بووه . (غلام) یش
ناوی حه یده ر بووه و ، (ملك) یش ناوی هوده د بووه .

ده رزی نو یه م ئە سبابی نزوولی قورئان

نزوولی قورئان له بو ئیرشاده
بو ره هنموونی زومره ی عیباده

له بو ئیمان به خودای ئە کبه ر
به فریشته ی پاک به ذاتی ره هبه ر

به و کتیبانه هاتوونه ته خوار
به روژی دوایی به قه زای جه بیار

له بو شعوره به مه سئوولیه ت
به موحاسه به ی روژی قیامه ت

بۆنە شىرى خولق ورە وشتى بەرزە
لە بۆزاسالى خەلكى سەرئەرزە

كە واپى ناپى ئاياتى قورئان
بى مەبەستى بەرز دايى بۆجىهان

هاتنە خوارى قورئانى كەرىم
هەموو حىكمەتە بۆعەقلى سەلىم

بەلام تايىبەتى بۆبە عزى ئايەت
سەبەبى ھەيە لە بۆرىعايەت

يا رووداويكە لە سىررى ئەدوى
يا بىداربوونە تا بەشەر نەنوى

يا ۋەلامىكە بۆپرسىياري
يا بەيانىكە بۆئىعتىياري

يا بۆتە عىلمى ئەحكامى عامە
بۆدامە زرائى دىنى ئىسلامە

يا لە بۆزەجرى شەخسى بەدکردار
لە بەدرەفتارى و كوشتارو ئازار

لە ئىفسادى ئەرز لە بى نامووسى
لە زىيانى عام يا بە خصوصى

له موسكيرات و قومارو ئه لعاب
ئه وهى چه رامه به گویره ی کیتاب

له خیانه ت و خواردنی چه رام
مه خسووس له مالی کومه لی ئه یتام

یا بو ته خویفه له قارو عه ذاب
یا بو ته لطیفه بو ئه جرو ته واب

یا سه رگوزه شته ی گه لی به دئیشه
که له بهر گوناھ ده رچوون له ریشه

ئه وهی که بلین سه به بی نی یه
مه قصه د سه به ب و هو ی تایبه تی یه

ئه نا (بالعموم) له سه ر ئه ساسه
یانی ته وجیهی سلووکى راسه

جا ته فه ککورو زانستی ئه سباب
گه لی موهممه بو (أولو الألباب)

ئه مجار گو ی بگره تا به بلاوی
بو ت به یان بکه م بی ناته واوی

ده رزی نویم به په خشان

ئه سبابی نزوول و هاتنه خواره وهی قورثانی که ریم بریتین له و شتانه که بوون به هوئی نازل بوونی قورثانی که ریم که م یا زور . له حه قیقه تدا قورثانی عه ظیم له بهرته وه که بناغهی دینی ئیسلامه پیویسته بناغهی ئه حکامی ئیسلامی تیدا بیت ، چ له ئیعتقادو بیرو باوه رداو چ له کرده وه دا ، کرده وه کان ، چ له واجیبات بن و چ له سوننه ت بن ، هه روا ئه بی ئایاتی وایش بین که مه نعی شتی حه رام و مه کرووه بکه ن . ئه گه ر به وردی بروانین هیچ ئایه تی نی یه له بهر مه به ستی نازل نه بووبی ، خواه ئیمه بیزانین یا نه ی زانین . به لام له عورفدا ئه سبابی نزوول به و سه به به خصوصی یه تاییه تی یانه ئه لین که بوون به هوئی نزوولی ئایاتی قورثان ، وه کو ئه وه : یه کی یا چه ند که سی پرسیار بکه ن له شتی و خودا وه لامیان بداته وه ، خوای ئه و شته له عبادت بی وه کو نویژ و روژوو زه کات و حه ج کردن بو (بیت الله) . یا شتی سوننه ت بن وه کو : خیر و خیرات و چاکه کردن له گه ل خه لکدا ، یا خود له ئومووری عیلمی بی ، وه کو پرسیار له وه زعی مانگ له ئه ووه لی مانگ وه تا ئاخر ، بوچی و اشکی ئه گوری ؟ یا ئومووری پاشه روژ له قیامه ت ، یا له ئومووری میرات و پیتال و به شکر دنه وهی به سهر خواهن به شه کاندا .

دووه م ئه وه یه کاره ساتی رووی داوه و گه لی قسه و باسی تیدا کراوه ، جا خودای ته عالا ئه و باسه به یان ئه کاو ئایه ت نازل ئه کاو له و مه وضو وعه دا ته نویری موسولمانان ئه کا ، وه کو باسی واقعیه ی غه زای به درو ئو خودو باقی غه زاکانی تر .

سییه م باسی به عزه مه وضووعی کاریکی موهیم ، وه کو : مه وضووعی (ذوالقرنین) و ئه مثالی ئه وانه .

به لی له م به شانه دا هه رکامیان پیوه ندیان به ئه حکامه وه بی زور پیویسته ئینسان لیان بکولیته وه و بروانی بو موناسه باتی ئه و ئه حکامه بوئه وه

که بتوانی ئە حکامی غەیرە مەنصوووسە لەو ئایەتە ئیستینبات بکا بە
 طەریقە (دلالة الاشارة) یا (ایماء) یا (قیاس) یا غەیری ئەمانە .
 ئەو ئایەتە ئە لە باسی سەرگوزەشتە ئومەتە پێشوەکاندا وارید
 بوون ئەو بو ئەو ئە ئینسان عیبرەت وەر بگری لەوانەو وەو خوی لەو
 تاوانانە لا بکا ئەوان کردوو یانەو بە هو یانەو وەرگرفتار بوون .
 وە لەحاصل قەت ئایەتیک نەبوو ئەو هوی نازل بوونی نەبیت ، بەلام
 ئیمە ئە سبابی نزوولی ئایەتە کانمان کاتی زور مەقصوودە ئە سەبەبیک
 خصوصی بێ هەتا فائیدە لی وەر بگری و بین بە هوی چاوکرانەو وەمان
 بو ئیستینبات و زیادە ئیستیفادە لەو ئایەتە .
 لە ئە سبابی نزولدا گە لی تەئلیفات کراو پێویستە بو ئەو هوی بی یه وی
 موراجە عەیان بکات .

دەرزی دە یە م نووسەرانی وەحیی موقەددەس

لە سەر رپوایات هەتا چل و دوو
 کاتبی نووسەر بو قورئان هەبوو

هەر کەس لەوانە ئە حاضر ئەبوو
 ئەو وەحیە ئە هات ئەینووسیەو وەزوو

لەم کاتبانە چەند کەس مەشهور و
 خاوەن مەقام و پایە ی حضوورن

چوار یارانی پاکی پیغه مبه ر
بووبه کرو عومه ر عوثمان وحه یدەر

عامری کوری فوهه یره ی زانا
(أبي بن كعب) قاریشی توانا

(ثابت بن قیس) کاتبی قورئان
هه روا یه زیدی (بن أبي سفیان)

زوبه یری کوری عه ووامی ره شید
سه یفوللای مه سلوول (خالد بن ولید)

عه لای حه ضره می عه مری ئیبنی عاص
عه بدوللای کوری حه ضره می حه قناس

هه روا ئه رقه می بن ئه بی ئه رقه م
موحه ممه د ئیبنی مه سله مه ی ئه کره م

خالیدو حیبان هه روه ها ئه بان
وه له دی سه عید کاتبی قورئان

عه بدوللای کوری عه بدوللای مه سلوول
وه له دی ئوبه ی وه له دی سه لوول

موعه یقیب کوری ئه بو فاطم بوو
که له نووسیندا گه لی فاهیم بوو

(ابن حسنه) شوّره ت شه ره حبیل
حه نظه له کوپی ره بیعی جه لیل

(زید بن ثابت) هم (معاویه)
کاتبی وه حیی (خیر البریّة)

ئه م دوو کاتبه بو وه حیی عه ظیم
نووسه ری خاص بوون هوشیارو فه هیم

هه روا بو باقی نامه و مه کتووبات
حاضر بوون له لای چرای کائینات

ئه مانه هه موو به ئه مری حه زره ت
به دل حاضر بوون له بو کیتابه ت

له ته خته ی داری خورمای باخه کان
یا له ته خته ی به رد یا له ئیسکی شان

ته سلیمیان ئه کرد به مالی حه زره ت
له وی ئه ماوه بو دینی ئوممه ت

هه روا ئه مانه بو نه فسی خویمان
ئه یان نووسیه وه به دل و به گیان

به و نه وعه رابورد زور به ئیحتیرام
راگیریان ئه کرد بو چه رخی ئه پیام

ته عیّنی جیگه ی ئایه ت له سووره ت
ئه کرا به ئه مری موطاعی چه زره ت

هه م بو جی سووره ت له شوینیکی خاص
ریوایه هه یه له ئیبنو عه بباس

چه زره ت ئه یفه رموو به کاتبه کان
شوینی تایبه تی بو سووره ته کان

کاتی (بسم الله) ئه هاته وه خوار
له خه تمی سووره ت ئه بوو ئاگادار

هه موو به ته وقیف به ئه مری خودا
جوبره ئیل ئه هات فورمانی ئه دا

کاتی خه به ری ئه دا به چه زره ت
ئه ویش ته بلیغی ئه کرد به ئوممه ت

خاوه ن موصحه فیش هه ر که سی بو خوی
موصحه فه که ی خوی رائه گرت له بوی

سی که س له وانه موصحه فیان نووسی
نیشانان ئه دا به مه ولای قودسی

له لای چه زره تدا ئه م سه ر تا ئه و سه ر
خویندیانه وه بو مه ولای ره هبه ر

(ابن مسعود) و (زید بن ثابت)
(أبي بن كعب) قاریئی قانیت

مه صاحیفی تر زور بوون له ناوان
چ له لای پیران چ له لای لاوان

وه کوئه وانه ئه هاتنه مه یدان
نه خوینرانه وه بو دوستی یه زدان

خودا رازی بیت لیان سه راسهر
له ئیمه یش له بهر خاتری ره هبه ر

مه قصه د ئه مه یه قورئانی که ریم
به حق نازل بوو بو ته می و ته علیم

سووره و ثایه ت و ژماره و ته رتیب
هه موو ته وقیفین لای خودای موجیب

ده رزی ده یه مین به په خشان

حه زره ت (ﷺ) گه لی ئیه تیمامی ته کرد به نووسینه وهی ته و ئایه تانه که نازل ته بوون ؛ چونکی ته وهی بکریته بهر له وانه یه له بیر بچپته وه ، به لام ته وهی بنووسریته وه ته مینیتته وه ، جا هه رچه ند له و چه رچه دا نووسهر که م بوو له ولاتی حجازدا ، ده وری چل و دوو که س نووسهر له موسولمانه کان له ته صحابه ی پیغه مبه ر (ﷺ) حازرته بوون بو نووسینه وهی قورئان وه کاتی هه ر ته ندازه یه له وه حی نازل ته بوو بولای حه زره ت (ﷺ) پاش ضه بطی خوی ته یخوینده وه به سهر ته صحابه کاند او ، ته وانیش ته وانه یان نووسهر بوون گورج ته یان نووسیه وه بو حه زره ت و ته یشیان نووسیه وه بو خویان .

نووسینه که ی له سهر ته خته ی سافی دار خورماو به ردی سافو ئیسکی باله که شان بوو ، جا ته وهی بو حه زره ت ته نووسرایه وه ته سلیم ته کرا به حه زره ت له لای خوی هه لی ته گرت و ته وه یش بو خویان ته نووسیه وه له لای خویان ته مایه وه .

مه شهوور له ناو ته و نووسه رانه دا ته م که سانه ن :

ته بووبه کری صیددیق و عومه ری کوری خه ططاب و ، عوثماني کوری عه ففان و عه لی کوری ته بوو طالب و ئوبه یی کوری که عبو زه یدی کوری ثابت و ثابتی کوری قه یس و خالیدی کوری وه لیدو موعاویه ی کوری ته بوو سوفیان و یه زیدی کوری ته بوو سوفیان و عامری کوری فه هیره و زوبه پری کوری عه وام و عه مری کوری عاص و عه لای حه ضره می و عه بدوللای کوری حه ضره می و ته رقه می کوری ته بوو ته رقه م و موحه مده دی کوری سه مه و عه بدوللای کوری عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول و موعه یقی کوری ته بوو فاطم و شه ره حبیل و حه نظه له ی کوری ره بیع و ته بانی کوری سه عید خودایان لی رازی بیت .

له ناو ته م شه خصانه دا به تایبه تی زه یدی کوری ثابت و موعاویه ی

کوری ئه بوو سوفیان کاتبی تاییه تی حه زره ت بوون (ﷺ) چ بو قورئان چ
بو نووسینی نامه بو ئه طرافی عالم .

له مانه دا که موصحه فی شهریفیان بو خویان نووسیوووه وه سی
که سیان موصحه فی خویان له حضوری حه زره تدا خویندوه ته وه ئه مانه :
زه یدی کوری ثابت و ثوبه یی کوری که عب و عه بدوللای کوری
مه سعوودن (رضی الله عنهم) . ئه و شیوه که ئه وان نووسیویانه ته وه له
لای حه زره ت مه قبول بووه .

ده رزی یازده یه م باسی ئه وانیه ی قورئانیان له بهر بووه

له چه رخی به رزی حه زره تی ره هبه ر
زور که س قورئانیان هه موو کرده بهر

(أبي بن كعب) خاوه ن له هجه ی خوش
(زید بن ثابت) صافی بیرو هوش

سییه م ئه بوو زه ید چواره مین موعاذ
هه موو ئه نصارن به قه درو ئیعزاز

حه زره تی عوتمان شه خصی (ذي النورین)
حه زره تی عه لی (أبو الحسنین)

عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص
عوباده ی ئینو صامیتی حه قناس

عه بدوللای کوری مه سعودی ته کره م
ته میمی داری شه خصی موخته ره م

ئه مانه هه موو بو هه موو قورئان
حافظ بوون له سه ر یارمه تی یه زدان

گه لیکی تریش هه ر له به ریان بوو
به لام ناته واو به عزیزی که م بوو

ئه م حافظانه قورئانیان هیئا
به دلیکی صاف به وینه ی مینا

قورئانیان هیئا له بو تابعین
به ته واتوری مووجیب بو یه قین

هه ر وه ها چین چین به پایه و مایه
هه رواش ته مینی هه تا هه تابه

(نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا
لَهُ) أَي : للذكر (لحافظونا)

گه ل به گه ل وینه ی گولباخی باخان
عه طری قورئانیان گه یانده شاخان

بوون به رابه ری قورئانی ته نوهر
بو گه لی دواپی سیلسیله ی به شهر

هه ر موهاجیری له بهر ئه م وینه
هیجره تی ئه کرد له بو مه دینه

حه زره تی ره هبه ر له یارانی خوئی
یه کیکی ئه کرد به موعه للیم بوی

هه تا له شارو له دهشت و دهردا
له چه رخی به رزی ذاتی ره هبه ردا

وه ها بوو به باو خویندنی قورئان
دهنگی ئه داوه مال و ماوایان

ئه یان کرده بهر که لامی خودا
دلایان پر ئه بوو له نووری هودا

ئه وانیش وه ها به سۆزی جگهر
ئه یان خوینده وه : (الله اکبر)

ده ماخی دلایان پر ئه بوو له نور
له نووری صافی قورئانی مه نصور

عاده ت بوایی هه لفرین بۆمان
ئه فرین به بال له بو ئاسمان

یانی سه حابه ئه فرین به بال
به هیزی ئه نوار به سه فای ئه حوال

ویردی زمانیان هه موو قورئان بوو
سکووت به سه عات کاتی شه وان بوو

کاتی ده رئه چوو قورئان له ده میان
ئه روپی هه موو په ژاره و غه میان

ئه وان بوون به حه ق له سه ر واته ی راس
(خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ)

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ
وَعَنْ كُلِّ تَابِعِينَ)

ده رزی یازده یه م به په خشان

حه زره تی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی جوهره ئیلی ئه مین ئه هاته خواره وه بو
لای قورئانی به سه ردا ئه خوینده وه به و ئه ندازه ی که خودای ته عالا ئه مری
پی کردبوو . شیوه ی هینانی جوهره ئیل بو وه حی وه هابوو که : خودای
ته عالا ئه مری پی کردوه ئه و ئه ندازه ئایه ته که پیویست بووه بیته خواره وه
وه ری بگری له (لوح المحفوظ) یا له (بیت العزه) له ئاسمانی یه که مداو ،
به و جوهره فه رمانی وه رگرتوو هیناویه تی و خویندوو یه ته وه به سه ر
حه زره تدا ، ئه ویش به فه یضی قودسی ره ببانی ئه و ئایه تانه ی وه رگرتوو وه
له دلیدا دامه زراوه و ، به و شیوه که وه ری گرتوو ، له پاش به رزبوونه وه ی
جوهره ئیل خویندوو یه ته وه به سه ر ئه صحابه کاندای ئه وانیش هه ر کام
نه خوینده وار بوون کردوو یانه ته به رو ده وریان کردوو ته وه بو ئه وه که
له بیریان نه چیته وه ، ئه وانیه ی که خوینده وارو نووسه ر بوون

نووسیویانه ته وه دوو جار . جارېك بو چه زره ت (ﷺ) و جارېك بو
خویان و له سهر نوسخه كه ی خویان كړدوویانه ته بهر . ثوبه یی كوری
كه عب و زه یدی كوری ثابت و نه بوو زه یدو موعاذی كوری جه بهل نه مانه
له نه نصاری مه دینه ن و ، عوثمانی كوری عه ففان و عه لی كوری
نه بوو طالیب و عه بدوللای كوری عه مری كوری عاص و عوباده ی كوری
صامیت و عه بدوللای كوری مه سعوودو ته میمی داری له م كه سانه ن .

نه مانه هه موو قورئانیان له بهر بوو .

ثوبه یی كوری كه عب و عه بدوللای كوری مه سعوودو زه یدی
كوری ثابت ، نه م سنی كه سه موصحه فه كه ی خویان نیشانی چه زره ت
(ﷺ) داو بویان خوینده وه . گه لی صه حابه ی تریش قورئانیان له بهر
بوو ، به لام هه موویان نه كړدبوو بهر . نه مانه له سهر نه مری چه زره ت
(ﷺ) قورئانیان به موهاجیرین و نه نصار فیر نه كړدو قورئان خویندن و هها
بوو به ویردی زمانیان كه ئیعتیقادیان به شتی تر نه نه كړد . ژن و پیاو ، به
تایبه تی له به یانیدا ، نه وه نده قورئان خوین زور بوو ماله كانی مه دینه ی
مونه وووهره له بهر قورئان دهنگی نه دایه وه .

وهك چون نه ووو ل جار له چه زره ته وه قورئان گه یشته به نه صحابه
حاضره كان ، ههر وه ها له وانیشه وه گه یشته به نه صحابه كانی ترو
له وانیشه وه گه یشته به باقی ئوممه ت . هه روا چین به چین به
قه ره بالغیكي گه وره قورئانیان هیناوه و بلاویان كړدوه ته وه به جیهانداو
قورئان نوو سراوه ته وه بو موسولمانان .

نه مانه به ریز هاتوون ، جویره ئیل به نه مری خودا قورئانی هینا بو
پیغه مبه ر (ﷺ) و پیغه مبه ر بوو به پیشه واو موعه لیمی قورئان به
كومه لیكي گه وره له نه صحابه كانی . نه و كومه له یشته گه یانیدیان به غه یری
خویان له نه صحابه و نه و نه صحابه نه یشته علیمیان كړد به تابعین و له
تابعینه وه هاته خواره وه به ته واتوری مووجیب بو یه قین تا ئیسته و له
ئیسته یشه وه تا روژی قیامه ت دایی .

له وه رگرتنی قورئانی پیروژدا سیلسیله ی ئەسانید هه یه که قورئان
چون وه رگیراوه و له گوشتار و زمانی کیوه هاتوه ته خواره وه . راگرتنی قورئان
به ژماره ی ته و اتور فه رزی کیفایه یه له سه ر ئوممه تی ئیسلام و ، ئەبێ له
هه موو قه رنیکدا چینی قورئان له بهر کا .

بو به قای ئیسناد بو دینی ئیسلام فه رزه ئیجازه ی عوله مای ئەعلام

ده رزی دوا زده یه م جه مع کردنه وه ی صیددیق بو قورئان

قورئان له ماوه ی ژیا نی چه زره ت
هه موو هاته خوار ئایه ت به ئایه ت

سالی ئاخری ره هبه ری جه لیل
دوو جار خویندیه وه له بو جوبره ئیل

مه عنای وه هابوو کیتابی ئیسلام
هه موو ته و او بوو به حوکمی عه للام

له سه ر ئەم شیوه نصوصی کیتاب
هه موو مه حفوظ بوون بو گه لی ئەصحاب

ئه خوینرایه وه وه کو نازل بوو
له قیرائه تیا ئەنوار حاصل بوو

له پاش وه فاتى چه زره تى ره هبه ر
صیددیق دامه زرا له جیگه ی سه روه ر

هه ر به و ئوسووله به عه ینی عاده ت
قورئان دائیر بوو سووره ت و ئایه ت

تا دوازده ی هیجری له چه رخی صیددیق
جه نگی (یمامة) پرووی دا به تاقیق

له سه ر سه روکی که ذذابی له عین
موسه یله مه ی پیس ناپاکی بی دین

که ئه بوبه کر مودافه عه ی کرد
تا ئه و مه لعوونه ی له ناوا لابر د

له ئه و جه نکه دا حافیظی قورئان
که لی شه هید بوون له ئه صحابه کان

جا بو مانه وه ی قورئانی ئه نوه ر
که وته ئه ندیشه چه زره تى عومه ر

وه ختی خو ی قورئان هه مووی نووسر ابوو
به لام ته رتیبی خاصی نه کرابوو

چون نووسر بوو له سه ر ده فه ی شان
یا ته خته ی خورما یا له به ردی پان

زۆر مه ظه ننه بوو فە ناو فە وتان
ئەشكى بەردو دار يا ئيسكى حەيوان

خۆ لەم لايشەو حوفاظى قورئان
ئەكوژرين بە گەل لە جەنگى جيهان

پيوسته فەرزە تەدبیری بکەين
بو حيفظى قورئان حەولى باش بدەين

عومەر ئەمانەى گەيانده صيدديق
پاش موناڤەشە گەيين بە تەوفيق

ناردى بە دواى (زید بن ثابت)
کاتبى ئەمین حافىظ و قانیت

پاش رەددو بە دەل ئەویش کەوتە پى
تا ئەم موهممه بویان بێتە جى

جا فەرمانى دا صيدديقى ئەکبەر
(زید بن ثابت) کاتبى رەهبەر

وہك عەصرى حەزەرەت بە حوسنى صورەت
ئایەت بە ئایەت سوورەت بە سوورەت

بە ئاگادارى یارانى کىبار
لە موهاجیرین لە گەلى ئەنصار

هه ر كه س ئاياتي چه ندي له بهر بوو
يا نووسراوئي له لاي حاضر بوو

هه مووي نووسيه وه له چه ند صه فحه ي ساغ
له پيستي پاكي پوخته به ده باغ

داينا له به يني دوو له وحى شيرين
دايه ده ست بوو به كر صيدديقي ئه مين

حه زره تي عه لي و ماباقي ره فيق
كه لي مه منوون بوون له جه معي صيدديق

ئه م جه معه وينه ي (لوح المحفوظ) بوو
مه عناي حيفظي حه ق لي را مه لحووظ بوو

ئه م جه معه كرا به ياساي ئيثبات
به شاهيدي ساغ دوور له خه رافات

ئه وه ي (منسوخ التلاوة) نه بوو
له م موصحه فه دا باش گرده وه بوو

ئيجماعي ئه صحاب دامه زرا له سهر
ئه م جه معه به حه ق (الله اكبر)

گرد کردنه وهی قورئانی که ریم له چه رخی ئه بوبه کری صیددیقا

له صه حیخی بوخاری شه ریفدا ریوایهت کراوه کاتی که جه نگی
یه مامه رووی دا له بهینی سوپای ئیسلام و کومه لهی موسه یله مهی
که ذابدا ، چه فتاوپینج که س له حافیظانی قورئانی عه ظیم شه هید
کران . به هوئی ئه م کاره ساته وه چه زرهتی عومه ر (رضی الله عنه) که وته
ترس و ئه ندیشه وه ، ئایا ئه گهر له چه ند رووداوی تر دا ژماره یه کی تر له
حافیظانی قورئان شه هید بکرین ئیتر ئه بی قورئان له سینه ی کیدا بمینیه وه و
ئه م ته خته دارو به ردو باله که شانانه یش ئه گهر ونبین یا بشکین و زایه بین
له کوئی نوسخه ی قورئانی که ریم وه ربگرین ؟

جا به م ئه ندیشه وه رویشته قصه ی کرد له گهل ئه بوبه کری
صیددیقا (رضی الله عنه) و له پاش موناچه شه یه کی که م ئه بوبه کر
موافه قه ی عومه ری کرد بو جه معی قورئان و ناردی به دوا ی زهیدی کوری
ثابیتدا که کاتبی وه حیی چه زرهت (ﷺ) بوو و خواوه نی موصحه فه
باوه رپی کراوه که ی خوئی بوو که عهرزی چه زرهتی کرد بوو ، جا زهید
هات و ئه ویش حاضر و ئاماده بوو بو جه مع و نوو سینه وه ی قورئان ،
ئه وه ی له ناو موصحه فی ئه صحابه دا یا له سینه یاندا هه یه گردی بکه نه وه و
بریاریان دا هیچ نوو سراوی وهر نه گرن هه تا دوو شاهید شه هادهت نه دا
به وه که : ئه و نوو سراوه له سه ر ئه مری چه زرهت نوو سراوه ته وه . جا به م
یاسایه هه ر که سی هه رچی قورئانی له لا بوو له نوو سراوو له مه حفووظ
ته قدیمیان کرد به زهیدی کوری ثابت - رضی الله عنه .
ئه بوو داوود ریوایهت ئه کا ئه لی :

ئه بوبه کری صیددیق (رضی الله عنه) ئه مری کرد که عومه ری
کوری خه ططاب و زهیدی کوری ثابت له ده رگای مزگه وتی پیغه مه ردا
(ﷺ) دانیشن بو وهر گرتنی قورئان له ئه صحابه کان چ نوو سراوو چ

له به رکراو .

له م جه مع و گرد کردنه وه دا زه یدی کوری ثابت قه ناعه تی نه ده کرد
به له به ربوونی به ته نها هه تا نووسراوی له گه لدا په یدا ته کرد ، بویه زه یدی
کوری ثابت ته لی :

ئاخري سووره تی ته وبه : (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ) له گه ل ئایه تی
دوايیدا ده ستم نه که وت ئیلا له لای ته بو خوده یمه ی ته نصاری ، واته
غه یری خوم هر ته و له به ری بوو و نووسیو ویشیه وه ، جا له سهر ته م
یاسا راسته به ئاگاداری ته بوبه کرو عومه رو عوتمان و عه لی و ته کابیری
موهاجیرین و ته نصار خودایان لی رازی بی ، له ماوه ی دوو سالدا ته قریبه ن
ته م جه مع و نووسینه وه ی هه موو قورئانه ته واو بوو ، وه له سهر چه ند
پارچه پیستی ده باغ کراو هه موو قورئانیان نووسی یه وه و هه مووی له به ینی
دوو له وحی جواندا دانراو ته سلیم کرا به ته بوبه کری صیددیق (رضی الله
عنهم أجمعین) . له ماوه ی ژیانی ته بوبه کردا له لای ته و بوو و پاش وه فاتی
ته و که وته لای عومه ری کوری خه ططاب و ، له پاش شه هاده تی ته ویش
له لای (أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَفْصَةُ) ی کچی عومه ر مایه وه هه تا زه مانی عوثماني
کوری عه ففان (رضي الله عنه) .

ته م جه معی قورئانه له عه هدی چه زره تی ته بوبه کردا زور
مه عقوول و به جی بوو ، به لکو واجبیکی موهممی ئیسلامی بوو

جی به جی کرا . گه وره کانی موهاجیرین و ته نصار - به تاییه تی چه زره تی
عه لی (کرم الله وجهه) گه لی دلشاد بوون به م کرده وه پیروزه ی ته وانه که
هووی مانه وه ی ده ستوری ئیسلام بوو .

مومه یزاتی ته م جه معه چه ند شتی بوو :

یه که م هه ولیکی وه ها درا که مه جالی قصه ی که س نه ما بو ئیهمال و
فه وتانی به عزی له قورئانی پیروز .

دووهم ئه وه ی (منسوخ التلاوه) بوو نه یان خسته ناو قورئانه وه هه تا
نه بی به هووی ئیختیلاف و موشاغه به له ناو موسولماناندا . سییه م

شه خصییه تی قورئان بوو به مه وریدی ئیجماعی موسولمانان و مه یدانی
نیزاع نه ما له وه دا فلان تایهت قورئانه یا قورئان نی یه ، شه گهرچی
هه رکه سنی موصحه فی تاییه تی خوئی بوو هه ر له لای مایه وه تا کاتی جه معی
دووهم له لایه نی عوثماني کوری عه ففانه وه .

چوارهم لهم جه مع کردنه وه ی قورئانی پیروزه دا پایه ی ئیخلاص و
دلسوزی شه صحابی کیرام به تاییه تی شه یخه ین (شه بوبه کرو عومه ر)
دهرکه وت ؛ چونکی له گهل شه وه ش که موصحه فی زه یدی کوری ثابت
له حضووری چه زره تدا (ﷺ) خوینرا بووه وه وه قه طعه ن که م و زیادی تیدا
نه بوو و له دواپیشان دانا دوو جار چه زره ت ته قریری کردبوو ، به لام شه گهر
ئهم جه معه نه بوایه و هه یئه تی کیباری شه صحابی کیرام ئاگادار نه بوونایه
قابیل بوو به عزئی که س بلین : قورئان ناته واوه و گهلکی فه راموش
کراوه ، یا نه نووسراوه ته وه ، یا له سنگی شه هیده کانی یه مامه له گهل
ئه واندا له ده ست ده رچووه . به لام که شه م جه معه جوانه به م ته حقیقه
جئی به جئی بوو بو موسولمانی عاقل شوبه نه ماوه که قورئان ته واوه ، چونکه
به عادهت زور دووره شه م سوپا گه وره له شه صحابی کیرام ئاگادار نه بن له
ئایاتی که له عه هدی چه زره تدا خوینراوه ته وه ، به تاییه تی شه وانه که
ئیشرافی شه م جه معه یان کردوو له زانا گه وره کانی شه صحاب بوون .
مه ضمونی تایه تی : (إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) به م کو کردنه وه
پیروزه دا ده رکه وت .

جه معى عوثمانى كورپى عه ففان بو قورئان

له سالى سيدا به ئه مرى عوثمان
بوو به سهر سوپا مير (عبدالرحمن)

سوپايى گه وره له گه لى ئه صحاب
بو غه زا كردن تا (باب الأبواب)

له م سوپادا بوو حوزده يفه ي يه مان
ئه ميني سىرپرى سه ييدى عه دنان

ئىختىلاف رووى دا له به ينى ياران
له خو يندنه وه ي چه ند جى له قورئان

له بو مه دينه زوو گه رايه وه
چوو بو لاي عوثمان نه چووه ماله وه

تى گه ياند ئه گه ر خيلاف بمىنى
شان و شكوهى ئىسلام ئه شكىنى

چارى ئىختىلاف له سهر قيرائه ت
واجبه له سهر خه ليفه ي ئوممه ت

جا عوثمان هه ستا زور به ئيه تيمام
بو پاراستنى قورئانى ئىسلام

ريکي خست لوجنه ياراني وه لي
له سه ر ئيشرافي چه زه تي عه لي

هه رچي موصحه ف بوو هينايانه روو
بو ئيستينساخي چه ن موصحه في زوو

له گه ل موصحه في مه جمووعى صيدديق
هه روا موصحه في زه يدي پر ته و فيق

مه علوومه ته مه يش به عه رضى ته خير
دوو جار لاي چه زره ت گه يي به ته قرير

جا ته م موصحه فه و موصحه في صيدديق
بوون به سه رمه شقى ته وحيدو ته و فيق

ته هلي ته و لوجنه که دانرا بوون
چواريان مه شهوورو هه موو دوازده بوون

(ابن الزبير) و (سعید بن عاص)
(عبد الرحمن) ي بن حارثي خاص

(زيد بن ثابت) چوار که سى پيشوو
قوره يشى ، زه يدیش خوئ مه ده ني بوو

به ماوه ي سالى يا شتى زياد
حه وت نوسخه قورئان ده رچوون بو ئيرشاد

به يهك سوورهت و به يهك قيرائهت
سوورهت به سوورهت ئايهت به ئايهت

له سهر ته رتيبي موصحه فه كه ي زه يد
به بي ته غييردان بي حاشيه و قه يد

بويه پيم وتن ته رتيبي سوورهت
وا له سهر وه ضعي ته قريري چه زرهت

چون موصحه في زه يد دوو جار لاي چه زرهت
ته واو خويناوه پي خوش بوو چه زرهت

ههر به و ته رتيبه يش چه زرهتي عوتمان
مه صاحيفي خوي دانا بو جيهان

ياني ته رتيبي ئايات و سوورهت
وهك موصحه في زه يد هات له بو ئوممهت

كهس چه قى نيه له م شيوه لادا
ئه نا خوي ئه دا به سهر به لادا

(قران مجيد في لوح محفوظ)
يه قين موره تته ب مه رقوومه و مه لحووظ

كه مورته ب بي له وي چون ئه بي
له لاي ره هبه ردا موره تته ب نه بي

مه علووم عه رضی زه ید بو مه ولای به شیر
بوو به وه سیله ی ته شریف و ته قریر

(فرضاً ، جدلاً) به ئیجتهاد بی
ته رتیبی سووهر ده ستی ته صحاب بی

که بوو به جیگه ی ئیجماعی ئوممه ت
مه جال نامینی بو خواوه ن توهمه ت

(لا یجتمع أمّتی علی
ضلالٍ) به سه بوئه هلی وه لا

که نووسرانه وه ئه م جهوت نوسخانه
کران به سه رمه شق له رووی زه مانه

ره وانه کران طه ره ف به طه ره ف
تا وه ری بگرن خه له ف له سه له ف

بو یه مه ن ، به حره ین له بو میصرو شام
بو کووفه و مه ککه بو عوثمان ئیمام

بوو به یه ک له هجه بو موسولمانان
شیوه ی نووسین و خویندن قورئان

(اشتری اللجنة ثلاث مرّات
هذه المرّة لجمع الآیات)

به م کرده وه به چه یدهری که رار
گه لی مه منوون بوو له عوثماني یار

هه روا ماباقی زانای ته صحابان
گه لی مه سروور بوون به جه معی عوثمان

هه موو رازی بوون ته وحید بنوینن
موصحه فی خویمان زوو بسووتینن

چونکی هه ر خیری له لای ته وان بوو
له مه صاحیفی عوثمانا جه م بوو

حه تتا موصحه فی چه یدهری که رار
موصحه فی ئینو مه سهوودی موختار

به ته مری خویمان زوو شورانه وه
بو ده فعی خیلاف هیچ نه مانه وه

مه زایای جه معی چه زره تی عوثمان
به چه ن ده لیلی پروونا که بومان

یه که م ته مه بوو هه رچی زانرا
موته واته ره ته وه نووسرا

دووهم (منسوخ التلاوه) ی قورئان
هیچ نه مایه وه له جه معی عوثمان

سټیهم ته فسیر و ته قیدی ته صحاب
هه رچی بوو لاچوون له ته صلی کیتاب

چوارهم ته رتیبی ثایه ت و سووره ت
هاتووه به م شیوه هه یه لای ئوممه ت

پینجه م ته و جه معه به حق جامع بوو
له بو قیراثات به هه ر وه جهی بوو

چون نوخته و ئیعراب نه بوو له ناوا
باش ده ستی ته دا بو هه موو قورپرا

به لی بو شوینی ئیمکانی نه بی
به له فظی واحد ئیکتیفا بکری

ته وزیعی ته کرد به گویره ی موصحه ف
هه ر قیراثه تی بو به عزی طه ره ف

هه زاران ره حمه ت بو روچی عوثمان
هه م ئال و یاران تا ئاخر زه مان

ئاخ هه ر خیلافی ته هاته ولات
به وینه ی ته مه ریشه ی ده رته هات

ئیسلا م دوژمنه له بو ئیخیلاف
دوسته بو راستی و یه کیتی و ئینصاف

با (رسم الخط) ی موصحه فی عثمان
بمینیته وه تا ئاخر زه مان

ده خیل صه د ده خیل نه که ونه خه یال
بو گوړینی خه ت بکه ونه صه لال

ره سمی خه ط سه دده کاتی که شکا
لافاوی نه گبه ت عاله می ته با

با هر به و له هجه له سه ر هاته خوار
به و شیوه خه ططه گرتی ئیستیقرار

بمینیته وه هه تا هه تایه
مایه ی مانه وه ی دینی خودایه

خودا ته وفیقمان بدا بو خزمه ت
تا بگا پیمان شه پولی ره همه ت

له زه مانی خه لافه تی چه زره تی عثماندا (رضی الله عنه) فتوحات
زور بوو و عاله میکی زور داخل دینی ئیسلام بوون . جا له بهر ته وه که
قورئان ده ستووری دینی ئیسلامه قوتابخانه ی زور کرایه وه بو خویندنی
قورئان و ، له بهر ته وه ته صحابه گه وره کان که (مقرئ) بوون و ته علیمی
موسولمانانیاں ته کرد هر کام له هجه و قیرائه تی تاییه تییاں بوو ، ئیختیلاف
له ته علیمی قورئاندا په یدا بوو ، بو وینه ته هلی شام به قیرائه تی ثوبه یی
کوری که عب و ته هلی کووفه به قیرائه تی عه بدوللای کوری مه سعوودو
ته هلی به صره به قیرائه تی ته بوو موسای ته شعهری (رضی الله عنهم)

قورئانیان ته خویند ، چه تا له نه فسی مه دینه ی مونه ووه ره دا ئیختیلاف له
ته علیم و قیرائه تدا په یدا بوو . که چه زره تی عوثمان له م ئیختیلافه ئاگادار
بوو له خو طبه دا مه نعی موسولمانانی کرد له م ئیختیلافه و فهرمووی : ته م
ئیختیلافه باش نی یه و ئیوه مادام له بهر چاوی مندا ئیختیلاف بکه ن ته بی
خه لکی شاره دووره کان ئیختیلافیان زورتر بی و ته مه یش ته بی به هو ی
تیکچوونی عاله می ئیسلام و له م وه زعه زور دلی موته ته شیرو په ریشان
بوو .

له لایه کی تریشه وه حوذه یفه ی کوری یه مان که له ناو سوپای
جه به ی شیمالدا بوو و له مه نطیقه ی (باب الأبواب) قه رارگایان
کرد بوو ، ته ماشای کرد ئیختیلافیکی ناباری له ناو ته صحابه کاندایینی ،
ته گهر خوداره چی نه کردایه ته بوو به فیتنه و ئاشووبیکی نابار و ناهه موار ،
که هاته وه بو مه دینه ی مونه ووه ره هر که گه یشته به ره وه نه رویشته مالی
خوی و له پیشاندا رویشته خزمه تی چه زره تی عوثمان و کاره ساتی ئیختیلافی
ته صحابه کانی بو گئرایه وه هه تا عهرزی کرد : ته گهر چاری ته م وه زعه
نه کری ته نجامی زور خراب ته بی و تا مه سه له که زور گهره نه بووه
پیویسته چار بکری .

چه زره تی عوثمان راویژی کرد به پیاوه زاناکانی موهاجیرین و
ته نصارو بریاریان دا هه موو موسولمانان گردبینه وه له سه ر یه ک شیوه له
خویندنی قورئانداو ، له سه ر ته م راویژه لوجنه یه کی پیکه وه نا له دوازه
که س و چه زره تی عه لی (کرم الله وجهه) ی کرد به موشریف له سه ر ته و
لوجنه یه ، له م دوازه که سه دا : عه بدوللای کوری زوبه یرو سه عیدی

کوری عاص و عه بدولره حمانی کوری حاریشی هیشامی و زه یدی کوری
ثابت کاتبی وه حیی مه شهوورن .

پاش ته مه چه زره تی عوثمان ناردی بو خزمه تی (ام المؤمنین حفصه)
حه ره می چه زره ت (رضی الله عنه) و کچی عومه ری کوری خه ططاب (رضی الله
عنه) ته و مو صحه فه که وه ختی خوی ته بووبه کری صیددیق ته مری کرد بوو

جه معی قورئان کراو نووسی یانه وه ، هینایان ، ههروا موصحه فی زهیدی
 کوری ثابت که دوو جار عه رزی چه زرهت کرابوو و چه زرهت لی رازی
 بوو ته ویشیان هینا ، ههروا مه صاحیفی باقی ته صحابه کانیش حازر
 کران . لوجنه که بریاریان دا هه رچی بنووسنه وه نیشانی ته صحابه
 گه وره کانی بدهن تا شه هادهت بدهن که چه زرهت (ﷺ) وه های
 خویندوو ته وه ته و جار بینووسنه وه ، ههروا بریاریان دا له سهر ته مری
 عوثمان که له وجوو هی قیرا ئاتدا ته وه ی به یه ک (رسم الخط) به بی نوخته و
 ئعراب قابیل بی بو هه موو قیرا ئه ته کان وه کو : (فَتَبَيَّنُوا) له گه ل :
 (فتثبتوا) له سووره تی (الحجرات) دا ، ته وه به ره سمی خوئی
 بنووسنه وه ، چونکه بو هه ردوو قیرا ئه ته که ده ست ته دا . ته وه یش که
 قابیلی هه موو قیرا ئه ته کان نی یه له موصحه فی ئیمامدا که له لای چه زره تی
 عوثمان له مه دینه مایه وه له سهر له هجه ی قوره یش بینووسن و
 له هجه که ی تر له به عزئی له موصحه فه کانی تر دا بنووسن ، وه کو له
 موصحه فی مه غریبی یه کانددا - ئیسته چه ند له فظی هه یه له سهر له هجه ی
 غه یری قوره یشه به م شیوه چه وت نوسخه له موصحه فی شه ریف
 نووسرایه وه و ره وانه کرا به ته طرافی عاله مدا ، بو مه ککه و یه مه ن و
 به حره یین و کووفه و شام و میصرو یه کی بو مه دینه ی مونه ووهره که
 پیی ته لین : ئیمام .

جا پاش ته وه که ته و چه وت نوسخه له موصحه فی شه ریف
 نووسرانه وه و ره وانه کران بو ولاتانی ئیسلام ، چه زره تی عوثمان ته مری
 فه رموو به خاوه ن موصحه فه کان هه ر که سی موصحه فی خوئی بشوریته وه
 به ئاو یا خود بیسووتینی بو ته وه که له موسته قبه لدا نه بی به هوئی ئیختیلاف

له قورئانی که ریمدا ، چه تا چه زره تی عه لی (رضی الله عنه)
 موصحه فه که ی خوئی شورده وه . ههروه ها چه زره تی عایشه (رضی الله
 عنها) و ثوبه یی کوری که عبو سالمی مه ولای حوذه یفه و عه بدوللای
 کوری مه سعوود ، هه رکام له مانه موصحه فی خوئیان شورده وه ،

هه رچه ند عه بدوللای کوری مه سعوود له ته ووه له وه که می موخاله فه ی کرد به لام له ته نجامدا ته ویش هاته سهر بیرى باقى ته صحابه کان . به م کرده وه باشه ناجیحه عاله می ئیسلامی له ئاشووب و ئیختیلاف له قورئاندا ده رچووو ئیجماع له سهر ته م وه زعه دامه زرا (والحمد لله على ذلك) .

ریوایه ت کراوه له عه مری کوری سه عیده وه ته لی :
 حه زره تی عه لی (کرم الله وجهه) فه رمووی : لو کنت الوالی وقت عثمان لفعلت فی المصاحف مثل الذی فعل عثمان - رضی الله تعالی عنهما وعن بقية اخوانهم أجمعين - .

مومه ییزاتی ته م جه معه که له لایه نی عوثمانه وه کرا ته وه یه : یه که م ته رتیبی سووره ت و ئایه ته کان ، وه کو ئیسته که له ناو ئیمه دا هه یه بوو به ته مریکی ئیجماعی بو ته صحابی پیغه مهر (ﷺ) .

دووهم (منسوخ التلاوة) له قورئاندا نه ما به قه طعی و هه رچی ته فسیرو ته علیقات له سهر موصحه فه کانیا ن نووسرا بوو هه موو له ناوبران و به س قورئانه که مایه وه .

سییه م ته وه ی که ته م لوجنه قه راری دا ئیجماعی له سهر دامه زرا و مه جالی شوبه ی که س نه مایه وه .

چواره م یه کجوری قیرائته ت بو قورئانی که ریم له عاله می موسولماناندا و دامه زرانی موسولمانان له سهر ته م حاله .
 ته م مومه ییزانه بوون به ته فسیری ئایه تی : (إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) .

دەرزى سىازدە يەم لىكۆلۈنە وە يەك

بە عزى كەس ئەلۈن تەرتىبى سوورەت
بە ئىجتىھاد بوونەك ئەمرى حەزرەت

يە عنى ئەولۇجنە حەزرەتى عوتمان
ئامادەى كردن بۆجەمەى قورئان

لە سەر ئىشراقى حەزرەتى عەلى
وايان تەرتىبدا بىنە صەسى جەلى

ئەگەر وەھاش بىن دانانى سوورەت
والە بوئىمە بوو بە ضەرورەت

لە لایەكە وە ئەمرى عوتمانە
كە عەینى حەیاو كەھفى ئیمانە

تەبە عىيەتى خەلىفەى راشید
ئەمرى رەسوولە رەھبەرى ماجید

(سنتى وسنة الخلفا)
رېگەى ئىسلامە رېنى صیدق و صەفا

لە لایەكى تر بوو بە ئىجماع
ئىجماعى ئەصحاب بىن نوختەى نيزاع

(ولا تجتمع أمتي على
ضلال) حه ققه لای ته هلی وه لا

هه رچه ند به قه ولی ته صحابی ته حقیق
ته رتیبی سوور هت ته وقیفه و ته وفیق

عه رضی ئاخری قورئان بو جوبریل
له ره مه زاندا سالی پیش ره حیل

دوو جار بو جوبریل هه مووی خوینده وه
ده وری وه حیه که ی تازه کرده وه

هه روه ها زه یدیش سالی پیش ره حیل
دوو جار خویندیه وه به شیوه ی ته رتیل

له بو حه زره تی فه خری کائینات
برژی به سه ریا نووری سه لاوات

ئه ویش ته و شیوه سوور هت و ثایه ت
ته قریری فه رموو له سه ر عینایه ت

وا ته و ته رتیه له لای زه یدا بوو
به یاسای ته قریر به سوننه ت ده رچوو

عوثمان و ته صحاب به یاسای سوننه ت
ئیتیفایان کرد به پاکی طینه ت

مادام دامه زرا ئیجماع بی خیلاف
له سه ر ته قریری (أشرف الأشراف)

قه ت مه لی ته رتیب به ئیجتیهاد بوو
به لکوپه پره وی مه ولای عیباد بوو

حه زره ت به شیوه ی موصحه فه که ی زه ید
ده وری کرده وه به بی شهرط و قه ید

بو یه صیددیق و عومه رو عوثمان
زه یدیان هینا بو جه معی قورئان

ئیترا ئیجماع بی له سه ر ئیجتیهاد
یاخو سوننه تی سه ییدی عیباد

مادام به ئیجماع نه میش دامه زرا
موخالیف په نجه ی به جه فا گه زرا

تکاور جایه ک

ده خیل صه د ده خیل به دل هوشیار بن
بو پاراستنی قورئان بیدار بن

ساخته چیه کان به ساعات و ئان
مه شغوولن له بو ته شویشی قورئان

له بهر ئاره زووی هه واو نه فسی خووی
ئه دا به شاننا چاکی که وا بووی

دینیتته مه یدان ئه وضاعی پیشوو
پیش ئه وه چه زرعت موته وه فا بوو

فلان موصحه فی وه ها وه های بوو
له سه ر ته رتیبی نزوول نووسرا بوو

فلان که سی تر موصحه فیککی وا
که وینه ی نه بوو له چه رخی دونیا

فلان که س وه ها ئایه ی خوینده وه
دینی ئیسلامی تازه کرده وه

له مه دخی کوئه و له قه دخی تازه
به وینه ی بولبول دهم به ئاوازه

قه صدی ئه وه یه دلت تیک بدا
بو ریگه ی ناریک شانت لی بدا

ئه و ساخته چیه ئیمان ناناسی
ئاره زووی وایه سه رمان بماسی

نازانی هه رچی کیتاب و سوننه ت
ته قریری بکا ئه وه یه حوججه ت

ئەگەر تەرتیبى لەسەر سوننەت بوو
مەعلوومە سوننەت ئەعلا حوججەت بوو

ئەگەر ئىجماع بوو ئەویش بە سوننەت
بوو بە حوججەت بۆ کارى ئوممەت

(ما آتاکم الرسول) بگرن
لەگەل ئىجماعا هەتاکو ئەمرن

ئە ر ئىجماع نە بوو هەر ئە کتەر ییەت
ئە بى بە سە بە ب بۆ مە نصووریەت

(ليس في الدين أعلى حجة
بمثل : كنتم خير أمة)

هەرگیز نە خەلە تین بە درۆو بە تال
لانە دەن لە رای ئە صحابی کە مال

ثابتە حەزەرەت ئەمرى ئە فەرموو
فلانە ئایەت لە کام سوورەت بوو

فلانە سوورەت لە فلانە جى
لاى فلان سوورەت ئە بى دابىرى

ئەم تەرتیباتە وەها مەلحوظە
هەمووی بە یاسای لە و حول مەحفووظە

که ئیجماعی عام دایه وه پرتیه و
ئیتربن سووده واتیه ئه م و ئه و

هه ر موصحه فی زوو هه رچون نووسراوه
له کاتی جه معا حاضر کراوه

ئه وان فه ردی بوون جه مع ئیجماعه
ئیجماع ده لیلی رینی ئیتیباعه

مادام که ئیجماع لای دا له فه ردی
رینگه ی دینی گرت به شیوه ی وردی

به ئه مری خوداو فه رمووده ی ره هبه ر
ئیجماع رینگه یه بو دینی به شه ر

(خیر أمةٍ أخرجت للناس)
بو کرده وه ی راس بکه به میقیاس

ئیجماع دامه زرا ئه فراد نامینی
شه یتان وه سه وه سه بو دل ئه نوینی

قه ت مه که ونه دووی واتیه زه یدوعه مر
هه ر بو خودایه حوکم و حه مدو ئه مر

ره سوول ره هبه ره یاسای حوججه ته
ئیطاعه ی حه زره ت فه رزی ئومه ته

(ابن مسعود) و (أبي) و عه لی
هه موو تابع بوون بوّ خه یری جه لی

سووننه تی خوله فای راشیدین به حق
بکه ن به ده لیل بوّ حه ققی موطله ق

ئیجماع مه نصووصه ئه بی به ده لیل
شه خصی بی ده لیل عه لیل و ده لیل

ئیطاعه ی خوداو ره هبه رو ئه میر
به حق ده ستووره بوّ دینی به شیر

ره هبه ریش یاسای خوله فای دانا
ئیجماعی دانا له موسولمانا

شاهیدی حه ققه بوّ خودا خواهی
جومله ی (حَسْبُنَا كِتَابُ اللَّهِ)

قه ت نابی ئیوه له سووننه ت لاده ن
با گومراهه کان هه ر ملیان باده ن

ئه ر راست ئه وی زه ید ئینو ثابت
زانا بوو به حق به یاسای سووننه ت

به لام که وته دووی فه رمانی صیددیق
بوّ جه معی ثایات به شیوه ی ته حقیق

مه به ستي وابوو تا به شه هادەت
قورئان دەرکەوی ئایەت به ئایەت

نەك یەكی بلی ئایەتیکی وا
یاخود سوورەتی له قورئان نەما

به س وه کو وتمان تا له لای عالەم
دەرکەوی فه ضلی ئە صحابی خاتەم

خودا بو خاطر ئیخلاصی ئەوان
پەنامان بدا له شەری تاوان

رسوومان نەکە ی له دونیاو دینا
خاسیرمان نەکە ی له دین و ژینا

تا به سەر به رزی حەشرمان بکری
دەسمان داوینی پیغەمەر بگری

دروودی خودا به توولی زەمان
برژی به سەرتا (یاکەف الأمان)

کە هفی کەرەمت کافیه بۆمان
بۆ حیفظی پەیمان بۆ حیفظی ئیمان

باوەرم وایه که تکاکاری
تکا پەسەندی پەرورەدگاری

پوخته ی ئەم ھونراوانە ئەمە یە :

ئەو جەمعی قورئانە کە لە لایەنی خەلیفە ی سێیەمەو ە عوثمان (رضی اللہ عنہ) جی بە جی بوو ، کاریکی زۆر بە سوود بوو و لە سەر راویژ کردن بوو بە زانایانی موهاجیرین و ئەنصارو ، ئەو لوجنە کە دانرابوون بو ئەم کارە موھیممە ، زاناو تەوانا و ئەمین و بە تاییەتی کە موشریف لە سەر ئەوان حەزەرەتی عەلی (رضی اللہ عنہ) بوو . لەم جەمەدا قورئان بە سافی لە ئایاتی (منسوخ التلاوہ) لە سەر لە ھجە ی قورەیش نووسرایەو ، ئەگەر لە فظی لە ھجە یەکی وای تیدا بووبی کە لە گەل ئەم لە ھجە دا ریک نە کە وتبی لە موصحە فیکری عەلاحیدە دا نووسراو و تیکەلی لە ھجە ی قورەیش نە کراو و تەرتیبی ئایات و جیگە یان لە سوورە تەکاندا بە دیاری کردنی پیغەمەر (ﷺ) بوو .

ئەمما بو تەرتیبی سوورە تەکان بە عزی ئەلین : ھەر لە زەمانی حەزەرە تدا بوو و موصحە فی زەید بە و تەرتیبە نووسراو و تەو و تە قریر کراو لە لایەنی حەزەرە تەو (ﷺ) . خو ئەگەر بە فیکری عوثمان و باقی ئە صحابە کانیش بووبی ئەو و ئیجماعی لە سەر کراو .

دەرزى چوار دە یە م قیرائاتی سەبعە

حەزەرە ت فەرموو یە : کاتی جوبرە ئیل
ئە ھات بە یە ک جور ئە ی ھینا تە نزیل

منیش بو سە ھلی لای موسولمانان
داوای زیادە م کرد بو لە ھجە ی قورئان

کاتی هاته وه به ئه مری خودا
به چه وت له هجه ی ساغ به شاره تی دا

نه ك بو هه موو له فظ به لكو به عزى جى
كه ئیختیلافی تیدا بیته جى

ئه و چه وت له هجانه وه هان بو مانا
صافن له غوبار به وینه ی مینا

ته ئیریان فی یه بو مه عنای قورئان
به نه وعیکی وا بگورپی میزان

بو چه للی مه عنای ئه م قیرائاته
ئه فکار گه لیکن له م سه ر بساته

فیکری مه شهووره له دینه وه ری
(ابن قتیبه) ی پایه سه روهری

رایه کیش له لای (ابن الجزری)
فیکری لای رازی به موخته صهری

جا بیرى رازی چون به ته مکینه
لیره نووسینی گه لی شیرینه

وجووهری سه بعه باش به یان ئه کا
حه ق بو حه ق په رست باش عه یان ئه کا

یه که م فرووقی ته سما به ته خصیص
به ته ثنیه و جه مع ته ذکیرو ته ثنیث

دووهم ئیختیلاف بو صیفه ی (أفعال)
ماضی و مضارع ته مری (ذی الجلال)

سییه م ئیختیلاف له وه زعی ئیعراب
چوارهم زیاده و نه قصه به حیساب

پینجه م ئیختیلاف ته قدیم و ته ئخیر
شه شه م به شیوه ی ئیبدال و ته غیر

حه وته م ئیختیلاف له له هجه ی ته عبیر
وینه ی صه نعه تی ئیماله ی یه سیر

ته فخم و ته رفیق ئیظهار و ئیدغام
میثالیان زوره له نه صصی که لام

ئه و قیرائاته ییش چۆن وه رگیراون
له سه ر شیوه ی زوو تا ئیسته ماون

ده رزی چوارده یه م به په خشان

ریوایه ت کراوه روژى چه زره ت (ﷺ) له مه دینه ی مونه ووهره وه ته شریفی روښت بو ناو قه بيله ی به نی غيفار ، له وى له سه ر گولاوی به نی غيفار وه حیی هاته سه ری و له و مولا قاته دا فهرمووی به جوهره ئیل : من ره وانه کراوم بو سه ر عالهم و فيعله ن وام له ناو قه وميکی ئومی نه خوینده وارداو له ناو ته واندا ئینسانی دوور له مه عریفه ت زوره و له هجه یان له یه ک دووره و زه حمه ته هه موو به یه ک له هجه قورئان بخویننه وه ، تکام له خودا وایه که ریگه ی ئاسانیان بو بکاته وه و ، جوهره ئیل غائب نوو .

بو کاتی دوايی که گه یشته وه به خزمه تی چه زره ت (ﷺ) عه رزی کرد : خودا ته فهرمویت : ته مر بکات به قه ومه که ی که به له هجه یه ک تا چه وت له هجه قورئان بخویننه وه و مانیع نی یه . راوی ته م چه دیشه ته بو داوودی فه قی موحه ممه دی کوری ئیسماعیلی بوخاری یه (رحمة الله علیهما) .

له ته فسیری ته م چه وت له هجه یا چه وت قیرائاته دا زاناکانی دین گه لی قسه یان کردووه ، له ناو ته واندا چوار که سیان واته یان موناسبه که بریتین له : ئینو قوته یبه ی دینه وه ری و ئینو لجه زه ری و قاضی ته بو طه ییب و ئیمامی رازی . له ناو ته م چواره یشدا بیرورای ئیمامی رازی زور په سه نده ، به لکو وتوو یانه : فیکری رازی له واقعدا هه ر فیکری ره فیه پيشووه کانیه تی ، به لام ته م پوخته ی کردوون و ناوی خو ی به سه ردا داوه . به هه ر حال بیرى ئیمامی رازی جوانه و بریتی یه له مه ی که به یانی ته که ین ، چه وت قیرائه تیش عباره ته له وه که له خواره وه نووسراوه :

یه که م : ئیختیلافی ته سما به ئیفرادو ته ثنیه و جه مع و ته ذکیرو ته ثنیت ، وه کو ته وه له به عزى قیرائه تدا ته خوینریته وه : (والذین هُم لَأَمَانَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) له سه ر جه معیه تی (أمانات) و له به عزى

قیرائه تدا به ئیفراد ئه فه رمویت : (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَتِهِمْ) که موفرده ده .

دووه م : ئیختیلاف له ته صریفی ئه فعالدا به ماضی و مضارعی و
ئه مر ، وه کو ئایه تی : (رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا) به م شیوه که (رَبَّنَا) موندای
موضاف بیت و (باعد) صیغه ی ئه مر بیت له بابی (مفاعله) . له به عزی
قیرائه تیشدا (رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا) له سه ره ئه وه که (رَبَّنَا) موبته دا بیت و
(بَعْدَ) به ته شدیدی عه ین له سه ره وه زنی (فَرَّحَ) فیعلی ماضی له بابی
(تفعیل) بیت .

سییه م : ئیختیلاف له ئیعرابدا وه کو : (ذو العرش المجید) که
له فظی (المجید) مه رفووع بیت و خه به ربیت بو (هو) یاخود مه جروور
بیت و صیفه تی (العرش) بیت .

چواره م : ئیختیلافه به نوقصان و زیاده وه کو : (وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
وَالْأُنثَى) له گهل (والذكر والأنثى) که هه ریه کی له سه ره قیرائه تیکه .

پینجه م : ئیختیلافه به ته قدیم و ته ئخیر ، وه کو : (وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ) له گهل قیرائه تی (وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْحَقِّ بِالْمَوْتِ) .

شه شه م : ئیختیلافه به ئییدال و گورینه وه ی حه رفی به حه رفی ،
وه کو : (نَنْشُرُهَا) به زنی نوخته دار له گهل (نَنْشُرُهَا) به ربی بی نوخته .

حه وته م : ئیختیلافه به له هجه ، واته : یه کی له فظی
ئه خوینیته وه له سه ره عاده ت و یه کیکی تر ئه یخوینیته وه به ئیماله وه کو :
(وَهَلْ أَتَاكَ) به ئیشاتی ئه لفی (أَتَا) له سه ره عاده ت ، یاخود له سه ره ئیماله و
لارکردنه وه ی بو شیوه ی (ئ) ی کراوه به دوو نوخته . مه غزی مه عنای
ئایه ته کان له هه موو و جووه ی قیرائه ته کاندای هه ره ئه مینیته وه .

ده رزی پازده یه م قورای سه بعه

قورای خاوه ن دین سه بعه ی مه شهوورین
دابآری بویان هه زار ئافه رین

نافیع و حه مزه کیسائی و عاصیم
پینجه م ئه بوووعه مر عادل و عالیم

ئینو که ئیرو ئینو عامیره
له قیرائه تدا گه لی فاخیره
هه موو هه یانه یه کی دوو راوی
بو ضه بطی له هجه باش به ته واوی

راوی له عاصیم شوعبه ی ئه سه دی
دوو هه میان حه فسه راوی موقته دی

له سه ر له هجه ی حه فص ئوممه تی ئیسلام
قورئان ئه خوینن خه واصل و عه وام

عاصیم له حه بیب دلپاکی وه لی
له زه یدو ئوبه ی عوتمان و عه لی

ئه وانیش هه موو له ذاتی ره هبه ر
حه زره تی ره سوول شافیعی مه حشه ر

دروودی خودا به ئیحسان و جوود
بیته سه ر خاوه ن مه قامی مه هموود

له دینی ئیسلامی پیروژدا له خصوصی خویندنی قورئان و ته علیمیه وه به خه لك ئیعتیماډ له سهر وه رگرتنی ته و قورئانه یه له ماموستایه کی عادل و عالم ، وه ته و ماموستایشه له ماموستایه کی تری عادل و عالم تا ته گات به چه زرهت (ﷺ)

به رده وام له م ئوممه تی پیغه ممه رده (ﷺ) گه لی زانای پیشه وای باوه ریپکراو بوون ، که وه کو به ئیسناد له لایه نی چه زره ته وه (ﷺ) قورئانیان پی گه یشته وه وه ها ته و قورئانه یان ته علیمی موسولمانان کردو وه ، هه روا چین به چین تا ئیمرو وه هه تا هه تایه (إن شاء الله تعالى) . مه شهووره کانی ته صحابی پیغه ممه ر (ﷺ) بو ته علیمی قورئان ته مانه ن : عوثماني کوری عه ففان ، عه لی کوری ته بی طالب ، زهیدی کوری ثابت ، عه بدوللای کوری مه سهوود ، ته بو ده رداء ، ته بو مووسای ته شعهرین . ته مانه هه موو قورئانیان له ذاتی چه زرهت (ﷺ) وه رگرتو وه ته علیمی موسولمانیان کردو وه .

هه روا ته و که سانه یش که عوثماني کوری عه ففان (رضی الله عنه) مو صحه فه کانی پیدا ناردن بو شاره کانی ئیسلام و ، مه شهووره کانی چینی تابعین (رضی الله عنهم) که ته مانه ن : سه عیدی کوری موسه ییب و عورو وه سالم و عومه ری کوری عه بدولعه زیزو سوله یمانی کوری یه سارو عه طائی کوری یه سارو زهیدی کوری ته سه لم و موسلیمی کوری جوندوب و ئینو شه هابی زوهری و عه بدولره حمانی کوری هورموزو مو عاذی کوری ته لحاریث .

هه موو ته مانه له مه دینه ی مونه ووه ره بوون . عه طاء و موجاهیدو طاووس و عه کریمه و ئینو ته بی مه لیکه و عوبه یدی کوری عومه یریش له گه ل کومه لی ترډا له مه ککه ی موکه ره مه بوون .

عامیری کوری عه بدولقه یس و ته بولعالیه و ته بو ره جاء و نه صری کوری عاصیم و یه حیای کوری یه عمورو جه بیاری کوری زهیدو چه سه نی

به صری و موحه مەدی کۆری سیرین و قەتادەیش لە گەل کۆمە لێکی تر ،
ئەمانەیش لە بە صرە بوون .

عەلقە مە و ئە سۆدو مە سرووق و عوبە یدە و پە بیعی کۆری خە یثە م و
خاریشی کۆری قە یس و عومەری کۆری شەرە حبیل و عە مری کۆری
مە یموون و ئە بو عە بدولرە حمانی سە لە می و عوبە یدی کۆری فە ضلە و ئە بو

زەرە ی کۆری عە مرو سە عیدی کۆری جوبە یرو نە خە عی و شە عبی ،
هە موو ئەمانەیش لە شاری کووفە بوون .

موغیرە ی کۆری ئە بی شە هابی مە خزوومی صاحیبی موصحە فی
حە زرە تی عوثمانی کۆری عە ففان و ، خولە یدی کۆری سە عید صاحیبی
ئە بو دە رداء و کۆمە لێکی تر . ئەمانەیش لە شام بوون .

لە پاش ئەمانە لە هە موو لایە کە وە خویندە وارو قورئان خوین گە لی
زۆر بوون و قیرائات بلاو بوو وە لە هە موو ولاتیکدا . بە لام لە گە ل
ئە مە یشدا بە خواستی خودا بو پاراستنی قورئانی پیرو ز گە لی لە زانایانی
عالە می ئیسلام خوێان ئامادە کرد بو ضە بطلی قیرائات و لە هجە کان لە
تە لە ففوظ کردن و ئە دای قورئان بە مە ضبووطی ، وە ک :

لە شاری مە دینە ی مۆنە و وەرە (زادت شرفاً) ئە بو جە عفەر یە زیدی
کۆری قە عقاع و شە یبە ی کۆری یە ضاح و نافعی کۆری ئە بی نە عیم .
لە شاری مە ککە ی مۆکەرە مە (زادت شرفاً) عە بدوللای کۆری
کە ثیرو حە میدی کۆری قە یسی ئە عەرە ج و موحه مە دی کۆری
موحه یصین .

لە شاری کووفە یە حیای کۆری وە ثئاب و عاصیمی کۆری ئە بی
نوجوود و سولە یمانی ئە عمە ش و حە مزە .

لە شاری بە صرە عە بدوللای کۆری ئیسحاق و عیسای کۆری
عە مرو ئە بو عە مری کۆری عە لاو عاصیمی جە حە دە ری و یە عقووبی
حە ضەرە می .

لە شاری شام عە بدوللای کۆری عامیرو عە طییه ی کۆری قە یس و

ئىسماعىلى كۆرى غەبدوللانى ئىبنوموھاجىرو يەھىي كۆرى خارىشى
 زەمارى و شورەيى كۆرى يەزىدى ھەضرە مى .
 بە جۈھدو تىكۆشىنى ئەمانە كۆمەلى لە قورپاء پەيدا بوون وەكو
 ئەستىرەى ئاسمان ئەدرەوشانە وە .

لە ناو ئەم زانايانەدا چاودىرى وجوھى سەبە ئەكرا كە ھەزرت
 (ﷺ) يەكە يەكە بە ئەصحابەكانى گەياندىبوو ، بەلام لەورۆژەدا بە ناوى
 قىرائاتى سەبە مەشھور نەبوون و لەپاش چەرخى ئەوان ئەو ناو
 مەشھور بوو لە عالەمى ئىسلامداو لە سەرى سالى دووۋىدەدى
 ھىجرى يەو ناوى قىرائاتى سەبە مەشھور بوو لە ئىسلامدا . ئەو
 ھەوت كەسە عىبارەتن لەمانە :

نافىع ، عاصىم ، ھەمزە ، غەبدوللانى كۆرى عامىر ،
 غەبدوللانى كۆرى كەئىر ، ئەبو ھەمىرى ئىبنو ھەلا ، غەلى كىسائى .
 لە سەرى سالى دوو ۋەدى ھىجرى يەو كە ئەو ناو بىلاو بوو ۋە
 قىرائەتتى ئەبو ھەمىر يەعقوب لە بەصرە و قىرائەتتى ھەمزە و عاصىم لە
 كووفە و قىرائەتتى ئىبنو عامىر لە شام و قىرائەتتى ئىبنو كەئىر لە شام
 مەككە و قىرائەتتى نافع لە شام مەدىنەى مۇنەۋۋەرە مەشھور بوون .
 لە سەرى سالى ۋەدى ھىجرىدا ئىبنو مۇجاھىد ئەھمەدى كۆرى
 موساى كۆرى غەبباس كىتەبىكى بەنرخى لە قىرائەتتى سەبەدا
 تەئلىف كەردو قىرائاتى سەبە بە تەفسىل كەوتە ناو قوررەى قورئانى
 كەرىمە ۋە لە ناو كىتەبى خۇياندا نووسىيان ، بەلام لەم تەئلىفەدا ھەر
 ناوى كىسائى نووسى ئىتر ناوى يەعقوبى رەفىقى نەنووسى .

ئەمەش كە ئىبنو مۇجاھىد ناوى ئەو ھەوتەى نووسىو مەعنەى
 ئەو نەيە كە قىرائاتى ۋە ھىجەى قورئانى كەرىم ھەصر بوو لەوانەدا ،
 بەلكو ھەر كەسنى كە قىرائەتە كەى جامىعى شرووطى موقەررە بى ئەو
 ئەو كەسە بە قارىشى موعتەبەر ناو ئەبىرەت و قىرائەتە كەى جىگەى
 ئىعتىمادو باۋەرە لە عالەمى ئىسلام و موسولماناندا .

زیاد له و حوت قیرائه ته سنی قیرائه تی مه شهوور بوون که بریتین له
 قیرائه تی جه عفه رو خه له فو یه عقووب . له گهل حه و ته که دا بوون به ده
 قیرائه ت ، وه کو زیاد له مانه یش چوار قیرائه تی تر هه ن که بریتین له
 قیرائاتی : حه سه نی به صری و ئینو مو حه یصین و یه حیای یه زیدی و
 شه نبوودی ، جه معن بوون به چوارده قیرائه ت .

له واقعدا ئه م قیرائه تانه که وان له ژووری حوت قیرائه ته که وه
 خو یان سه ربه خو نین به لکو له ته رکیب له حوت قیرائه ته که ن و له زیادو
 که می ئه وان په یدا بوون .

قیرائاتی سه بعه موته واته رن ، هه رکام له وانه جو بره ئیل (علیه
 السلام) که یاندوویه به حه زره ت (ﷺ) و ئه ویش که یاندوویه تی به
 کومه لی له ئه صحابه کانی به شیوه یه ک کومه له ی وه ها ریک نه که ون له سه ر
 درو کردن ، هه روا چین به چین هاتوو ته خواره وه به ته واتور . باوهر
 به وانه واجبی ئینسانی موسولمانه .

(وفقنا الله تعالى على الاعتقاد الجازم بها آمین)

به یانی وه لادبت و وه فاتی قورای سه بعه

یه که م : ئینو عامر ناوی عه بدوللایه و نیسبت ئه دری له
 یه حصوب که به شیکه له ولاتی یه مه ن ، ئه م ذاته له تابیعینه و قیرائه تی
 وه رگرتوو له موغه یره ی کوری ئه بو شه هابی مه خزوومی ، ئه ویش له
 عو ثمانی ذی النورین ، ئه ویش له پیغه مبه ر (ﷺ) و له ته ئریخی سه دو
 هه ژده ی هیجریدا له شاری شام موته وه فا بووه . ئه م ذاته دوو راوینی
 هه یه یه که م هیشام که له شام له دوو سه دو چل و پینجدا وه فاتی کردوو .
 دووهم ذه کوان ، که له دوو سه دو چل و دوو دا وه فاتی کردوو .

دووهم : ئینو که ثیر که ناوی عه بدوللایه و مه شهووره به ئینو
 که ثیری داری ، له تابیعینه و له ئه صحابه کاندا که یشتوو به عه بدوللای

کوری زوبه یرو ته بو ته یووبی ته نصاری و ته نه سی کوری مالیک - خودایان لی رازی بی و ، له تاریخی صه دو بیستدا له مه ککه ی موکه ره مه موته وه فا بووه . ته م ذاته یش دوو راوی هه یه : به ززی و قونبول .

سییه م : عاصیم که کونیه ی ته بو به کوه و کوری ته بو نه جوودی ته سه دی یه . ته م ذاته له خزمه تی زیری کوری حوبه یش دا که ته ویش له لای عه بدوللای کوری مه سهوود ته ویش له حه زره ت (ﷺ) قورثانی وه رگرتووه و ، له سالی صه دو بیست و حه وتدا له کووفه یا له سه ماوه موته وه فا بووه . ته م ذاته یش دوو راوی هه یه : یه که م شوعبه ، دووه م حه فص ، شوعبه مه شهووره به ئینو عه ییاش و له سالی صه دو نه وه دو سیدا له کووفه موته وه فا بووه ، دووه م ته بو عه مر ، (حفص بن سلیمان بن المغیره) . ته م ذاته ره بیبی عاصیم بووه و له خزمه تی ته ودا ته ربیه تی وه رگرتووه و له سالی صه دو هه شتادا موته وه فا بووه .

چوارهم : ته بو عه مر زه بیان کوری عه لای کوری عه ماری به صری ، ریوایه تی کردووه له حه سه نی به صری و حه سه ن له حه ططان و له ته بو عالیه . ته م ذاته له سالی صه دو په نجاو چواری هیجریدا موته وه فا بووه ، ته م ذاته دوو راوی هه یه ، یه کیکیان : دوری و ، ته ویان : سووسی یه .

پینجه م : ته بو عه ماره حه مزه ی کوری حه بیبی کووفی . ته م ذاته له حه لوان له سالی صه دو په نجاو شه شدا موته وه فا بووه و دوو راوی هه یه : خه له ف و خه للاد .

شه شه م : نافعی کوری عه بدولره حمانی کوری ته بو نه عیمی مه ده نی ، ره ئیسی موقریثان بووه له مه دینه ی مونه ووه ره و له سالی صه دو شه صت و نوډا موته وه فا بووه . ته م ذاته دوو راوی هه یه : قالوون و وه رش .

حه وته م : کیسائی ته بولحه سه ن عه لی کوری حه مزه ی کیسائی نه حوی ، مه شهوور بووه به کیسائی ؛ چونکی له کاتی ئیحرامی حه جدا

به رگ و پوشاکی له بهر کردووه و له سالی صه دو هه شتاو نوډا موته وه فا
 بووه . ئەم ذاته دوو راویي هه یه : ئەبو حارپث له یشی کوری خالیدی
 مه روزی که له ئەصحابی کیسانی بووه و له سالی دوو صه دو چلدا موته وه فا
 بووه . دوووری یش که ئەبو عومه رحه فصی کوری عومه ری دوووری یه ،
 خودای ته عالا جه زایان بداته وه به لوطف و میهره بانی خوئی و ئیمه یش
 له بهر خاطر ی ئەوان بیه خشی .

(الحمد لله) له فه ضلی مه ننان
 ته واو بوو باسی جه وت عالمه کان

ئه و قورای سه بهی صاحیب دهره جات
 که بوون به میصباح له بو کائینات

هیوام وه هایه باسی ئەمانه
 قه لای پاریز بی له رووی زه مانه

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین والتابعین
 باحسان إلی یوم الدین .

ده رزی شازده یه م

ئه مجاره کاتی ته جویده و ته رتیل
 ته جوید واجبه بو ئەدای ته نزیل

ته جوید به لوغته ئەی برای دلپاک
 کردنی کاره به وه زعیکی چاک

له ئیصطیلا حی قوررای قورئانا
ته جوید ئه وه یه له گه ل ئیمکانا :

حه قی هه ر حه رفی بی زیادو نوقصان
جی به جی بکه ی بو فیه وزی ئیحسان

حه ره که و سکوون ، وه صل و وه قف و مه د
ئیخفاو ئیظهار و قه لب و ده غم و شه د

ته فخیم و ته رقیق باش ئاگات لی بی
جی به جی بکه ی بو هه ر حه رفی بی

مه وضووعی ته جوید له فظی قورئانه
(من حیث الأداء) وا بیستوو مانه

غایه ته حسینه له بو تیلا وه ت
بو نه یلی جه زا بو فیه وزی ره همه ت

حوکمی وجووبه فه رزه له سه رمان
فه رزی کیفایه ی عامه ی موسولمان

بو خویندنه وه له فه رزی عه ینه
تیی ئه گا ئه وه ی که خاوه ن زه ینه

یانی فاتیه که فه رزی به ینه
ته جویدی به حه ق له فه رزی عه ینه

باقی تیلاوهی ماباقی قورئان
ته جوییدی فرهزه پیویستی ئینسان

مه خاریجی حرووف

حرووفی عیله ئه لف و واو و یی
له هه ر که لیمه و شوینیکا هه بی

مادام ساکن بن مه ددن ئه وده مه
یی له پاش که سره واو له پاش ضه مه

ئه لف به ده وام له حه رفی مه دده
هه م حه رفی لینه و عیلله ی بی ره دده

به لام واو و یی جار به جار مه ددن
جار به جار لینی بی مه نع و سه ددن

بو ئه م حه رفانه له کاتی ئه دا
مه خره ج ناوده مه له گه ل هه وادا

به لام بو واوی که غه یری مه دده
به ینی دوو لیوت جیگه و سه رحه دده

حرووفی حەلق

حرووفی گەر ووشەشن هەمزه و هێ
ناوەراسته کە ی لە بو عەین و حێ

ئاخری گەر ووشەخرەجە بو عەین
لە ژوور غەینەو وە حێ ئە ی نووری عەین

قاف و کاف

قاف جێی لوها تە بنی زمانە
کاف وا لەم لاو و بەرە و لیوانە

ریکی مەخرەجیان لە مەلاشووی دەم
پیویستە بۆیان یەقین خاطر جەم.

جیم ، شین ، یی

جیم و شین و یی مەخرەجی هەموان
دائەگری بە حەق ناو قەدی زمان

له گهل مه لاشووی به رابه ره به وجی
باش ده ریان بڅه ئاگات له خو بی

بو ضاد قه راخی زمانه ئینسان
له گهل خریدا له راست و چه بیان

گهل گرانه ته که للوم به ضناد
بیویستی مه شقه لای به عزی ئوستاد

ضاد حه رفی ساغه قه ت نه یکه ی به ظی
نویژ به تال ته کا ئاگات له خو بی

لام له قه راخی زمانه جیگه ی
له گهل مه لاشوو ته بی تی بگه ی

گهل گوشاده جیگه ی حه رفی لام
بویه ئاسانه له ریزی که لام

وا له ژیر لاما جیگه ی حه رفی نوون
له گهل مه لاشوو به بی چه ندو چوون

ری له ژیر لاما بو پستی زمان
ته روانی دائیم به طوولی زه مان

حه رفی زه لاقه ن لام و نوون و ری
زمان به مانه پاش ده رته په ری

دال و تني بچووك له گهل حه رفي طي
به سه ري زمان هه موو دينه جي

هه م بني داني سه رووي پيشه وه
له بو مه لاشوويش به رزته بيته وه

ته فارتيكى زوريشيان هه يه
ماموستاي زانا وينه ي بابه يه

صادو سين و زى به سه ري زمان
هه م سه ري داني پيشووي خواروومان

حه رفي ذال و ثى له گهل حه رفي ظي
به سه ري دان و سه ر زمان ته بي

به ناوي ليوي خواروو و سه ري دان
له لاي سه ره وه في بكه به يان

واوي غه يري مه د له گهل ميم و بي
به هه ردوو ليوي ئينسان دينه جي

به لام له بو واو باش ته كرينه وه
له بو ميم و بي ليك ته درينه وه

غوننه ده نكيكه ناسك و مه ربووت
ديته ده ره وه له برناخي لووت

ده رزی شازده یه م به په خشان

ته جوید له زمانې عه ره پیدا ، مه عنای : کاری باشکردن ،
له عورفې قاریته کا نیشدا ته وه یه : هر حرفې حه قې خوې پی بده ی ، له
ثیظهارو ئیخفاو ئیدغام و قه لب و غوننه و غه یری ته وانه له صیفاقی
حرووف .

مه وضووعی عیلمی ته جوید : ته لفاظی قورئانی پیروزه له باره ی
ته له ففوظ پی کردنیا نه وه به راستی موافیقی واقع و شهرع .
غایه و فائیده که ی : پاراستنی زمانه له غه له ط کردن له خویندنه وه ی
قورئاندا و گه یشتنه به شیوه ی خویندنه وه ی حه زره تی فه خری عالم (ﷺ)
وه ها که گه یاندوویه تی به ته صحابه کانی ، ته وانیش گه یاندوویانه به چینی
دوایی .

حوکمی زانینی عیلمی ته جوید : فه رضیه ت و وجووبه ،
به صووره تی کیفایه ، بو پاراستنی قورئانی پیروز به ساغی و راستی و به
صووره تی فره زی عه ین بو ئینسان بوخوې له واجیباتی دیندا ، وه کو :
خویندنه وه ی سووره تی فاتحه له نویژداو ته و سووره تانه ی که له گه ل
فاتحه دا ته خوینرین ، هه روا له خویندنی قورئاندا . ئینسان که قورئانی
خویند فره زی عه ینه ته و قورئانه به ته جویده وه بخوینیته وه ، ته گه رنا
گونه بار ته پی .

مه خاریجی حرووف

خودای ته عالا به میهره بانی خوې بو ته وه که ئاده می له یه ک
تی بگه ن و چاری پیویستی خوینان بکه ن ، وته وویژه ی پی داون ، که له ناو
ته سبابی ته فاهومدا له ئیشاره کردن و وینه نووسی ئاسان تره .
هوې ئاسانی یه که شی ته وه یه که ئاده می گیان له به ره ، خاوه ن هه ناسبه یه و

هه ٻيڙه هه وا له دهره وه وه رٿه گري بو دهره وني و له پاش چهند ثانيه يه ك
 ٽه و هه وايه گهرم ٽه ٻيٽ و پيوسته بيڪاته دهره وه هه وايه كي تازه ي فينڪ
 وه ربگريٽ . ٽه م هه وايه كه دهره وڙور ٽه كا له لاي ژووري گهرو وه وه تا
 سه رليوه كان ، له هه ر شويئي بيري دهنگيكي تايه تي لي په يدائه بي ، كه به
 عه ره بي ناوي حه رفه و له كورديڏا (پيٽ) ي پي ٽه لين .

بو زماني ٽاده ميزادي عه ره ب بيست و هه شت حه رف هه يه و
 بيست و هه شت مه خره جيان پيوسته ، وه كو باسيان ٽه كه ين . پيش
 باسي مه خره جه كان ٽه مه بزانه :

هه رڪاتي هه مزه ي مه فتووحه ت نايه سه ر حه رفي له و بيست و
 هه شت حه رفه و له سه ري راوه ستاي ، مه حه لي ٽه و حه رفه ت بو
 دهر ٽه كه وي بو ويٺه كه وٽي : (اُم) ، ٽه زاني مه خره جي ميم هه ردو و
 ليوه . ڪاتيگيش وٽ : (اَخ) ، ٽه زاني مه خره جي خي گهرو وه هه رو هه ها
 حه رفه ڪاني تريش ، جا ٽه م مه خره جانه وه ربگرن .

۱ - باسي مه خره جي حرووفي عيلله ، كه ٽه لف و واو وي يه ، ٽه م
 حه رفانه مادام ساڪن بن ، واته : زه نه يان بيٽ و حه رفي پيش واو
 مه ضموم و پيش يي مه ڪسوور بي - وه كو حه رفي پيش ٽه لف دائيمه
 مه فتووحه - ٽه وه له م ڪاته دا ، وه كو به حه رفي عيلله و حه رفي لين
 ناوٽه برين ، ناويش ٽه برين به حه رفي مه دد .

خو ٽه گهر ساڪن بن و ماقه بليان مه فتووح بي ٽه وه به حه رفي
 عيلله و حه رفي لين ناوٽه برين ؛ كه وابي ٽه لف به ده وام حه رفي مه دو
 لينه ، به لام واو وي جاري حه رفي مه دو جاري حه رفي لين ٽه بن .
 مه خره جي حرووفي عيلله ، ڪاتي كه حه رفي مه د بن ، ناوي ده مه
 له گه ل هه واي ده مڊا ، به لام مه خره جي واو كه حه رفي لين بي ناوي
 ليوه ڪانه .

۲ - مه خره جي حرووفي حه لق = گهرو ، كه شه شن : هه مزه ، هي ،

عهين ، حئي ، غهين ، خئي : گهرووه . جا مهخرهجي ههمزه وا
لهلای ژووري گهرووهوه . مهخرهجي هي لهنزيكي تهودايه بهلای
دهمهوه . مهخرهجي عهين ناوهراستي گهرووه . ههروا مهخرهجي
حئي لهپال تهودايه بهلای دهمهوه . مهخرهجي غهين له کهوانه
گهروودايه و مهخرهجي خيش لهلای تهودايه بهلای دهمهوه .

۳ - مهخرهجي قاف له بني زمانه له گهل بهرابهري خوئی له مهلاشو .
مهخرهجي كاف لهلای تهودايه بهلای دهمهوه . به مهخرهجي قاف
تهلين (غلصمه) . به مهخرهجي كاف تهلين : (عكده) .

۴ - مهخرهجي جيم و شين و يئي زه نه داري ماقه بل مهفتووح ناوهراستي
زمانه له گهل ههواي ناوده مدا هه تا ته گاته مهلاشو .

۵ - مهخرهجي ضاد : قهراخي زمانه بهلای راستدا يا بهلای چهپدا
له گهل خريدا لهلای راسته وه يا لهلای چهپه وه . دهركردني ته م
حه رفه به م شيوه زور گرانه و پيوستي به پي راهاتنه .

۶ - مهخرهجي لام قهراخي زمانه له سه ره وه بو خوارو مهلاشووي
سه روو به رابهري به شي خوئی له زمان جيگهي دهركردني لامه . ته مه
زور گوشاده بويه ته له ففوظ پي كردني ئاسانه له سه ر زمان .

۷ - مهخرهجي نوون سهري زمانه له گهل به رابهري خوئی له مهلاشووي
سه روو له ژير مهخرهجي لامدا .

۸ - مهخرهجي ري : سهري زمانه له گهل به رابهري خوئی له
مهلاشو ، به لام بولاي پشتي زمانه وه مهيل ته كات .

۹ - مهخرهجي طيي گه وره و تبي بچووك و دال : سهري زمانه له گهل
بيخي دانه پيشووه كاني لاي سه ره وه له گهل مهلاشودا .

۱۰ - مهخرهجي صادو سين و زي : سهري زمانه له گهل سهري دانه
پيشووه كاندا لهلای خواره وه .

۱۱ - مهخرهجي ظي و ذال و ثي : سهري زمانه له گهل سهري دانه
پيشووه ژوورووه كاندا .

۱۲ - مه خره جی فی سه ری دانه پیشووه سه رووه کانه له گه ل ناوی لیوی
خواروودا .

۱۳ - مه خره جی واوی غه یری مه ددو میم و بی : هه ردوو لیوه ، به لام بو
واو ئه کرینه وهو بو میم و بی ئه نرینه وه به یه کدا .

۱۴ - مه خره جی غوننه ی نوون برناخی لووته که به زمانی عه ره بی :
(خیشوم) ه .

ده رزی حه قده یه م له صیفاتی حرووفدایه

حرووفی هیجاء وه کو مه شهووره
ده یان مه همووسه ن باقی مه هجووره

به عزى شه دیده به عزیزکیان نه رمن
به عزى به ینه به ین نزیک به شه رمن

هه روا به م جوړه عوله مای ته جوید
باسیان کردوون بوړوله ی ره شید

(کسف شخصه حثت) مه و صووفه
به صیفه تی هه مس وه کو مه عرووفه

کاتی ئیخراجیان هه ناسه ی ئینسان
بی ده نگه ده رته چی به یاسای ئاسان

باقی حەرفە کان مە هجوورن تە واو
هە ناسە بە هیز دەرئە کە ن لە ناو .

(اكتب ، قط ، جد) خاوەن شیددە تن
خەرفی (لم نرع) مۆتە وە سسیطن

حرووی (رخوه) ن باقی حەرفە کان
نە رمن دەرئە چن بێ تاوو تە کان

(قط ، خصّ ، ضغط) حەرفی ئیستیعلان
بەرە و مە لا شوو سەرئە خە ن زمان

ئە لباقی هە موو حرووی سوفلین
یە عنی بە ئە و صاف دژ منی عالین

لە موستە علادا حرووی ئیطباق
صادە و ضادە و ظا طا بە ئیتتیفاق

زمان ئە لکینن بە مە لا شوودا
بە بێ موسافە لە هاتوچوودا

باقی مۆنفە تیح کاتی کە دەرچوو
زمان ناچە سپی لە سەر مە لا شوو

(فر من لبّ) حەرفی ئینزیلاق
زمان رە وینن لە سەر ئیتتیفاق

غه یری ئه و شه شه خاوه ن ئیصماتن
له ته له ففوظدا بی ده نگ و ماتن

(ذو الجناحین) ه ری به له هجه ی ساف
خاوه ن ته کراره و خاوه ن ئینحیراف

به وینه ی دوو ری ئه که ویته ری
به په له کردن ده رئه چی له جی

لام مونحه ریفه شین ته فه ششی دار
واته : به بوشی خوی ئه کا ئیظهار

به عز ی ته فه ششی هم دینیه یاد
بوئی هم بوئی هم بو حه رفی صاد

حرووفی صه فیرزی یه و صادو سین
ئاوازه ی دریژ ده رئه خه ن به تین

ضاد موسته طیله دریژ ه داره
نوطق به م حه رفه بو جه وهه رداره

حه رفی قه لقه له قافه و طی یه و بی
له گه ل جیم و دال ئاگات له خو بی

به (قطب جدّ) ضه بط کراوه
قوطب به قه دره له هه موو لاوه

ده رزی چه قده یه م به په خشان

صیقاتی ته م چه رفانه که رابووردن زوره یه که م هه مسه ، که مه عنای وایه : له ته له ففوظ به وچه رفانه هه ناسه ی ئینسان به په نامه کی ده رته چی . ته مانه ده چه رفن : تی ، ثی ، حی ، خی ، سین ، شین ، صاد ، فی ، کاف ، هی . ته مانه له (کسفه شخص حثت) دا گردته بڼه وه . باقی حرووی هیجاء هه موو مه جهووره ن و صیفه ته که یان جه هره و له کاتی ته له ففوظ کردن به وانه هه ناسه ی ئینسان به ئاشکرا ده رته چی . دوه م صیفه ت جه هره له موقابیلی هه مسه وه . سییه م و چواره م و پینجه م له و صیفه تانه شیدده ت و ره خواوه ت و ته وه سسوطه ، یه عنی ره قی و نه رمی و ناونجی .

ده حرف له حرووی هیجاء شه دیدن ، یه عنی ره ق و سه ختن له ته له ففوظ پی کردن دا ، وه کو : هه مزه ، بی ، تی ، جیم ، دال ، طی ، کاف ، قاف ، که گردته بڼه وه له له فظی : (اکتب ، قط ، جد) دا . موته وه سسیطه کان (یانی ناونجی یه کانیاں) ته مانه ن : لام ، نوون ، عهین ، میم ، ری که له له فظی (لن عمر) دا گردته بڼه وه . ماباقي حرووی هیجاء هه موو ره خواوه تیان هه یه ، واته : له ته له ففوظ دا نه رمن .

شه شه م و خه وته م له و صیفه تانه ئیستیعالا و ئیستیفاله یه . واته چه رفی عولوی و سوفلی .

حرووی ئیستیعالا ته وانه ن که له کاتی ته له ففوظ کردن به واندا زمان به رزته بیته وه بو مه لاشوو ، ته مانه بریتین له صاد ، ضاد ، طی ، ظی ، غهین ، قاف ، حی ، که له م سی که لیمه دا : (قط ، خص ، ضغط) گردته بڼه وه .

ماباقي حرووی هیجاء هه موو حرووی ئیستیفاله ن ، واته له کاتی ته له ففوظ کردن دا به وچه رفانه زمانی ئینسان ناروات بو مه لاشوو ، به لکو

مه یلی خواره وه ته کا .

هه شته م و نویه م له م صیفه تانه ئیطباق و ئینفیتاحه ، حه رفی ئیطباق یا مو طبقه ئه وانه ن له کاتی ته له ففوظ پی کردنیانا زمانی ئینسان چه سپ ته بی به مه لاشوویه وه . حه رفی ئیستیفاله ئه وانه ن که له کاتی ته له ففوظدا چه سپ نابن ، حرووفی ئیطباق عیاره تن له : صاد ، ضاد ، طی ، ظی . باقی حه رفه کانی تریش حرووفی ئینفیتاحن .

ده یه م و یازده یه م ئینزیلاق و ئیصماته . حرووفی ئینزیلاق یا زه لاقه ئه وانه ن که : زمان له کاتی ته له ففوظ پی کردنیاندا ته جوولی و ئه روا . ئه مانه شه ش حه رفن بی ، ری ، فی ، میم ، نوون ، لام . که له : (فر من لب) دا گردئه بنه وه . باقی حرووفی هیجاء هه موو موصمه ته ن و له کاتی ته له ففوظدا زمان له سه ر عاده ت ته جولیته وه .

دوازده یه م و سیازده یه م ته کرار و ته فه روده . حه رفی ته کرار ته نیا حه رفی ری بی نوخته یه ، کاتی ته له ففوظی پی ته کری . وه کودوو حه رف وایه . باقی حرووف فه ردن و ثابتن .

چواردده یه م : صیفه تی ته فه ششی یه ، واته : بوشی له ده نگدا . ئه م صیفه ته بو ئشی سی نوخته و بو شین به سی نوخته و بو فی و ضادی نوخته دار .

پازده یه م : صیفه تی صه فیره . که صیفه ته بو صادو سینی بی بی نوخته و بو زنی نوخته دار .

شازده یه م : ئیستیطاله یه که صیفه ته بو ضادی نوخته دار . حه قده یه م صیفه تی قه لقه له یه ، که صیفه ته بو جیم و دال و قاف و طی و بی ، که له (قطب جد) دا گردئه بنه وه .

ده رزی هه ژده یه م راگر تنی صیفاتی حرووف

صیفاتی حرووف رابگره ته واو
نه کا بینه ده ر نیوه و ناته واو

ئه لف که وته پاش حرووفی سوفلی
حه قیان نه رمی یه و ته رقیقی جه لی

هه مزه موطله قه ن ته رقیقی ئه کری
تایبه تی کاتی له م چوار جیدا بی

له گه ل عه ین و حی له گه ل حه رفی ها
یا له سه ر ئیسمی پیروزی (الله)

رابگره هه مزه ی خاوه ن حه ره که
له پاش واوو بی خاوه ن به ره که

یا هه مزه ی ساکن له پاش موچه ره که
چاودی ری بو تو باشه و موباره که

بی بخوینه وه به جه هرو شیدده ت
له هه ر شوینی بی به عه زم و هیممه ت

بني (برق ، باطل ، بهم ، بهما ،
بذي) ره قيقه له لای عوله ما

به لام بي له ناو (ارکب معنا)
ده غمه له ميمدا ته ی خاوه ن مه عنا

وه صفی حه رفی تی باش به جی بینه
شیدده ت و هه مسی ته واو بنوینه

گرانه ته دای تی له گه ل تی دا
له گه ل سین و شین هه م له گه ل ری دا

له گه ل صادو ضاد له گه ل حه رفی طی
هه روا له گه ل ظی ئاگات له خو بی

تی زه نه داری ته ثنیث ده غم ته بی
له دال و تی دا هه م له حه رفی طی

ئیظهار ی ته کری له پیش جیم و ثی
له پیش سین و زی له گه ل صادو ظی

ته مه ی که نووسیم قیرائه ی حه فسه
لادان له ده رزی پیشه وا نه قصه

ئی له (لبثتم) ئیظهار ته کری
هه روا (اورثتم) با جیگه بگری

هه ركه س به ريگه ي چه فصا ساليكه
به ئيدغام ئه لّی : (يَلْهَثُ ذَلِكَ)

ئىظهاري چه قه جيمي زه نه دار
له گه لّ ئه م هه شتا ئه ي براي هوشيار

تّی دال و ذال و رّی زّی سین و لام
هّی ئاخريانه ئه ي براي ئارام

حّی به يان بکه به به يانی صاف
له گه لّ صاد و طّی له گه لّ چه رفي قاف

(حِطّة) و (حَصْحَص ، حقّ) بو ميثال
بکه به سه رمه شق بو گه وره و مندال

خّی له کاتيکدا ئه يخوينيته وه
شيدده ي پيوسته لّی نه بيته وه

دال چه رفي چه هره و قه لقه له و شيدده ت
چاوديري ئه وّی براي به عيززه ت

که گه يشته دال يا گه يی به تّی
نه ياسای ته جوید ده غمی ديته جيّ

له پيش* حرووفي (بل نفخر) هه موو
ئىظهاري فه رزه لانه ده ي به موو -

پیش ئەم حەرفانەیش ئیظھاری فەرزه
لای حەفصی راوی ئەو ذاتە بەرزە

جیم و ذال و زى سین و شین و صاد
لە گەل ضاد و ظى وەربگرە ئیرشاد

دەغمی ذال ئەکرى لە ذال و ظى دا
بە ئیتتيفافى قوراء لەم جیدا

ئیظھاری ئەکا حەفص بو ئیرشاد
پیش تی و جیم و دال ، رى ، زى سین و صاد

رى کاتی گیرا واتە : موشەدەدە
ئیخفای تەکرارى مەطلووبە و مەقصەد

کە کەوتە پیش نوون یا لەپیشی لام
ئیظھاری فەرزه لای حەفصی ئیمام

یە کەم (وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ)
دوووەم بە وینەى (وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ)

رى کە مەکسوور بى فەرزه لەسەرمان
تەرقیقى بکەین بە گویرهى ئیمکان

موتەحەرک بى مابەعدى یا نه
پیش ئیستیعلا بى یا دوورەلانه

که سره ی ئه صلی بی یا عاریضی خاص
یا بو ئیماله و ره ووم و ئیختیلاس

که سره ی ئیماله لای حه فصی ئیمام
به س له (مجریها) دیته ناو که لام

هه روا رنی ساکن ته رقیقی ئه کری
کاتی پاش که سره جیگه ی خو ی بگری

که سره ی لازمی ئه صلی موته صیل
وه کو (مریة) به قه ولی فاصیل

یا خود سکوونی بووبی به فاصیل
وینه ی (ذکرو سحر) به وه قفی حاصل

به بی ئیتیصال به ئیستیعلای خاص
به وینه ی (مرصاد) یا وینه ی (قرطاس)

یا به یی ساکن یا ئه لفیکی وا
ئیماله ی بگری بو سووکی صه دا

میثالی یه که م به وینه ی (خبیر)
دووهم (فی الغار) ئه ی برای به صیر

ئیر هه ر ته فخم فه رزه له بو ری
مادا به غه یری ئه م حالانه بی

دهی ته فخمیه ره رزه بو ری (ارجعوا)
(الذي ارتضى) هم (أم ارتابوا)

هه روا (مرصاد) و (قرطاس) و (فرقه)
ته فخمیه له بو ری له مانه حه ققه

ری (کل فرق) له بهر که سره ی قاف
جی ئیختیلافه لای قورای ته شراف

هه روه هایه ری له (عين القطر)
له بهر که سره ی قاف (فاقرأها واذر)

زی حه رفی جه هره و خاوه ن ضه فیره
چاودیری ته کا ته و که سه ی ژیره

سین پیش حرووفی (جوزه قشط)
ئیظهاری ته وی بی شوبه ی غه له ط

باش ته دابکه حه رفی شین له گه ل
حه رفی تی و جیما ته ی برای ته فضه ل

صاد پیش حرووفی (حدة غلط)
ئیظهاری ته وه لامه ده قه ط قه ط

جیا بکه ره وه صاد له حه رفی سین
وه کر سین له تی وینه ی (نستعین)

ضباد ئیظهار بکه له لای حه رفی قی
جیم و شین و غه ین له گه ل طی و ظی

طی که که وته پال حه رفی دال و قی
ئیظهار ی حه قه ئه بی بیته جی

ئه گه ر طی گه وره که وته پیشی قی
فه رزه ئیطباقی له بیرت نه چی

وه کو (احطت) وه کو (بسطت)
وینه ی جوانن لیږه دا به سته

ظی حه رفی عولوو جه هرو ئیطباقه
چاودیری وه صفی جی ئیتیفاقه

جیابکه ره وه به له فظی شیرین
ظی له حه رفی ذال ئه لیم ئافه رین

عه ینی ساکن بی به وینه ی (معروف)
ئیظهار ی فه رزه ئه ی برای ره ئووف

حه ره که ی عه ینی به ینی دوو فه تحه
ئیظهار ی بو تو باعشی مه دحه

هه روا حه رفی عه ین له کاتی ته شدید
چا دیری شه دده ی فه رزه به ته جوید

غه ینئ ساکن بئ له پیش صادو شین
ئیظهاری ئه وی ئه ی برای شیرین

حه رفی ره فیقی حه رفی ئیستیلا
ئیظهاری ئه وی بیلئ به رمه لا

فی له گه ل فی دا له گه ل میم و واو
هم له گه ل بئ دا گرانه ته واو

جئی ئیختیلافه ده ربیننی قاف
له (نخلقکم) دا لای قورپرای ئه شراف

به عزیکیان به ده غم به عزئ به ئیظهار
ده غمه لای حه فصی خاوه ن ئیعتیار

هه روا ریعایه ی وه صفه کانی کاف
پیویسته له بو قاریی به ئینصاف

پیویسته ئیظهار له بو قاف و کاف
له یه ک که لیمه و دوو که لیمه ی صاف

هه روا ئیظهاری دوو کافی ئاوا
حه ره که دار بن له به رو دوا

یه که م ته لف که حه رفی عیله و مه ددولینه و حه رفیکی هه وائی یه ،
 پیویسته به نه رمی له دهم ده رچیت ته گهر له پاش حرووفی سوفلی یه وه بی ،
 وه کو باء ، تاب ، جاء ، وه کو پیویسته ته ماشای ته فخیمی بکری ،
 ته گهر له پاش حرووفی ئیستیعلاو به بی ، وه کو (قال و غالب و ظالمین) .
 دووهم : هه مزه که له حرووفی حه لقه و له حه رفه گرانه کانه ،
 پیویسته هه مووکاتیک ته رقیق بکری و به نه رم بخوینریته وه ، به تاییه
 له گهل عه ین و حی و هی دا ، وه کو (أعبدُ) وه (أحمدُ) وه (اهدنا) . یا
 له سه ر ئیسمی ذات وه کو «الله» .

هه روا پیویسته چاودیتری هه مزه بکری ته گهر موته حه ریک بی
 له پاش واوو تی وه وه کو (وإذا) و (تؤذهم) یا خود ساکن بی له پاش
 موته حه ریکه وه ، وه کو (یؤمنون) . پیویسته هه مزه ی دووهم له
 هه مزه کانی (أعجمي) به ته سهیل بخوینریته وه ، واته له به ینی هه مزه و
 ته لفدا له سه ر قیراته تی عاصیم .

سییه م بی که له حرووفی جه هره ، پیویسته ریعایه تی له هه موو
 شوینیکدا ، به لام ته رقیق ته کری و به نه رمی ته خوینریته وه له وینه ی
 (برق) و (باطل) و (بهم و بهما) و (بذی) . ته گهر ساکن بوو له پیش
 میمه وه قه لب ته کری به میم و به غوننه وه ته خوینریته وه وینه ی (ارکب
 معنا) .

چواره م حه رفی تی . پیویسته ریعایه ت بکری له گهل میثلی
 خویدا ، به م جوړه ده غم بکری له میثله که یداو به قووه ت بخوینریته وه
 وینه ی (وتبتل) . هه روا ریعایه ت بکری له گهل سیندا وه کو (نستعین) و
 (مستقیم) . وه له گهل حه رفی شین و جیم و زی و صاد و ضاد و طی و ظی دا
 وه کو : اشتري ، ولائجد ، وتزدري ، وتضربون ، وتضربون ، فاذا
 تطهرون ، وتظاهرون .

هه روا پیویسته تی ته ئیشی ساکینه ده غم بکری له دال و تی و
 طی دا ، وه کو : أجيبت دُعوتكما ، فما ربحت تجارتهم ، ودَّت طائفة .

ٲيمامي ٲص ٲيظھاري ٲي ته ٲني ساکينه ته کا له ٲيش جيٲم و
ٲي و زي و سين و صاد و ٲي دا ، ويٲنه ي : نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ ، كَذَبَتْ
ثَمُودُ ، خَبَتْ زِدْنَاهُمْ ، اَنْزَلْتُ سُورَةً ، حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ ، كَانَتْ
ظَالِمَةً .

ٲيٲنجهٲ ٲه رفي ٲي ٲيويسته ريٲعايه تي مه ٲره ج و ئه داي بکري و
ٲيويسته ٲيظھاري له ٲيش ٲه رفي تي دا ويٲنه ي : (لَبِثْتُمْ وَاورِثْتُمْ) وه له لاي
ٲه فص ده غم ته کري له ذال دا وه کو : (يَلَهْتُ ذَلِكُ) .

شه شهٲ ٲه رفي جيٲم که له ٲرووفي ٲه لقه له يه ، ٲيويسته ريٲعايه تي
جه هرو شيده تي بکري ، مه ٲسوس کاتي ساکن بيت و بکه ويٲه ٲيش تي و
دال و ذال و ري و زي و سين و لام ، ويٲنه ي : اجْتَنِبُوا ، اُجْدَر ، مَجْدُودُ ،
تَجْرِي ، لَا تَجْزِي ، اُجْسَامُهُمْ ، فَاجْلِدُوا ، وَلَا تَجْهَرُوا .

ٲه و تهٲ ٲه رفي ٲي که له ٲرووفي ٲه لقه ، ٲيويسته ريٲعايه تي
بکري ، مه ٲسوس له صاد و ٲاف و ٲي دا ، ويٲنه ي : حَصَّصَ
الْحَقُّ ، حِطَّةً ، حَقُّ .

هه شهٲ ٲه رفي ٲي ٲيويسته ريٲعايه تي ٲيويسته ، به ٲايبه تي کاتي که
موشه دده دي ، وه کو : سَخَرْنَا .

نويهٲ ٲه رفي داله که له ٲرووفي ٲه لقه له يه و ٲه رفي جه هرو
شيده ته ، ريٲعايه تي ٲيويسته بهٲ شيوه که ده غم بکري له ويٲنه ي ٲويدا ،
وه کو : وَقَدْ دَخَلُوا . وه له تي دا ، وه کو : لَقَدْ تَابَ اللَّهُ . وه ٲيظھاري
بکري له ٲيش ٲرووفي (بل نفخر) وه کو : فَقَدْ بَاءَ ، وَلَقَدْ لَقِينَا ، قَدْ
نَرَى ، فَقَدْ فَازَ ، وَقَدْ خَابَ ، لَقَدْ رَأَى .

ٲيمامي ٲص ٲيظھاري ته کا له ٲيش تهٲ ٲه رفانه دا : جيٲم ،
ذال ، زي ، صاد ، ضاد ، سين ، شين ، ٲي ، ميٲاله کاني : قَدْ
جَاءَكُمْ ، لَقَدْ ذَرَأْنَا ، لَقَدْ زَيَّنَّا ، لَقَدْ صَرَّفْنَا ، قَدْ ضَلُّوا ، قَدْ سَمِعَ اللَّهُ ،
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ، لَقَدْ ظَلَمَكَ .

ده يهٲ ٲه رفي ذاله که له ٲرووفي جه هرو شيده ته ، ٲيويسته له

مه خره جه وه باش ده ربکری ، وه ده غم ته کری له وینه ی خویدا وه کو : اِذْ
ذَهَبَ . وه له ظی دا وه کو : اِذْ ظَلَمْتُمْ .

ئیمامی چه فص ئیظهاری ته کا له گهل ته م چه رفانه دا که عیباره تن
له : قی و جیم و دال و ری و زی و سین و صاد ، میثاله کان : اِذْ تَبَرَّأَ
الَّذِينَ ، اِذْ جَاءَكُمْ ، اِذْ دَخَلُوا ، اِذْ رَأَى ، اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ، اِذْ صَرَفْنَا .

یازده یه م چه رفی ری یه که چه رفی جه هرو ته وه سسوط و ته کرار و
ئینحیرافه . پیویسته ته ماشای ته م صیفه تانه ی بکری مه خسوس کاتی
موشه دده د بی ، وه کو : اِذْ تَبَرَّأَ ، وه واجبه ئیظهاری بکری له پیش نوون و
لامه وه ، وینه ی : وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ ، وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ، جائه گه مه ضموم
یا مه فتوح بوو ته وه ته فخمی واجبه ، ته گه مه کسووریش بوو واجبه
ته رقیقی ، خواه که سره که ی ته صلی بی یا عاریض بی چه تتا به هوی
ئیماله وه ، وهك : مَجْرِيهَا ، یاخود به واسیطه ی رهوم یا ئیختیلاس بیت ،
وه گو له وه قفدا به یان ته کرین . ته گه ر ساکنیش بی ته وه ته رقیقی واجبه له
پینج حالا : یه که م ته وه یه که له پیشه وه که سره یه کی لازمی ته صلی
موتته صیل بی ، وه کو : رسالات ربی . دووه م ته وه یه که ساکن بی
له پاش که سره ی موتته صیله وه ، وه کو : مَرِيَّة . سییه م ته وه یه له پاش
که سره یه که وه بی که فه صل له به ییناندا بی به ساکنی غه یری چه رفی بی بی
وه کو : ذِكْرٌ وَسِحْرٌ . له حالی وه قفدا له سه ره ته و چه رفی ری یه . چواره م
ته وه یه که له پاش که سره یه که وه بی که فاصیل له به ییناندا بی ساکینه بی ،
وه کو : خَبِيرٌ ، قَدِيرٌ ، بَصِيرٌ . به وه قفه له سه ره ری . پینجه م ته وه یه که له
پاش ته لفیکه وه بی ئیماله بکری ، وه کو : فِي الْغَارِ ، که له ئیماله دا ته بی
به : فِي الْغَيْرِ .

به لی ئیختیلا فی قاریئه کان هه یه له که لیمه ی : فِرْقٌ وَقِطْرٌ ، به
که سره ی چه رفی ته ووه ل ، به عزی ته فخمی ری ته کا ، چونکی چه رفی
ئستیعلاء موعاریضی ته رقیقه ، به عزی ته رقیقی ته کا له بهر که سره ی
ماقه بلی ری و موبالات ناکا به چه رفی ئستیعلاء له دواوه .

حما بینا له سه ره ته و قه واعیده ی رابووران واجبه ته فخمی ری

(ارجعوا) و (ام اُرتابوا) و (الذي ارتضى) ، چونكى كه سره‌ى همزه‌ى ارجعوا ، لازم نيه و كه سره‌ى ميمى ام اُرتابو ، عاريضه و كه سره‌ى ذالى : الذى ارتضى ، فه صل بووه له رى كه به يى الذى ، هرچه ند له ته له ففوظدا لاچووه له بهر (التقاء الساكنين) .

دوازده يه م حه رفى زى يه كه حه رفى جه هرو صه فيرو شيدده ته و ريعايه تى ته و صيفه تانه‌ى واجبه ، مه خسوس فهرق كردن له به ينى خوى و ظى گه وره دا .

سيازده يه م حه رفى سينه كه حه رفى جه هرو صه فيرو شيدده ته ، ريعايه تى صيفه ته كاني واجبه و پيوسته ئيظهار بكرى له گه ل ته م حه رفانه دا : تى ، جيم ، رى ، زى ، شين ، طى ، قاف .
مثاله كاني : نستعين ، مسجد ، وإذا النفوس زوجت ، مسرورا ، واشتعل الرأس شيباً ، ويسطون ، ويسقون .

چواردده يه م حه رفى شينه كه له حه رفى همس وره خاوه ته ، پيوسته ريعايه تى صيفاتى و پيوسته ئيظهاري له گه ل : تى و جيم دا وه كو : (يشترون) و (تشابهت) و (شجرة) .

پازده يه م حه رفى صاده كه له خورووفى همس و شيدده ته ريعايه تى صيفه ته كاني پيوسته و ئيظهاري واجبه له گه ل ته م حه رفانه دا : تى ، حى ، دال ، صاد ، طى ، غهين . مثاله كاني : حرصتم ، أصحاب ، أصدق ، واضطر ، ولتصغى .

شازده يه م حه رفى ضاده كه له حرووفى جه هرو شيدده ته ريعايه تى صيفه ته كاني واجبه ، مه خسوس له گه ل ته م حه رفانه دا : تى ، جيم ، طى ، ظى ، غهين . مثاله كاني : أفضتم ، فى المضاجع واضطر ، وانقض ظهرك ، ضغثاً .

حه قده يه م حه رفى طى يه كه له حرووفى جه هرو شيدده ت و ئيطباقه ، پيوسته ئيظهاري له گه ل تى بچووكدا وه كو : تطهرن ، و أحطت وبسطت ، وه له گه ل دال دا .

هه ژده يه م حه ر في ظي يه كه له حرووفي جه هرو شيدده ت و
 ئيطباقه ، پيوسته ريعايه تي صيفه ته كاني و به نه وعي ئه دا بكرى كه
 جيابكر يته وه له زال .

نوزده يه م حه ر في عه ينه كه له حرووفي حه لقه و پيوسته ريعايه تي
 بكرى ، مه خسوس كاتي كه موشه دده د بي وه كو : يَصْعَدُ ، يا ساكن بي
 له به يني دوو موته حه ريكدا ، وه كو : بالمعروف . يا مه فتووح بي له به يني
 دوو موته حه ريكدا ، وه كو : وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا .

بيسته م حه ر في غه ينه ، ئيظهاري پيوسته به تاييه تي كاتي كه ساكن
 بي وه له پيش ضاده وه بي وه كو : المغضوب . يا له پاش شينه وه بي ، وه كو :
 يغشى ، هه روا ئه گه ر له گه ل حرووفي ئيستيعلادا بي ، وه كو : (غضب
 الله) و (غضبا) .

بيستويه كه م حه ر في في يه ، ئيظهاري پيوسته كه له گه ل : بي و
 ميم و واودا بي ، وينه ي : (فبها رحمة) و (يعلم المفسد) و (لُوفُوهُمْ
 أَجْرُهُمْ) .

بيست و دوو وه م حه ر في قافه له حرووفي قه لقه له يه ئيظهاري واجبه ،
 مه خسوس كاتي ساكن بي ، يا له گه ل كاف دا بي ، وه كو : خَلَقَكُمْ . له
 قافي ساكندا له پيش كافه وه قاريئه كان ئيختيلافيان بووه له ده غمداو له
 ئيظهاردا ، به لام ئيمامي حه فص ئيختياري ده غمي قاف له كاف دا
 ئه كا .

بيست و سييه م حه ر في كافه ، پيوسته ريعايه تي ، مه خسوس ئه گه ر
 : گه ل كاف يكي تر دا بكه ويته يه ك و هه ردوو كيان موته حه ريك بن ،
 وه كو : مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ .

ده رزی نو زده یه م

لام له گه ل نوونا یا لامی مه کسوور
وه کو : (الله) و وه کو : (لن تبور)

هه ردوو لامانی : (ولیتلطفت)
ته وقیفیان بکه ی ته گه ی به شه ره ف

سکوونی لامی له فظی (أُنزَلْنَا)
ئیظهاری ته وی به قه د تووانا

لامی بینای فیعل ئیظهاری فه رزه
وه ربگره له من ته م ده رزه به رزه

وه کو (قل نعم ، التقی ، وقال ،
ضللنا إذا لم نرغ الكمال)

ماضی و موزاریع ته مر یه کسانه
مه ر له دوو جیدا باشیان بزانه

یه که م له گه ل لام دووهم چه رفی ری
له سه ر یاسای ده غم با ده غم بکری

لامی که وته سه ر ئیسمی جه لاله
ئیظهاری به حق حوسنی فیعاله

وه.كو (على الله) هم لامى (ولا)
له (ولا الضالين) ئه ي براى والا

لامى ساكن بى ده غمى كه له رى
ته نيا (بل ران) ئيستيشنا ئه كرى

لامى (بل) و (هل) لاي حه فصى ئىمام
له پيش ئه م هه شتا ظاهيره ته مام

قى ، ثى ، زى وسين ، ضادو طاءو نوون
وينه ي له شه رحان به بى چه ندو چوون

ميم جه هرو شه دده ته واو بينه جى
هه روا غوننه یشى كه موشه دده د بى

ميمى زه نه دار كه وته پيشى بى
ئه بى غوننه كه ي به ئىخفاوه بى

به لام كه وته پيش باقى حه رفه كان
ئىظهاری فهرزه لاي قاريئه كان

مه خسوس كه گه یشته به واوو به فى
ئىظهاری به ليو فهرزه بيته جى

له هه رشوينىكدا ميمت كه وته دهم
ته رقيقى فهرزه براى موخته رهم

لام له حرووفی جه هرو ته وه سسوطه ، پیویسته ته رقیق بکری له
 چه ند شویندا . یه کهم کاتی که مه کسوور بی وه کو لامی : (الله) .
 دووهم : کاتی له پاش مه کسووره وه بی وه کو لامی ئیسمی جه لاله له پاش
 لامی حهرفی جه ره وه ، وه کو : (الله) . سییه م : کاتی که له گهل نووندا بی
 وه کو : (لنا) و (أنزلنا) و (لن تبور) . چواره م : لامه کانی (ولیتلطف) .
 پینجه م : لامی که له بینای فیعلدا بی تیکرا ، وه کو : قال ، یقول ، قل .
 شه شه م : کاتی که ساکن بی و نوون له دوايه وه بی ، وه کو : قل نعم .
 حه وته م : لامی نافیه ی (ولا الضالین) . هه شته م : لامی که داخل بی
 له سه ر ئیسمی جه لاله ، وه کو : (إلى الله) و (على الله) .

هه روا پیویسته بو لامی که ساکن بی له پیش حهرفی ری وه
 ده غم بکری له و ری دا ، وه کو : (وقل رب زدني علما) . وقل رب اغفر
 وارحم) . به لام جومله ی : (بل ران) جیاکراوه ته وه له و قاعیده یه و
 لامه که ی ده غم ناکری له ری دا ، نه کا که لیمه ی : (بل) بو ئیضراب
 له گهل فیعلی ماضیدا ئیلتیاسی بی به ته ثنیه ی (بر) وه . میثالی ئیظهاری
 لامی (بل) و (هل) له پیش نه و هه شت حهرفانه وه که وتمان ، وه کو :
 (هل تأتیهم) و (هل ثوب الکفار) و (بل زین) و (بل سولت) و (بل
 ضلوا) و (بل طبع) و (بل ظننتم) و (هل ندلکم) .

تائیسته باسمان له لامی ته عریف نه بوو . حوکمی لامی ته عریف
 نه وه یه که ده غم بکری له چوارده حهرف له حرووفی هیجاء : ق ، ثی ،
 دال ، ذال ، ری ، زی ، سین ، شین ، صاد ، ضاد ، طی ، ظی ،
 لام ، نوون ، وه کو : التوبة ، الثواب ، الدین ، الذکر ، الرزق ،
 السمع ، الشهادة ، الصبر ، الضالین . الطیبات ، الظالمین ، اللؤلؤ ،

النجم . ئەم لامه له سه ر ئەم حهرفانه پیی ئەلین لامی شه منسیه .

لامی ته عریف له گهل غهیری ئەم حهرفانه دا ئیظهار ئەکری ،
 وه کو : القمر ، الجنة ، الحمد ، الخیر ، العلم . ههروه ها
 ئەوانی تریش . ئەم لامه پیی ئەلین لامی قه مه رییه چونکی وه کو لامی :

القمر ، وایه و ده غم ناکړی له وچه رفه دا که ئه لکي پي ښه وه .
 بیست و پینځه م : میمه که حه رفی جه هرو شیدده ته ، ریعایه تی
 صیفه ته کانی واجبه و پیویسته ئیخفاء بکړی له وکاته دا بکه ویته پیش حه رفی
 بی ، وه کو (جَزِينَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا) وه ئیظهار بکړی له پیش باقی حرو و فی
 هیجاوه ، مه خسوس له پیش فی وه ، وه کو : (لَهُمْ فِيهَا) و له پیش
 واویشه وه ، وه کو : (غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) . ئه م ئیظهاره
 له م شوینه دا ناوئه بری به ئیظهاری شه فیه وی .

ده رزی بیسته م

نوون حه رفی جه هره و به لین مه و صوفه
 وه صفی غوننه که ی به حه ق مه عرو و فیه

ده ربره غوننه ی نوونی موشه دده د
 ته رقیق بو نوونی (إِنَّا) تائه به د

ئیظهاری زه نه ی نوونی (أَنْعَمْتَ)
 غه ینی (الْمَغْضُوب) بو ته جوید به سته

نوونی ساکینه و ته نوین به هه ردوو
 چوار حالت هه یه بیان زانه زوو

ئیظهار و قه لب و ئیخفاو ئیددیغام
 به یانیان ئه که م بو غایه ی ئیفهام

فه رزه ئیظهاریان بوّ حه رفی گه روو
له له فظیکدا بن یاخود له ناو دوو

(ینأون . ینهون) بوّ وینه یه که م
(من أمر . منهم) بوّ وینه یه دووهم

(حفیظٌ علیهم) بوّ وینه یه ته نوین
(فخذہ وکن من الشاکرین)

قه لب ته کرین به میم له پیشی بی دا
له گه ل غوننه داو ئیخفا له جیدا

(مِنْ بَعْد) وینه یه قه لبی یه که مه
(سَمِيعٌ بَصِير) وینه یه دووهمه

ده غم ته کرین له گه ل غوننه به ته صمیم
له واوو بی دا هم له نوون و میم

له به ر ئیلتیباس ئیستپشنا کران
(بنیان ، دُنیا ، قِنوان ، صِنوان)

ده غمیش ته کرین له لام وری دا
غوننه حه رامه به لام له وجیدا

لاکین (مَنْ راق) لای حه فصی ئیمام
شوینی ئیظهاره نه ک جی ئیددیغام

ئىخفای ته نوین و نوونی زه نه دار
لا باقى حرووف فه رزه به قه رار

نوون حه رفی جه هرو ته وه سسطو غوننه یه ، وه له له فظی (انا) دا
ته رقیقى پیویسته ، وه له کاتى سکووندا ئیظهارى لازمه ، وینه ی :
(أنعمت) . وه کو چون غه ینى ساکن له : (غیر المغضوب) دا ئیظهارى
پیویسته .

جابرانن ئه حوالی ته نوین و نوونی ساکینه چوارن : ئیظهار .
ئیدغام . قه لب ، ئىخفای (مع الغنه) . ئیظهاریان واجبه له گه ل حرووفی
حه لقدا ، خواه ئه و نوونه ساکینه له گه ل حه رفه حه لقه که دا له یه ک
که لیمه دا بن ، وه کو : ینأون و ینهون . یا له دوو که لیمه دا بن ، وه کو :
مِنْ أَمْرٍ مِنْهُمْ . میثالی ته نوین له گه ل ئه م حه رفانه دا - که له واقیعدا ئه وان
له دوو که لیمه دا ئه بن - وه کو : حَفِیْظٌ عَلِیمٌ . هه موو میثاله کان : مِنْ
أَمْرِنَا . رَسُولٌ أَمِينٌ . مِنْ هَادٍ . سَلَامٌ هِيَ . أَنْعَمْتَ . سَمِيعٌ عَلِيمٌ . إِنْ
حَكَمْتُمْ ، غَفُورٌ حَلِيمٌ . مِنْ غَلٍّ . عَزِيزٌ غَفُورٌ . مِنْ خَيْرٍ . قِرَدَةٌ
خَاسِئِينَ .

ئیدغامیان ئه کرئى کاتى بکه ونه پیش حرووفی : (یَرمَلون) ه وه ،
به لام ده غمیان له لام و ری دا بی غوننه یه و له یی و میم و واوو نوون دا
به غوننه ده بی ، میثالی ده غمی بی غوننه وه کو : مِنْ لَدُنَّا . یَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ .
مِنْ رَبِّكُمْ . مِنْ رَبِّ رَحِيمٌ . میثالی ده غمی به غوننه یش وه کو : فَمَنْ
يَعْمَلْ . یَوْمَئِذٍ یَصْدُرُ . مِنْ وَّاقٍ . جَنَاتٍ وَعُیُونٍ . مِنْ مَّحِیصٍ . صِرَاطٍ
مُسْتَقِیمٍ . مَنْ نَشَاءُ . عَذَابًا نَكْرًا .

قه لبیان دیته جئ ، به م جوړه قه لبی ته نوین و نوونی ساکینه ئه کرئى
به میم کاتى که بکه ونه پیش حه رفی بی وه ، وه کو : (مِنْ بَعْدِ) و (سمیع
بصیر) .

ئىخفائىش ئەكرىن لەپىش غەيرى ئەو حەرفانە كە باسيان كرا ،
 وه كو : لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ . جَنَّتِ تَجْرِي . مِنْ ثُلْثِي اللَّيْلِ . مَاءً ثَجَّاجًا . مَنْ
 جاء . كثيراً جزاءً . عِنْدَ رَبِّهِمْ . ذَكَاً ذَكَاً . مُنْذِر . جَنَّتِ عَذْنِ ذَلِكَ .
 مِنْ زَوَالٍ . يَوْمَئِذٍ زُرْقًا . مِنْ سُوءٍ . بَشَرًا سَوِيًّا . مِنْ شَيْءٍ . غَفُورٌ
 شُكُورٌ . مِنْ صِيَاصِيهِمْ . رِجَالٌ صَدَقُوا . مَنْضُود . قَوْمًا ضَالِّينَ . مِنْ
 طُور . قَوْمًا طَاغِينَ . مِنْ ظَهِير . قَوْمًا ظَالِمِينَ ، أَنْفُسُكُمْ . كِتَابًا فَذُوقُوا .
 مِنْ قَرَار . شَاعِرٌ قَلِيلًا . مَنْ كَانَ . فِي يَوْمٍ كَانَ .

هَيِّ (جَبَاهُهُمْ) لَهُ كَهْلَ (عَالِيهِ)
 هَيِّ (يَعْلَمُهُ) لَهُ كَهْلَ (مَالِيهِ)

ئىظھاريان لەسەر ياساى تەجویدە
 تەجوید کردەوہى قارىی رەشیدە
 دەربرە دوویى كە موتەحەررىك بن
 با لە شەكلىشدا ناموافیق بن

ئەو یى مەكسوورەو لەپاش مەفتوووحە
 عەكسیشى ئىظھار بوئەو مەمدوووحە

یى موتەحەررىك ماقەبلى ساكن
 حەقى ئىظھارە باش ئاگادار بن

زەنە دەربرە لەپىش ھەمزەو ھى
 لەپىش عەین و نوون ئاگات لەخوت بى

ھەموو حوكمى یى ھەبە لەبوواو .
 پىویستە بوئو چاودىرى تەواو

هئ له حرووفی حەلقە و ھەمەسە ، واجبە ئیظھاری بکری ،
 مەخسوس کاتی کە دوو هئ بکە ونە یەک ، وە کو : جباھم .
 ئیظھاری یئ واجبە مەخسوس ئە گەر مە کسوور یئ لە پاش فە تحە وە
 یا مە فتووح یئ لە پاش کە سرە وە ، ھەروا ئە گەر مۆتە حەرریک یئ لە پاش
 ساکنە وە بە مەرجی ئە و ساکنە تە نوین و نوونی ساکنە نە یئ . وە واجبە
 سکوونە کە ی دەربیری کاتی لە پیش ھەمزە وە یئ ، وە کو : لا تئاسوا . یا
 لە پاش هئ وە یئ وە کو : فیه . یا لە پیش نوونە وە یئ . وە کو : آئن المفر .
 یا لە پیش عەینە وە یئ وە کو : فی عین . حەرفی واو لە ئە حکامدا وە کو یئ
 وایە .

بە عزی یاسای گشتی

نەرمی و ناسکی حرووفی سوفلی
 رابگرە بە حەق بە موعتە دیلی

تە فخمی حەرفی ئیستیعلاو ئیطباق
 حومکی قورایە (علی الاتفاق)

حەرفی قەلقە لە ئە یئ ظاہیر یئ
 بە تاییەت کاتی زەنە ی دائیر یئ

لە زەنە ی وە قفا قەلقە لە ی کوبران
 لە زەنە ی حەرفا قەلقە لە ی صوغران

(اللہ اَحَدٌ) وینە ی یە کە مە
 (أَقْرَبُ إِلَيْهِ) وینە ی دوو مە

له مه وپیش باسی چاودیری صیفاقی یه که یه که ی حرووی سی .
کرد ، لیره یش به شیوه ی گشتی باسی صیفه تی به عزه کو مه له حرووی
ئه که ین :

حرووی سوفلی که غه یری حرووی ئیستیعلان ، پیویسته ته ماشای
سووکی و ئیستیفال ه یان بکری . حرووی ئیستیعلاء زیعایه تی عولوییه تیان
بکری ، به تاییه تی حه رفه ئیطباقه کان ، زور ریعیایه تیان لازمه . پیویسته
ریعیایه تی حرووی قه لقه له بکری و باش ده ربیررین . به تاییه تی کاتی ساکن
بن و له کاتی سکوونی وه قفدا زورتر مولا حه ظه یان بکری . به حه رفی
ساکنی ناو که لیمه وه کو قافی (أقرب إلیه) ئه لین : قه لقه له ی صوغرا . به
ساکنی حالی وه قف ئه لین : قه لقه له ی کوبرا ، وه کو (الله أحد) .

ده رزی بیست و یه که م

ئیدغام ئه مه یه حه رفی زه نه دار
گوم بکه ی ته واو له حه ره که دار

موته ماثیل بن یا موته قاریب
یا موته جانیس ئه ی برای طالیب

به عنی سی به شه به شی یه که میان
دیده جی له ناو موته ماثیلان

موته ماثیلان دوو حه رفی وه هان
یه ک بی صیفه ت و مه خره جه که یان

حوکمی وجووبه به یاسای ته جوید
(اضرب بعصاك) که لامی مه جید

به شی دووه مین ده غمی دیته جی
له ناو دوو چه رفا موته قاریب بی

موته قاریبه یین دوو چه رفی ئاوان
نزیك بی له یه ك وه صف و مه خره جیان

(يَلَهْتُ ذَلِكَ . اَرْكَبُ مَعَنَا .
أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ) وینه ن له م شوینا

به شی سییه میان موته جانیشان
صیفه تیان جیایه مه خره جیان یه کسان

(وَدَّتْ طَائِفُهُ) میثالی وایه
بو ده غمی هاوجینس پرووناکی تیایه

که گرده وه بوون موته ماثیله یین
یاخود دوو چه رفی موته قاریبه یین

هه روا دوو چه رفی موته جانیشه یین
وه کو وهرت گرت له سهر میثاله یین

مادام ساکن بی یه که م له وانا
ده غمی پیویسته له دووه میانا

گه لی غموونه ی به شیوه ی مه عرووف
رaboوردن له سهر چاودیری حرووف

لاى ئىمامى حە فەص لامى (بَلْ رَانَ)
حەكەمى ئىظھارە زووش و توومانە

هەم ئىظھارە حەكەم نە وەك ئىددىغام
لەم چەن مېئالەى مە شەوورن لاى عام

لە فەظى (سَبَّحْهُ) لە گەل (قُلْ نَعَمْ .
هُم فَالتَقَمَهُ . فِي يَوْمٍ . أَهَمَّ)

هەروا (لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا) يا صادق الوعد

ئىدغامى كە بىر وەها دىتە جى
يە كەم وەك دوو مە مەتە حە رىك بى

خوواه لە حە رەفە نى مەتە مائىلە ن
ياخود حە رەفە نى مەتە قارىبە ن

وەكو : (تَأْمَنَّا . مَكَّنَّا . خذها
على مَسَلِكِ الحَفَصِ المَقْتَدَى)

ئىدغام لە عورفى ئەھلى تە جوىدا ئە وەيە : دوو حە رەف تىكەل
بەكەى بە يەك و بە ھىز بە جارى بىانخوئىتە وە ، جا ئىدغام بە ئىعتىبارى
مودغەم و مودغەم و فەھى لە سەر سى بە شە : يە كەم ئىدغامى
مەتە مائىلە ن ، كە بىرتى يە لە داخەل كەرنى حە رەفەكى ساكن لە حە رەفەكى
مەتە حە رەفەكىدا ، بە مەرجى ئە و دوو حە رەفە لە وىنەى يەك بن ھاو

مه خره ج و هاوصيفه ت بن ، وه كو : دوو بى له ميثالى : اضرب بعصاك
 الحجر . وه دوو لام له ميثالى : بل لا يخافون . وه دوو ذال له ميثالى : اذ
 ذهب . وهكذا . دووهم ئيدغامى موته قارييه ين كه عيبارته له وه : دوو
 حه رف هاووينه نه بن ، به لام نزيك بن له يه كه له مه خره ج و صيفه تداو
 يه كه ميان ده غم بكه ي له دووهمياندا ، وه كوده غمى حه رفى ثى له ذال دا
 له جومله ي : يلهث ذلك . وه ده غمى بى له ميم دا له جومله ي : اركب
 معنا . وه ده غمى قاف له كافدا له جومله ي : ألم نخلقكم . سييه م
 ئيدغامى موته جانيسه ين كه عيبارته له : ده غمى حه رفى له حه رفىكى
 وه هادا كه نه هاووينه ونه نزيكى يه كه بن ، به لكو هاوجينس بن ، وه كو :
 قى و طيى گه وره له ميثالى : ودت طائفة . وه قى و دال له ميثالى : فلما
 اثقلت دعوا لله . وه لام و رى له ميثالى : وقل رب . وه ذال و ظى له
 ميثالى : اذ ظلموا أنفسهم . وه ميثالى هم نه وعه ده غمانه مان وت له
 باسى چاوديرى صيفاتى حرووفدا ، كه له چ شوينيكدا ده غم هه يه و له
 چ شوينيكدا نيه . جا مادام دوو حه رف له م سى به شانه كه وتنه يه كه و
 نه وو هل ساكن و دووهم موته حه رريك بوو نه وه ده غمى يه كه م له دووهمدا
 پيوسته له سه ر نه و ته فصيله كه باسمان كرد . به لام حه فص (رحمه الله)
 چهن مادده يه كى جيا كردووه ته وه و ئيدغامى تيدا نه كردووه . له به شى
 موته مائيله ين دا ، وه كو : في يوم . كه ده غمى يى (في) نه كردووه له
 يى (يوم) دا . وه له موته قارييه ين دا وه كو : هم فالتقمه . كه ده غمى
 ميمى (هم) نه كراوه له فى (فالتقمه) دا . وه (قل نعم) كه ده غمى لامى
 (قل) نه كراوه له نوونى (نعم) دا . وه وه كو : (سبحه) كه ده غمى حى
 نه كردووه له هى دا . وه ميثالى (لاترغ قلوبنا) كه ده غمى غه ين نه كراوه له
 قافدا له گه ل نه وه شدا هم حه رفانه به موته قارييه ين نه ژميررين . نه مه
 تايسته باسى ئيدغامى دوو حه رفى نه وو هل ساكن و ثانى موته حه رريك
 بوو ، كه به ئيدغامى صه غير مه شهووره .
 نه مئيدغامى كه بير نه وه عيبارته له وه : دوو حه رفى

موتە حەررېك بکە ونه يەك و ده غمی ئە ووهل بکړی له دووه مډا ، خواه ئە و دوو حەررڤه موتە ماښله ين بن ، وه کو میثالی : مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ كَه ئە صله كهی (لَا تَأْمَنَّا) بووه به ره فعهی نوونی لامولفیعل و فه تحهی نوونی ضه میری موتە كه للیمی (مع الغیر) و ده غمی یه كه م کراوه له دووه مډا . یا میثالی : مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي . كه ئە صله كهی (مَكَّنِّي) بووه له بابی ته فعیل و نوونی ئە ووهل مه فتووح و نوونی دووهم مه كسوور بووه و ده غمی ئە ووهل کراوه له ثانیدا . یا ئە و دوو حەررڤه له موتە قاریبه ين بن .

ئە م ئیدغامی كه بیرە له سەر مه ذهه بی ئە بوعه مر جاری یه و دیتە جی له هه موو قورئاندا ، به لام له سەر مه ذهه بی حه فص ته نیا له دوو شویندا هه یه كه یه كه میان له سووره تی (یوسف) دایه و دووه میان له سووره تی (الكهف) دایه . هه روه ها بزائن كه ئیمامی حه فص له جومله ی (لَا تَأْمَنَّا) دا ئیشمام ئە كا . واته له كاتی ته له ففوظ به نوونه موشه دده ده كه دا لیوه كانی ئە لكینی پیکه وه بو ئیشاره ئە لای ئە وه كه ئە و نوونه ، وه ختی خوئی مه ضموم بووه ؛ چونکی حه رفی (لا) نافیه یه و عه مه ل ناكاو ناهیه نیه .

ده رزی بیست و دووهم (مَدّ)

مه د مانای تووله به هه رچوئیک بی
له هه ر له فظیکدا و له هه ر شوئیک بی

یا خو به خو یه و سه به بی نی یه
ئە م مه ده ناوی طه بعی و ئە صلی یه

یانی به بی مه د بوونی نایابه
(قال ، یقول ، قیل) یا بابه

ئه نڊازهي توولي به قه د ئه لفيكه
چون دوو حه ره كه ي ماده ي حه رفيكه

يا سه به ب داره هه مزه يا سكوون
له مه ده رناچي له روبي مه سكوون

توولي زياتره له مه ددي ئه صلي
ناوي فه رعي يه و عاريضي جه لي

ئه وه ي سه به بي هه مزه يه ئه گهر
له عه يني له فظا هاته به ر نه ظهر

مه ددي واجبي موته صيل ناوه
له بو ئه م مه ده هه تاكو ماوه

ميثالي (السوء ، جيئ ، و جاء)
موته واته ري نه قلي قورائه

به دوو ئه لف و نيو به پينج حه ره كات
طوولي پي ئه ده ن ئه هلي قيرائات

ئه وه يش هه مزه كه ي له له فظي ثاني
ثابته برام ئه بي بيزاني

مه ددي جائيزي مونفه صيل ناوه
له بو ئه م مه ده ده تا دونيا ماوه

(قُوا أَنْفُسَكُمْ ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ ،
فِي أَيْمَانِكُمْ) سَنِي مِثَالَن خَاص

ئه ندازه ی کاتی چه درو ئیستیعجال
به وینه ی طه بیعی دیته سه رمه قال

بو کاتی ته دویر به چوار چه ره کات
یانی دوو ئه لف طوولی پی ئه گات

کاتی ته رتیل و ته جویدی کامیل
دوو ئه لف و نیوه ئه ی برای فاضیل

ئه وه ی سه به به که ی سکوونه

ئه وه یش سه به بی سکوونه هه روا
دوو به شی ساغه بی شوبه و هه وا

یا سه به به که ی لازمی ذاته
یا له بهر وه قفه و له عاریضاته

یه که م چوار به شه به یاسای ته رتیب
بو ت به یان ئه که م ئه ی برای نه جیب

به شی یه که میان له مادده ی ته نزیل
مه ددی لازمی که لیمی ئه قیل

هه یه له پاش مه د ساکنیکی وا
ده غم کراوه له حه رفی دوا

به (وَلَا الضَّالِّينَ) به (طامّه) و (صاخّه)
هاتوه وینه یان ته لئی گولباخه

ته ندازه ی طوولی شه ش حه ره کاته
یانی به سیّ ته لف مه ددی ته صواته

به شی دووه میان ته ی برای شه ریف
مه ددی لازمی که لیمی خه فیف

لیرا له پاش مه د حه رفی زه نه دار
ده غم نه کراوه دیاره به قه رار

وه کو : (آلآن وقد عَصَيْتَ)
مه ددی سیّ ته لفه بیزانه به سته

به شی سییه میان به بی ده خيله
مه ددی لازمی حه رفی ته قيله

شوینی حه رفیکه (فواتح) ماوا
هیجاء سیّ حه رفی مه ددی له ناوا

مابه عدی مه ددیش ده غم کراوه
به (ألف ، لام ، میم) وینه ی ته واوه

به شی چواره مین ئه ی برای شه ریف
مه ددی لازمی حه رفی یه و خه فیف

ئه میش به وینه ی براکه ی وایه
به س مابه عدی مه د بی ده غم و دایه

مه ددی هه ردوویان موشبه عه و طه ویل
دوو ه میان خه فیف یه که میان ئه قیل

وه کو (کاف ها) حامیمی ئه عظم
(قاف والقرآن)، (نون والقلم)

حه رفه کان هه شتن وه حی موقه دده س
وان له مه جمووعه ی (عسلکم نقص)

ئه ندازه ی توولیان سی ئه لفی ته واو
خیلافی قوراء نابینی له ناو

به لام له عه ینی (مریم) و (شوری)
دوو شیوه ی زیاد ریوایه ت کرا

یه که م (کالسابق) دووهم دوو ئه لف
یه که م موختاره (لاتتکلف)

مه ددی وه قف

ئه و مه دده یش له بهر سکوونی عاریض
دیته ئاراوه به بی مو عاریض

مه ددی که له بهر سکوونی وه قفه
نه بو که لیمه و نه له بو حه رفه

که وه قفت نه کرد ئاگات له خو بی
مه ددی طه بیعی ئه بی بیته جی

وه کو (العقاب) وه کو (خالدون)
به وینه ی (بصیر) به وینه ی (ممنون)

ئه ندازه ی ئه ویش سی ئه لفه ته واو
مه ددی پی بده به ئیخلاص و تاو

مه ددی لین

مه ددی لین هه یه له سه ر ئیشتیهار
واوو یائیکه صاف وزه نه دار

ماقه بل مه فتووح ، مابه عدی مه وقووف
وه کو (بیّت) و (خوف) لای قورای مه عرووف

مه ددی به دهل

چه ن مه ددی کی تر مه شهوورن به دهم
ئه گه رینه وه بو : (ماتقدم)

مه ددی به ده لی هه مزه ی زه نه دار
(آدم) و (ایمان . مؤمن) دیته کار

ئه م مه دده ناوی مه ددی به ده له
به قه د طه بیعی مه ددی ئه فضه له

مه ددی عیوه ض

مه ددی عیوه ضیش به وه قفه له سه ر
ته نوینی مه نصووب خو ی ئه خاته ده ر

وینه ی (حکیما) وینه ی (علیما)
وه کو طه بیعی دیت له ته علیما

مه ددی چه رفی

مه ددی کی چه رفیش به وینه ی طاها
حا ، له حامیما ، کاف ، له کاف ها

قه سه م به ته نزیل هه مووی طه بیعی یه
سه ره خو بوونیان غه یره شه رعیی یه

مه ددی ته مکین

ینی یه کی ساکن کاتی جی بگری
له پاش ینی مه کسوور که موشه دده د بی

ناوی مه شهووره به مه ددی ته مکین
وه کو (حییتم) وه کو (نبیین)

مه ددی فاریق

مه ددی فاریقی ئینشا له خه بهر
چوار شوینی ههیه راست و موخته بهر

له ئه نعمه دا (الذکرین)
دوو جار مه ذکووره (یا نور عینی)

(الله اذن) له سووره ی یونس
(الله خیر) له نه ملایه و بهس

ئه مانه هه مووی به شیوه ی جه زمی
ئه روڤنه وه سه ر لازمی که ملی

مه ددی صیله

مه ددی به مه ددی صیله شه هیره
مه ددی ته طویلی حه ره که ی ضه میره

بهس بو مه کسووره و مه ضموومی طهبعی
نهك بو مه وقووف و مه فتووحی فه رعی

به م شه رته له پاش سکوونو نه بی
به وینه ی (فیه) ئاگات له خو بی

نه لکابی به وه یش له دوایه وه دی
وه کو (له الدین) کاتی دیته جی

صیله موطله قه لای ئیبنوکه ئیر
پاش سکوونیش دئی به قه صدی ته یسیر

موافیقیه تی ئیمامی زانا
حه فص له صیله ی (فیه مُهاننا)

ئه ندازه ی صیله به قه د یه ک ئه لفه
یانی مه ددیکی طه بیعی صیرفه

ئه گهر هه مزه ی قه طع بی به دوایا
دوو ئه لف و نیوه مه د له ئه دایا

وهك (مِنْ علمه إِلَّا بما شاء
إِنَّه اَضْحَكَ حَسْبِهَا يَشَاء)

(أَلِقَه) له نه ملا (ارجه) له ئه عراف
ساکنن دوورن له صیله ی ئه طراف

به مه د صه دهه زار صه لات و سه لام
له سه ر په هبه ری عاله می ئیسلام

له سه ر مه ددی ئه و بو ئال و یاران
بو په یره وانیش له رۆزگاران

حه رڤي مه د عيبارته له ټه لف ټيکراو له واو به و شهرته ساکن بڼو
ماقه بله که ي مه ضموم بڼو ، له يڼي به و شهرته ساکن بڼو ماقه بله که ي
مه کسور بڼو .

جا حه رڤي مه د دوو به شه : يه که م ټه وه يه هر نه فسي حه رڤه که
خوي بڼو له سهر سه به بي خارجي يه وه نه بڼو . ټه م نه وعه مه دده
پڼي ټه لين : مه ددي طه بيعي و ټه صلي وه کو ټه لفی : قال ، وه واوي :
يقول ، وه يڼي : قيل . دريژي ټه مه به قه د ټه لفيکه که بريتي يه له دوو
حه ره که .

دووه م مه ددي عاريضه که عيبارته له و مه دده به هوي سه به بيکه وه
په يدا بوو بڼو ټه و سه به به يش يا هه مزه يه يا سکونه ، واقه هر ټه لفی يا
واوي يا يڼي يه که له پاشيه وه هه مزه بيڼي وه کو : جاء . يا سکون بيڼي
وه کو : آلاڼ . ټه وه ټه و حه رڤانه مه ددي عاريضيان هه يه و تووليان
بيڼي ټه دري زياد له و ټه نډاره که نه فسي خويان داواي ټه کا .

جا ټه و سه به به که هه مزه يه ، يا وا له عه يڼي ټه و که ليمه دا که
حه رڤه مه دده که ي تيايه و وا له پاشيه وه ټه وه مه دده کان پڼيان ټه لين مه ددي
موتته صيل ، وه ټه نډازه ي تووليان به قه د دوو ټه لف و نيوه ، ميثالي ټه مانه
وه کو : جاء . يجي . وجي .

وه ټه گهر هه مزه که له که ليمه يه کی ترا بوو ، وه کو : اتي امر الله ،
ټه وه پڼي ټه لين : مه ددي مونفه صيل ؛ چونکه سه به به که ي وا له
له فظيکدا جيايه له که ليمه ي مه دده که . هه روا ناوي به جائيز ټه به ن ،
چونکی ټيختيلافي قوراء هه يه له ټه نډازه ي تووله که يداو له ټه نډازه ي ټه م
مه دده دا ټيختيلاف هه يه . له لاي به عزتي قوراء سي ټه لفه و له لاي

به عزتي تر دوو ټه لفه . راجيح ټه مه يه که له کاتي خوښندنه وه ي په له په لدا
به قه د يه که ټه لفه و له کاتي ته رتيلدا سي ټه لفه و له کاتي ته وه سسوطدا دوو
ټه لفه .

ټه گهر سه به به بي مه دده که سکونه ، ټه مه يش له سهر دوو قيسمه ؛

چونکی ئەو سکۆونه یا لازمی که لیمه که یه و له هه موو حاله تیکدا هه یه .
یاخود لازم نیه و له کاتی وه قفه کردن له سه ر که لیمه که دا هه یه و له غه یری
ئه و حاله ته دا نیه . جا به شی یه که م دوو قیسمه :

یه که م ئەو که له غه یری فه واتیحی سووره ته کاندای ، ئەم به شه
پیی ئەلین : مه ددی لازمی که ملی ، جا ئە گهر ئەو ساکنه وا له پاش
مه دده که وه ده غم کرابوو له حه رفی دوا ییدا ئەو وه پیی ئەلین : مه ددی لازمی
که ملی موته ققه ل ، وه کو (ولا الضالین و دابة و طامة و صاخة) . وه ئە گهر
ئه و ساکنه ده غم نه کرابوو ئەو وه ئەو مه دده پیی ئەلین مه ددی لازمی که ملی
موخه فقه ف ، وه کو : (آلآن وقد عصیت) .

دووهم ئەو وه یه له فه واتیحی سووره ته کاندای ، ئەم به شه پیی ئەلین
مه ددی لازمی حه رفی . جا ئە گهر ئەو ساکنه وا له دوا ی مه دده که وه
ده غم کرابوو ئەو وه پیی ئەلین : مه ددی لازمی حه رفی ته قیل ، وه کو
(ألف لام میم) . وه ئە گهر ساکنه که ده غم نه کرابوو ئەو وه ناوی مه ددی
لازمی حه رفی خه فیه ، وه کو حامیم . طاسین . ئەم دوو به شه
حه رفی یه ناویان : مه ددی مو شبه عی حه رفی یه ، ئەندازه ی توولی ئەم
به شه و به شی لازمی که ملی سی ئەلفه .

به شی دووهم له مه ددی که له بهر سکۆونی عاریض ئەب عیباره ته له
مه ددی که په یدائه بی له پیش ئاخری که لیمه وه له بهر خاتری وه قفه له سه ر
که لیمه که ، وه کو : (اولوا الألباب . العقاب . خالدون . مؤمنون .
خبیر . بصیر) له کاتی وه قفه کردنا له سه ریان . ئەمه له حالی وه قفدا
پیی ئەلین مه ددی عاریضی وه قف . وه ئەندازه ی مه دده که ی سی ئەلفه .
ئه گهر وه قفه نه کرا له سه ر که لیمه که ئەو وه به س مه ددیکی طه بیعی ئەمین

که پیویسته چاودیری بکری . جا ئەو هی تائستا با سمان کرد له ئە قسامی
مه ده هشت قیسم بوو :

- ۱ - مه ددی طه بیعی . ۲ - مه ددی واجبی موته صیل .
- ۳ - مه ددی جائیزی مونفه صیل . ۴ - مه ددی لازمی که لیمی ته قیل .

۵ - مه ددی لازمی که لیمی خه فیف . ۶ - مه ددی لازمی خه رفی ته قیل .
۷ - مه ددی لازمی خه رفی خه فیف . ۸ - مه ددی وه قف .

له لای ته هلی ته جوید چهن به شی تر له مه د مه شهووره که
له واقعدا ته گه رینه وه بوسه ر ته م قیسمانه که رابووردن :
یه که م مه ددی به دهل که عیاره ته له مه ددی به دهل بی له هه مزه ی
ساکنی ته خفیف کراو ، وه کو ته لفی آدم و یی ایمان و واوی مؤمن . ته م
مه دده له سه ر ته ندازه ی مه ددی طه بیعی یه .

دووهم مه ددی عیوه ض که بریتی یه له مه ددی که به عیوه ضی
ته نویندا دیت ، وه کو (علیا) له حاله تی وه قفدا که ته صله که ی (علیا)
بووه به ته نوین . جاله کاتی وه قفدا قه لبی ته نوینه که مان کردوه به ته لف .
سییه م مه ددی خه رفی وه کو له و خه رفانه دا که له فه واتیحی
سووره ته کانداه که دوو خه رفی هیجائی ته بن ، وینه ی : طاها و حاله
حامیمداو ها له کاف هادا . ته مانه یش به راستی هه ر مه ددی طه بیعین و
به شیکی زیاده نین .

چوارهم مه ددی ته مکینه که عیاره ته له یی یه کی ساکن که
له پیشیه وه یی یه کی شه دده داری مه کسوور بیی ، وه کو : (وَإِذَا حُیَّتُمْ) و
(مع النبیین) ته مه یش هه ر به ته ندازه ی مه ددی طه بیعی یه .
پینجه م مه ددی که فاریق بی له به یی ئیخبار و ئینشاءدا ، وه کو :
الذَّکَرِینَ ، وه (اللَّهُ أَذِنَ) له سووره تی نیساءدا ، وه : (اللَّهُ خَیْرٌ) له
سووره تی نه مل دا . ته م مه دده یشه به ر مه ددی لازمی موته ققه لی که لیمی
ته که وی .

شه شه م مه ددی لینه که عیاره ته له واویکی ساکن یاخود یی یه کی
ساکن که ماقه بله که یان مه فتووح بی و وه قفه له سه ر مابه عده که یان
کرا بی ، وه کو که لیمه ی (بیت) و (خوف) له ئایه تی (وَأَمَّنْهُمْ مِنْ
خَوْفٍ) دا .

حه وته م مه ددی صیله یه که عیاره ته له واوی یاخود یی یه ک له پاش

ضه میره وه په یدائه بې به مه رجی ته وضه میره مه ضموم بې وه کو : (لَه) یا
 مه کسور بې وه کو : (بِه) به شه رتی له پیشه وه ساکن نه بې وه کو : (فیه) و
 مه ربو و طیش نه بې به مابه عده که یه وه وه کو (له الحق) و (له الدین) .
 به لام ئینو که یر ئیعتیباری صیله ی مه دده ته کا له پاش سکوونه وه ، وه
 حه فص موافقه له که لیا له ثایه تی (فیه مُهاناً) دا . میقداری مه ددی صیله
 به قه د ته لفی که مه گهر هه مزه ی قه طعی له پاشه وه بی ، وه کو : (ولا
 یحیطون بشی من علمه إلا بما شاء) و (إنه أضحک) ته وه مه ددی صیله
 له م شوینه دا به قه د مه ددی مونفه صیلی جائزه واته دوو ته لف و نیوه .
 بیدار بن : هی له ئاخری (أرجه) له ته عرافداو (ألقه) له نه ملدا
 ساکن و مه ددی صیله نین .

دهرزی بیست و سییه م وه قفه

وه قف وه ستانه به یاسای لوغته
 له هه ر شوینیکا به هه ر که یفییه ت

به عورفی ته جوید وه ستانی قاری
 له سه ر که لیمه ی که لامی باری

ته قسامی زورن به لام به کورتی
 پیت نیشان ته دهم چوار به شی پوختی

ئا ته م چوار قیسمه ته ی برای فه صیح
 تامه و کافیه و حه سه نه و قه بیح

وه قفى تام

وه قفى تام وه قفه له سه ر له فظى وا
عه لاقه ى نه بى به رى بو دوا

كه وابوو وه قفه له ويا ته واوه
ئىبتىدايش به ولاى شيرينه و لاوه

نیشانە ى وايه ئەم نه وعه وه قفه
خاتیمە ى به حشه ئه و جوړه حه رفه

ئه ولاى ئه ووه لى به حشكى تره
بويه ئه و وه قفه له شير خوشتره

يا له و جى وه قفا سووره ت ته واوه
سووره تىكى تر دى له دواوه
يا ئه ولاى صه داي حه رفى نىدايه
يا باسى ئه مرو نه هبى خودايه

يا موصه دده ره به لامى قه سه م
يا شەرط و جه زای حە قفى مجسم

ياخو مه قامى وه عدو وه عيده
ئەم لاكە ى وه عده و ئه ولاى ته هديده

ياجنى به يانى دوو حالى وايه
كه ضيددى يه كن وينه ى غه و غايه

هه روا به م شیوه که به یانم کرد
فاریق دیاره لای ئینسانی ورد

وه قفی کافی

کافی وه قفه یه له شوینیکی وا
عه لاقه ی مه عنا بیی بو دوا

بو به روودوا وه قفی مه عنه وی
بیی نه ک ره بطی ئیعرابی و نه حوی
وه ک وه قفه ئه شی له وشوینا بیکه ی
ئیتیدایش ئه شی بو مابه عده که ی

له بو ئه م وه قفه ئینسانی زانا
گه لی نیشانه ی مه عقوولی دانا

مه ئه له ن له دوا ی جیگه ی وه قفی تو
موبته دا هه بی یا فیعلی له نو

یاخود مه فعوولی فیعلیکی مه حذووف
وه ک : (سنة الله) به نه صبه مه عرووف

یا له پاشه وه نه فی مه ذکووره
یا جومله ی مایه ی (إن) ی مه کسووره

یا حه رفی ئیضراب یاخو ئیستیفهام
یا (ألا) له بو میفتاحی که لام

یا (س) و (سوف) حەرفی ئیستیقبال
یا (کلا) لە بوته و بیخی جوههال

وه قفی حەسەن

جا وه قفی حەسەن وه قفیکی وایه
له جیی په یوه ندی له فظ و مه عنایه

به م دوو جیهه ته عه لاقه ی مه عرووف
به ینی ماقه بل و مابه عدی مه وقووف

به لام پاش مه وقووف که لیمه ی لاحق
موته محیم نه بی بو له فظی سابق

به دهل بی یا حال صیفه ت یا ته ئکید
یاخو ئیستیثنای عه للامی مه جید

ئه مانه نیسبه ت به جومله ی مه وقووف
ئه گهرچی نابن به روکنی مه عرووف

به لام ئیبتیدایش به وانه کاکه
زانا قه ت نالی : کاریکی چاکه

مه گهر ئه ووه ل بن بو ئایه ی خودا
وه کو مه روی یه له (رسول الله)

له سه ر ئایاتی (سبع المثانی)
یه ک یه ک وه قفه ی کرد تا به پایانی

دیاره ههروه ها ئیبتیدای فه رموو
به وله فظه به رزه که له دواوه بوو

وه قفی قه بیح

قه بیح وه قفه یه له سه ر له فظی وا
په یوه ندی بیی بو به رو دوا

به نه وعیکی وا مه حه للی مه وقووف
ئیفاده نه کا بو غایه ی مه عرووف

به وینه ی شهرطی بیری له جه زا
مه وصورلی صیله ی نه بی له گه لدا

یاخود مه وصورفی بی ره بطی صیفه ت
موفید بی بو کفر یا له بو بیدعه ت

(مستثنی منه) به بی (مستثنی)
موجیب بی له بو فه سادی مه عنا

(وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ) نابی
که جیگه ی وه قفی قاری زانا بی

یاخود (فویل للمصلین)
که ی شوینی وه قفه بی (الذین)

لای (الذین) به بی صیله که ی
ئه گه ر هوشیار بی چون وه قفه ئه که ی

قاری خه به ردار له سه ر موبته دا
بی خه به ر وه قفه ناکا ئه به دا

جا له هه رشوینی وه قفه ئاوايه
ئی عاده ی مه وقووف شهرتی ئه دایه

یه عنی که وه ستا له به ر ناچاری
ئی عاده ی مه وقووف خیره بو قاری

بیدار به ره وه ئه ی برای شیرین
وه قفه یه نیه واجب بی به دین

وه قفی واش نیه به خو ی حه رام بی
مه گهر له شوینی مایه ی ئاثام بی

مایه ی کوفر بی (أعاذنا الله)
یامو خالیف بی له بو (حکم الله)

له چه ن شوینیکی دیاری له قورئان
وینه ی ئه وانه که ئیسته وتمان

به شهرتی عیلم و عه مدو ئیختیار
نه بو نه زان و موخطیی و ناچار

جا ئه حوالی وه قف بو ت به یان ئه که م
تا به فامی حه ق بیی خاطر جه م

له هه ر شوینیکا که وه قفه ببی
وه قفه به سکوون بو تو دیته جی

ئیشمامیش له بو مه رفووع و مه ضمووم
له وه قفا هه یه بزانه مه علووم

به لکاندن لیوانت هه ردوو
ئه گه ر تو مه یلت له سه ر ئیشمام بوو

له پاش ئیسکانی مه رفووع یا مه ضمووم
(الله أحد) میثالی مه علووم

ره ووم ته حریکه به ده نگی په نهان
وا که بیبسی به عزی حازران

له ره فعه و ضه ممه و که سره و جه ره دا
ئیر قه ت نابی له گه ل فه تحه دا

دوو به شی حه ره که له ره و ما لابه
له بو ئیختیلاس سییه ک ضه وابه

له کاتی ئه دای فه تحه و که سره و ضه م
ئیختیلاس ئه که ن قاریئان به جه م

به لام له لای حه فص ئیختیلاس نیه
به س هه ر (یتقه) تیدا جاریه

له (عَلَيْكُمْ الصَّيَامُ) به عام
قه ت جاری نابی ره وم یا ئیشمام

له هی ضه میریش ئه گهر تالی بی
بو ضه ممو که سره وه له بو واوو بی

هه روا تیی ته ئنیث وه کو (خافضه)
له و حه ره که یشا بلین عاریضه

چوار جیگه قارئی سه کته ی تیا ئه کا
یه که م (عَوَجَا) له ئه لکه هفه دا

له پاش سه کته یی (قَيَّأً) ئه لییت
له م وه قفو سه کته ئاگات له خو ت بی ت

(مِنْ مَرَقْدَنَا) له سووره ی یاسین
پاش سه کته (هَذَا) بلی به ته مکین

سییه م له فظی (مَنْ) له جومله ی (مَنْ رَاق)
پاش سه کته (وَزُنَّ أَنَّهُ الْفِرَاق)

چواره م له فظی (بَل) له ناو (بَل رَانَ)
ئای (مَطْفَفِينَ) باریان گرانه

هه رشوینی له قورئانی پیروژدا بته وی له سه ری راوهستی ، ئه وه به
چه ند ته قسیم به ش ئه کری ، ئه گهر به رودوای ئه و شوینه پیوه ندیان
به یه که وه نی یه نه له له فظو نه له مه عنادا ، ئه وه وه قفه که ت وه قفی تامه ،

واته وه قفه یه که شوینی خویه تی ، وه کو وه قفه له سهر ئاخری سوورته و
 وه قفه له سهر ئاخری باسی که له پیشه وه دهستی بی کراوه . ئەم نه وعه
 وه قفه زۆر مه عقوول و مونا سبه و پیی ئەلین : وه قفی تام ؛ له بهرته وه که
 نوقصانی له وه قفه دا نی یه .

نیشانه ی ئەم وه قفه ئە وه یه که شوینی وه قفه که نیهایه تی باسی بی و
 له پاشیه وه دهست بکا به باسیکی تر . یا له پاش (موقوف علیه) یه وه
 حه رفی نیدا بیی ، یا ئە وه لی ئە مرئ یا نه هیی بی ، یا خود موفته ته ح بی
 به لامی قه سه م ، یا خود جومله ی شه رطیه بی ، یا ماقه بلی مه دده که
 به شاره ت بی و مابه عده که ی ئیندار بی ، یا خود به روودوای جیگه ی
 وه قفه که له و شتانه بن که قه ت نه لکین به یه که وه .

ئە گەر به روودوای جیگه وه قفه که په یوه ندیان هه یه به یه که وه له
 مه عنادا نه ک له له فظدا ، ئە وه مه شه ووره به وه قفی کافی ، هه روه کو
 وه قفه له سهر ئە و شوینه دا باشه ، وه قف له سهر مابه عده که یشی هه ر
 باشه ، بو ئە م وه قفی کافی یه چه ند نیشانه هه یه ، وه کو وجودی موبته داو
 خه بهر ، یا فاعیل و فاعیل ، یا مه صده ریکی مه ن صوب به عامیلیکی
 مه حذووف له دوایه وه یا خود موصه ددهر بی به که لیمه ی (ألا) بو
 ئیستیفتاح ، یا به (إن) هی مه کسووره ، یا به که لیمه ی (بل) بو
 ئیضراب و لادان له مه عنای ماقه بی (موقوف علیه) . هه روا ئە و شوینانه
 که ره بطیان به ماقه بلیانه وه بیی له مه عنادا نه ک له له فظدا .

ئە گەر ماقه بل و مابه عدی (موقوف علیه) ره بطیان پیکه وه بیی له
 له فظ و له مه عنادا و له گه ل ئە و عه لاقه دا مابه عدی (موقوف علیه) جوزئی
 نه بی له ماقه بله که ی ، وه کو فاعیل بو فاعیل و خه بهر بو موبته داو صیله بو
 مه و صوول . خو لاصه ئە گەر له سوورته تی وه قفه له و شوینه دا مه عنای
 که لامه که فاسید نه ده بوو ، ئە وه ئە و وه قفه ناوی وه قفی حه سه نه . بو ئە م
 قیسمه چه ن نیشانه یه ک هه یه وه کو ئە وه که مابه عدی (موقوف علیه) حال
 بی ، یا نه عت بی ، یا به دهل بی ، یا ته ئکید بی بو ماقه بله که ی ، یا

ئىستىثنايى له و . له م شوينەدا ھەرچەند وەقفە لەوشوینەدا باشە ، بەلام ئىبتىدا بە مابەعدە كەي باش نىە مەگەر سەرى ئايەت بى ، وە كورپوايەت كراوە لە (أم سلمه رضى الله عنها) كە حەزەرەت (ﷺ) لە ئاخىرى ھەموو ئايەتەكانى فاتىحە وەقفەي كردوووە و ئىبتىداي كردوووە بە سەرى ئايەتە دوايى يە كە .

ئەگەر ماقەبل و مابەعدى (موقوف عليه) پيوەنديان پىكەووە بوو لە لەفظ و لە مەعنادا ، بە جورى مابەعدى (موقوف عليه) تەكمىلە و تەتيممە بوو بۆ ماقەبلە كەي ، يە شيوەيەك كە بەھوى وەقفە لەسەر ئەو شوينە مەعنای جوملە پيشوووە كە ناقيص بىي لە ئيفادەدا ، وەكو وەقفە لەسەر (الحمد) لە فاتىحەداو ، وەقفە لەسەر فيعل لە پيش ذىكرى فاعيلە كەي و وەقفە لەسەر مەوصوول پيش ذىكرى صيلە كەي ، ئەووە ئەو وەقفە لەو شوينەدا قەبيحە و ناشيرينە (مع العلم) ئيمە لەكاتى ئىختيار قسە ئەكەين ، ئەنا ئەگەر قارىئە كە ھەناسەي توند بوو دروستە وەقفە بكا لەوشوینانە . بەلام موستەحەبە و جوانە كە ئيعادەي (موقوف عليه) بكاتەو لەگەل مابەعدە كەيدا .

بزائن : شوينىكى وانىە لە قورئاندا كە وەقفە لەويدا واجب بى ، ياخود حەرام بى ، مەگەر شوينى كە وەقفە لەوشوینەدا زيان بدا لە ئىعتىقاد و بىروباوەر ، ئەووە وەقفە لەويدا حەرامە و كوفرە . وەيا زيان بگەيىنى بە عەمەلى لە ئەعمالى شەرعى ، ئەووە وەقفە لەويدا حەرامە ئەگەر عالم و عاميد و موختار بى ، بەلام بوقارىئى نەزان يا موخطىئى يا ناچار زيانى نىە . بەلى پيوستە بگەرپتەووە بۆ سەر (موقوف عليه) و ئيعادەي بكاتەو لەگەل مابەعدە كەيدا .

ئىشمام و رەوم و ئىختىلاس

بزائن : وەقفە لەسەر ھەر لەفظى بە سكوونى (موقوف عليه) ئەبى ، يا نائىبى سكوون كە ئەلفە لە مونەووەنى مەنصوبدا ، وەكو

ئەلئیت (وَكَانَ اللَّهُ عَلِيًّا حَكِيمًا) .

بە عزى حالەتى تر هەيه لە وه قفدا ، وه كو ئيشمام بو مه رفووع لە موعرە باتداو مه ضموم لە مه بنیاتدا ، ئەو ئيشمامە عىبارەتە لە وه كه لە پاش ئيسكانى (موقوف عليه) هەردوو لىوى بلكىنى بەيه كه وه بو ئيشاره ئەلای ئەو كه ئەو (موقوف عليه) يە مه ضموم بووه ، وه كو : (اللَّهُ أَحَدٌ) بە سكوونى دال لە وه قفەداو بە ضەمى شەفەتەين پاش ئەو ئيسكانە ، وه كو وتمان .

لیره دا دەرکەوت كه ئيشمام نى يە لە وه قفە لە سەر مه جروورو مه نصووبدا .

رەوم عىبارەتە لە تەحرىكى (موقوف عليه) بە دەنگىكى پەنامەكى وه ها كه حازرانى مه جلیس نەيبیستن . رەوم هەر لە مه رفووع و مه جرووردا هەيه و لە مه فتووحدانى يەو ئەو بى دوو بەش لەو حەرەكه بفعوتىنى و تاقە بەشىكى بمىنى .

ئىختىلاس لە هەموو حەرەكه يە کدا هەيه كه عىبارەتە لە لا بردنى سىيەكى ئەو حەرەكه يە . لای ئىمام حەفص ئىختىلاس نى يە ئىللا لە لە فظى (يَتَقَه) دا .

بزائن كه رەوم و ئيشمام لە ميمى (كتب عليكم الصيام) دانی يە بە ئىجماعى قارىئەكان ، وه لە هىي ضەمیردا كاتى كه لەدواى كه سەر و ضەممەو بى ، یا لە پاش واووىي وه بى . هەر و لە تى تەئىث و حەرەكاتى عارىضە ، يانى : غەيرە ئەصلىيە دا .

بىدارى : لە قورئانى پىروژدا چوار سەكتە هەيه كه ئەبن بەهوى جياکردنە وهى كه لیمە لە پاشەكهى

یە كه م : لە لە فظى (عَوَجَا) لە سوورەتى (الكهف) دا . دووهم : لە لە فظى (مِنْ مَرَقَدِنَا) دا . سىيەم : لە لە فظى (مَنْ رَاق) دا . چوارەم : لە لە فظى (بَل) لە پيش فيعله كه وه لە (بَل رَانَ) دا .

ده رزی بیست و چوارم ئیبتیدا

که وه قفت زانی له لای موقته دا
هم وه ربگره لئی حالی ئیبتیدا

ئیبتیدا نابێ به چه رفی ساکن
بینه هه مزه ی وه صل (لذي الأماکن)

مه صده رو ماضی ته فعالی مه زید
هه مزه ی ته ووه لیان وه صلّه به ته جوید

هه روا فیعلی ته مر موطلّه قا وه صلّه
به س هه مزه ی ئیفعال بوّقه طع و فه صلّه

هه مزه ی ده ئیسمیش هه ر له بوّ وه صلّه
ماباقی قه طعن ته م یاسا ته صلّه

(ابن) و (ابنم) و (امرء) و (اثنان)
(ایمن) و (است) و (ابنة ، اثنتان)

(امرأة) و هه مزه ی (ال) له بوّ ته عریف
هه ر هه مزه ی وه صلّه فه تحه ی بوّ ته خفیف

له ئیبتیدا دا مه وجوودن هه موو
له ناوا ته روّن فه وره ن زووبه زوو

* * *

هه رچی بوّ قه طعه له هه مزه کانا
ئه مینّته وه له گشت مه کانا

به مونسه به ی وه قف و ئیبتیدا
به یاسای ته علیم له بوّ ئیقتیدا

بوّت به یان ئه که م (بتوفیق الله)
حالی (تعوذ) له گه ل (بسم الله)

(تعوذ) له پیش خویندنی قورئان
سوننه تی دینه به نه صصی تی بیان

چ له ئه ووه لی سووره ته کانا
یا له ناوه دا یا له پایانا

هه روا (بسم الله) ئه ووه لی سووره
غه یری (براءة) وه کو مه شهووره

چونکه به فکری زور به ی زانا کان
(بسم الله) جوزئه له سووره ته کان

فکری ئیمامی شافیعیش وایه
ئه م فکره بکه به پایه و مایه

بابی ئادابی تیلاوه ی ئیتقان
ئه م باسه ئه کا به (حق البیان)

هه روا (بسم الله) له ئه ثنای سوورەت
له پیش خویندنا سووننه ته سووننه ت

له شافیعێ وه شیخی عیبادی
ئه م نه قله ئه کا به دل گوشادی

بو (استعاذه) و (بسمله) و سووره
چوار شیوه ی شیرین لاما مان مه شهووره

قه طعی هه موویان یه ك له یه ك برین
وه صلی هه موویان یه ك به یه ك گه یین

وه صلی (تعوذ) به به سمه له و به س
وه صلی به سمه له و سوورەت به نه فه س

(بسم الله) كه وته به یینی دوو سوورەت
سی شیوه ی هه یه کاتی تیلاوه ت

یه که مین قه طعی هه موویان له یه ك
دوو مین وه صلی هه موویان به یه ك

سییه مین وه صلی (بسم الله) ته نیا
به سوورەتی دوا ئه ی برای وریا

وه صلی (بسم الله) به سوورە ی پیشوو
قه طعی له دوا یی به جه فا مه حشوو

مادام ئه قسامى وه قف مه علووم بوو بوتان ، ئه حوالى ئييتيداش
بزائن :

به ئيتتيفاق ئييتيدا به ساكن موته عه سسيرو مه هجووره ، وه بو
ده فعى ئييتيدا به ساكن پيوسته جهلبى هه مزه ي وه صل بكه ين . ئه م
هه مزه يه له حالى ئييتيدا به كه ليمه دا ثابته و له حاليكدا بكه ويته به ينه وه
فه وره ن ساقط ئه بى ، به لام هه مزه ي قه طع وه كو هه مزه ي بابى (افعال) و
هه مزه ي هه رچى (اسماء) هه يه ئيللا ده ئيسم نه بى ، هه مووى له ئييتيدا وه
له به ينا ثابته و له شوينى خويا ئه مينته وه .

جا بزائن : هه رچى هه مزه هه يه له ئه ووه لى ئه فعالى (ثلاثى
مزيدفيه) و (رباعى مزيدفيه) و له ئه ووه لى مه صده ره كانياه وه هه موو
هه مزه ي وه صلن ، ئيللا هه مزه ي بابى (افعال) كه (ثلاثى مزيدفيه)
موصه دده ر به هه مزه يه .

هه رچى هه مزه يش له ئه ووه لى ئيسمه كانه وه هه يه ، وه كو ابراهيم و
اسماعيل و اسحاق ، هه موو هه مزه ي قه طعن ، ئيللا له ده ئيسا كه
عبارهن له : ابن ، ابنة ، ابنم ، اثنان ، اثنتان ، امروء ، امرأة ،
اسم ، است ، ايمن الله . هه روا هه مزه ي (ال) كه حه رفى ته عريفه
ئه ويش بو وه صلّه و له به ر ته خفيف مه فتووحه .

جا به موناسه ي باسى ئييتيدا وه ، باسى ئييتيدا به (استعاذه) و
(بسم الله) ئه كه ين له گه ل خويندى قورئانى پيروژدا . بو ئه م دووانه
له گه ل سووره تدا چوار شيوه هه يه :

يه كه م : قه طعى هه موويان له يه ك ، واته پاش ئه وه كه ويستت
قورئان بخوينى (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) بخوينه وه قفه يه ك
بكه ، جا (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوينه وه قفه يه ك بكه ، جا
ده ست بكه به خويندى قورئان به قه د مه يلى خوئ . دووهم : وه صلى
هه موويان ، به م شيوه له پاش (استعاذه) گورج (بسم الله) بخوينه و جا
قورئان بخوينه .

سَيِّهَمْ : وه صلی (استعاذه) به (بسم الله) وه جا وه قفه یه ك بكه و جا
قورئان بخوینه .

چوارهم : قه طعی (استعاذه) له (بسم الله) وه صلی (بسم الله) به
خویندنی قورئانه وه ، واته پاش (استعاذه) وه قفه یه ك بكه جا (بسم الله)
بخوینه و گورج قورئان بخوینه .

خوئه گهر ویستت پاش ته واوکردنی سووره تی ده ست بکه ی به
سووره تی تر ، لیړه دا سی شیوه هه یه :

یه که م : قه طعی هه موویان له یه ك ، واته پاش ته واو بوونی
سووره ته که وه قفه یه ك بكه ، جا (بسم الله) بخوینه وه قفه یه ك بكه ، جا
ده ست بکه به سووره ته که ی دواوه .

دووه م : وه صلی هه موویان ، واته : پاش ته واوکردنی سووره ته که

گورج (بسم الله) بخوینه و ده ست بکه به سووره تی دووه م .

سَيِّهَمْ : وه صلی (بسم الله) یه به سووره تی دواوه ، واته : له پاش
ته واوکردنی سووره تی پیښوو وه قفه یه ك بكه ، جا (بسم الله) بخوینه و
گورج ده ست بکه به خویندنی سووره تی دواوه .

به لام ئیحتیمالی چوارهم که ئه وه یه : (بسم الله) وه صلی بکه ی به
سووره تی ئه ووه له وه و له پاش وه قفه یه ك ده ست بکه ی به خویندنی قورئان
له سووره تی دووه م ، ئه مه مه ذمووم و مه هجووره و خیلا فی سوننه تی
حه زره ته (ﷺ) .

بزائن : له پیښ ده ست کردندا به خویندنی قورئان (استعاذه)
سوننه ته ټیکراو نه صصی ئایه تی له سه ره . خودا فه رموویه تی : (وَإِذَا
قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) .

هه روا سوننه ته خویندنی (بسم الله الرحمن الرحيم) له ئه ووه لی هه ر
سووره ټیکه وه ده ستی پی ئه که ی ، غه یری سووره تی (براءة) ، چونکی
له لای زوربه ی ئیمامه کان (بسم الله الرحمن الرحيم) داخلې هه موو
سووره ته کانه و به ئایه تی ئه ژمیږری له وان بی فهرق له به ینی سووره تی

فاتیحه و باقی سووره ته کاندای ، به ده لیلی ته وه که چه زره ت له ته ووه لی
 هه موو سووره تیکه وه - غه یری (براءة) (بسم الله الرحمن الرحيم) ی
 خویندووه ، ظاهریش له مه ته ووه یه جوزئی سووره ته که بی هه رچه ن
 کللی سووره ته که یه . به ده لیلی ته ووه یش که چه زره ت وه فاتحی کردو
 ته صحابه کان له کاتی جه معی قورئاندا چ له عه هدی ته بوبه کرداو چ له
 عه هدی عوئماندا (بسم الله) یان نووسیوه له ته ووه لی هه موو
 سووره تیکه وه غه یری (براءة) . هه روا به ده لیلی موافه قه ی فاصیله ی
 (بسم الرحمن الرحيم) له گهل فاصیله ی باقی ئایه ته کاندای .
 هه روا ته گهر له ناو قه دی سووره ته کاندای قورئان بخوینی ، هه روه کو
 (استعاذه) سوننه ته (بسم الله الرحمن الرحيم) یش سوننه ته .
 سیوطی له (اتقان) دا له ئادابی خویندن قورئاندا ته لی : ئیمامی
 عیبادی ته م قسه یه ی نه قل کردووه له ئیمامی شافعی یه وه (رضی الله
 عنه) . ته م مه وضووعانه زور موناسبه که خوینده وار بیان زانی بو ره فتار به
 سوننه تی چه زره تی فه خری عالهم محمد المصطفی صلی الله علیه وعلی آله
 وصحبه واتباعه باحسان إلى يوم الدين .

ئاموژ گاری گشتی

ئاموژ گاری یه بۆ گه وره و بچووك
مه روانن بۆ خو به چاویکی سووك

ئینسان خه لیفه ی خودای ئه کره مه
(خليفة الله) پایه ی ئه عظه مه

ئه گه ر ئاده می پایه دار نه بۆ
ماده ی کائینات بۆ مه دار ئه بۆ

ئاده می جیگه ی جیلوه ی خودایه
دلی پرووناکی عه رشی بالایه

صه دو بیست و چوار هه زار پیغه مبه ر
بۆ قه دری به شه ر کران به ره هبه ر

سا مه گه ر یه کۆ مایه ی نه گبه ت بۆ
پرووی له تاریکی و باری زه حمه ت بۆ

ئه گه ر نا ئینسان کانی ئیحسانه
خه زینه ی خیر و فه یضی ره حمانه

بۆیه له م نه وعا خودا به که ره م
ره هبه رانی نارد ئاده م تا خاته م

عاقیبه ت ناردی ره هبه ری ئه مین
موحه ممد به خیر له بو عاله مین

قورئانی بو نارد بو ریئی سه عاده ت
بو به ختیاری تاجی عیاده ت

مادام ئاوايه پایه ی ئاده می
بو پایه بینه مه ردی عاله می

دین و دونیای پاک به ختیاری یه
بو ماوه ی ژیان ریئی سه رداری یه

به ر له هه مووشت بروانن بو دین
له سه رسوننه تی (فخر المرسلین)

مندالتان بیه ن بو مه دره سه کان
له بو فیربوونی ئایاتی قورئان

قورئان رینوما ی ئاده میزاده
عه قل و حیکمه تی رووخی ئازاده

قورئان بو دین و بو ژینی ئینسان
یه که م یاسایه له سه رووی جیهان

ئه مره به راویژر بو گه وره ی سه ربه رز
ئیطاعه ی گه وره ی داناوه به فه رز

ئەمرە بە عەدل و بە یاسای ئیحسان
ئەمرە بە دووری لە مایە ی نوقصان

ئەمرە بە عیلم و عەمەلی بە سۆز
ئەمرە بە جیهاد بو غایە ی پیروز

ئەمرە بە صیلە ی رەحمی خزم و خویش
هەم ئەمرە بە صەبر لە سەر ئیش و نیش

عیلمە حیکمەتە ئەدەبە و ئەمثال
دەرمانی دەردە حەللالی ئیشکال

دەلیلە لە بووریگە ی سە عادت
چ بوژینی باش چ بو عیبادەت

تەقوایە زوهدە صیدقە صەفایە
شەرمە و شەرەفە و عەهدو وەفایە

چراپی روونە لە بوورۆژی رەش
صەفای دەروونە بو شەخصی بی غەش

بە کورقی قورئان چرای ظولماتە
لە بوژین و دین ئاوی حەیاتە

کەوابی فەرزە لە پێی ئەم نوورا
خۆت بدە ی بە سەر گره ی تە نوورا

قوتابخانه کان وینه ی به یتوللا
بکه ی به مه خزەن بو که لاموللا

هه تا رولله کان به نووری که لام
بین به خاوهن بو نووری ئیسلام

ده رزی ته جویدو ته رتیلی ئایات
وه ربگرن له بو نوورو به ره کات

له هجه یه کی خوش بکه ن به عادهت
چ له بو خوتان چ بو جه ماعهت

خویندن قورئان به شیوه ی دلگیر
جوان ئه کاته وه دلی شه خصی پیر

ئینسان ئه کیشی بو رپی پیروزی
بو صیدق و صه فاو ره حم و دلسوزی

لاده ن له نه غمه ی مونا فی ته جوید
دوو ره له نووری قورئانی مه جید

هه ر زه می هاتوه بو نه غمه ی قورئان
هاتووه بو نه غمه ی زیادی و نوقصان

ئه و له هجه مه قصوو ر بکا به مه مدوود
یا عه کسی ئه وه مه ذموومه و مه ردوود

مه ددی بیّحه د بیّ دووره له ته واپ
ناگونجی له گهل مه قامی کیتاب

که قورئانتان خویند زوو بیکه ن له بهر
هه مووی یا نیوه ی یا له وه که متر

قورئان سه راسه ر عیلم و غیرفانه
عه قیده و دیده و دل و زمانه

هه ر دلیّ قورئان له وا دامه زری
به ئیمان ته ژی و به ئیمان ته مری

هه روا له گه لیا تا (دار البقا)
تا شادی ته کا به نووری لقا

* * *

عولوومی ره سمی له نه حوو له صه رف
ئعراب و بینا و قه لب و ده غم و حه ذف

له گهل زانستی ته صلی ئیشتیقاق
ئینسان ته باته سه ر قولله ی ئافاق

لوغته و وه ضع و مه عان و به یان
فیقهو ئوصوول و حیکمه تی ئینسان

ئوصوولی دین و ته فسیرو حه دیث
خادم ته باته مه قامی ره ئیس

عیلمی مه نطیق و ئادابی سوئال
چران بۆر یگه ی ده عواو ئیستیدلال

هه موو ئه مانه خزمه تن بۆ تو
بۆ دونیاو بۆ دین هه تا رۆژی نو

ئادابی تیلاوه تی قورئان

به ئادابی دین تیلاوه ی قورئان
ئه ساسه له بۆ ته نویری دلمان

به ر له تیلاوه ت ده ست نوێژ بگرن
سیواک بکه ن و قورئان هه لبگرن

ئه گه ر ئاو نه بوو (تیمم) چاکه
ده س نوێژ سیلاحی موئمیننی پاکه

له پاش طه هاره ت برۆنه مزگه وت
یا له ماله وه هه رچۆنی ریکه وت

که چووته مزگه وت به دلکی صاف
نییه ت بهینه له بۆ ئیعتیکاف

له پاش دوو رکات دیاریی مزگه وت
قورئان بخوینه هه رچه ندی ریکه وت

به خاطرجه معی قورئان بخوینه
دلت به نووری خودا بنوینه

ئیمه غافلین حهق غافل نی یه
له نوور وه رگرتن دل ماتل نی یه

ئه گهر ری نه که وت قورئان له جیدا
قورئان بخوینه له ماوه ی ریدا

به لام جاده یه ک پاک له نه جاسه ت
لایق بی له بو ذیکرو تیلاوه ت

گه لی پیویسته شه خصی موسولمان
دائیم طالب بی بو نووری قورئان

به قه دری ئیمکان قورئان بخوینی
خوی له غافلان باش دهرهینی

خوزگه م به وکه سه قورئان ئه خوینی
به هه شتی خالید بو خوی ئه ستینی

به رۆژ یا به شه و چلون ریکه وی
له قورئان خویندن په کی نه که وی

(بین الطلوعین ، بین المغربین)
یا له پاش عه صران یا شه و بهینه بهین

شە و خە لۆه تگاھی ئە هلی ئیحسانە
بە زایە ی نادا ئە وە ی ئینسانە

بۆ شە و هە ستاوە بای (تتجافی)
بۆی رە حمە ت ئە دا بە دلی صافا

رۆژ بۆ زە حمە تە و بۆ خە ولی ژیان
شە و بۆ رە حمە تە و بۆ نووری ئیمان

بە لی شە و بۆ خە و خە و بو سوباتە
سوبات رە حمە تی ماوە ی چە ن ساتە

خۆ دانە نراوە شە و هە تا بە یان
ئادە می بنوی بە وینە ی بی گیان

یا تا نیوە شە و بە لە هوو لە عە ب
عومرت رابووری لە گە ل بی ئە دە ب

بە ش بە شی بکە بە یاسای ساعە ت
سی بە ش لە بۆ خە و بە شی بۆ طاعە ت

شە وی شە ش سە عات ئینسان بخە وی
لە شی بۆ سیححە ت پە کی ناکە وی

مە قصە د ئە مە یە هە رکە سی بۆ خوی
میزانی دانی سوودی بی بوی

له سه ر خویندن و خویندنه وه تو
قورئان قازانجت پی ئە دا کوکو

حه زهت فه رموویه : روژی ده ئایهت
بخوینته وه دووره له غه فلهت

حه رفی ده ئە جره له بو ده صه ده
ئه وای قورئان خاریج له حه ده

نه ك هه ر له بو خوئی بو خزم و كه سی
ئه بی به مایه ی ره همه تی قودسی

ئه گه ر صه د ئایهت بخوینی بو دین
ئه ینووسن له ناو ریزی قانیتین

گه یشته به دوو صه د ئایه تی قورئان
حیفظی ئیمانیه وه سیله ی غوفران

پیشینانی تو به دلکی صاف
قورئانیان ئە خویند (الله) بی گه زاف

واز بینه له وه ی له سه ر ده ست و برد
به شه وو روژی خه تمکی ئە کرد

تو حه فته ی خه تمی یا به دوو حه فته
یا مانگی خه تمی خیریکی مفته

هه رچه ندیکت خویند له زورو له که م
به ئارامی بی و صه فای خاطرجه م

ده ئایه ت له گه ل ته جویدو ته رتیل
چاتره له خه تمی به شیوه ی ته عجیل

ئه مه یه ده رزی شیووخی کیرام
خیره تیلاوه ی ئینسانی ئارام

به ئاوازی خوش قورئان بخوینه
نووری سه عاده ت بو دل بنوینه

که گه یشتیته ئایاتی ره حمه ت
بپاریره وه بو نه یلی نیعمه ت

کاتیکیش خویندت ئایاتی عه ذاب
زوو په نابگره به خودای وه ههاب

وا بریاربده کاتی تیلاوه ت
موناجات ئه که ی لای (رب العزة)

تو ئه و نه بینى ئه و تو ئه بینى
ته جه ل لای که ره م به تو ئه نوینی

که خویندت ته وه ئایاتی سوجده
یه ک سوجده ببه و بیکه به موژده

سوجدە کلیلە بو قاپی ره حەت
فرصەتی به رزه فرصەت غە نیمەت

به لام براکەم ئاگات له خو بی
با دەستووری شەرع ره هبەری تو بی

نە بی به ئازار بو شەخصی نە خو ش
یا هو ی بیداری بو نوستووی بی هو ش

چەن کات و چەن جی له سەر پرووی جیهان
مە که تیلاوہی ئایاتی قورئان

مە کرووہە کاتی هیرشی نوستن
یا به ماندووی له جیدا کہ وتن

یا کاتی خو طبە ی خە طبیی جومعە
ئە وکاتە کاتی ئیرشادی جە معە

کاتی تە دریس و تە علیمی عولووم
نە بی به مایە ی تە شویشی عومووم

یا کاتی وە عظ و ئاموژگاری دین
یا کاتی نوژی فە رزی موسلیمین

یا له و شوینانە پیسە و ناپاکە
پیس له گەل پیسە و پاک له گەل پاکە

يا له ريڱايه ك ري ره وي زوره
له پاك و له پيس به له ك و بوره

له شويڼي غه و غاو ئاشووي جيهان
فريشته ي ره همه ت په نهانه په نهان

بيدار بښه وه خوښندن له موصحه ف
چاكتره له بهر ته ثوبه به و ته شرف

پيروزي قورئان ته گا به چاوان
ته گا به به دهن بو پيرو لاوان

ته نيا ته ماشاي قورئاني كه ريم
ته وابي زوره لاي خوداي عه ليم

ته هليل و ته كبير ، ته حميد بو خودا
ريوايه ت كرا له (رسول الله)

له سووره تي (شرح) تا سووره تي (ناس)
به جيان بښه به صيدق و ئيخلاص

له ئاخروه و پاش خه تي سووره
وه كو له ناوا ته مرو مه شهووره

چ له نوڙا بي و چ ته نيا قورئان
هه رچه نده نايكه ين له ناو نوڙه كان

له ناو فه تاوای خاتیمه ی صوغرا
موژده ی ته وایی به ئیمه درا

* * *

پاش قورئان خویندن یا خه تمی قورئان
دوعای خیر بکه ن بو موسولمانان

دوعا له وکاتا ته گا به قبول
له بهر پیروزی قورئانی مه قبول

بو خوت و ته صل و فه صل و حاشیه
ته گهر موطیعه و ته گهر عاصی یه

هم له بو باقی موسولمانه کان
له ههر شوینی بن به ماواو مه کان

دوعا بو پاریز له ئاشووبی غه یر
هم له بو ته وفیق له سهر کاری خه یر

که تو دوعات کرد به صووره تی عام
زوو وهری ته گری عه لیمی عه للام

مه بهس له دوعا فه وزی مه رame
موهیم طاعه ته و حوسنی خیتامه

قایی ره همه تی وا له سهر پشته
ته م دیوی دینه و ته و دیو به هه شته

* * *

بیدار بینه وه فره له سه رمان
ئیکرامی گه لی خوففاظی قورئان

حیفظی فره زیکه فره زی کیفایه
ئه وان ئه م فره زه ئه که ن ریعایه

حافیظ خه لاتی ره هبه ری لایه
ئه وه نده هه یه وه حی بو نایه

خوزگه م به حالی حافظیکی وا
دلی به قورئان ئاوايه ئاوا

* * *

ئه گه ر ئه ته وی ئه وایی قورئان
هه دییه بکه ی بو موسولمانان

که ده ست پئی کرد نییه تی بینه
به و نییه ته وه قورئان بخوینه

له پاش خه تمه که ی زوو ئیهدای بکه
میثلی ئه وایی بو بریار بده

پیش هه موو له بو شای پیغه مه ران
له گه ل ماباقی گه لی ره هبه ران

سه رده سته ی دیاری بو پیغه مه ره
بو (روح الأرواح) که خو ی سه روه ره

سەلامى خوداى لەسەر بى تا سەر
هەتا هەتايە نەك هەر تا مەحشەر

لەپاش ئەو لەبۆ برادەرانى
لەرەهبەرانى سابىق زەمانى

پاش ئەوان لەبۆ هەموو يارانى
بۆ ئالى بەرزى وەفاكارانى

بۆ ئەهلى بەيتى هەموو بەجارى
بە وینەى باران سەلام بيارى

ئەمجار بۆ هەموو فەردى لەوانە
پەيرەوى خیر بوو لەبۆ ئەمانە

بە فکرى گەلى لەعولەماى دین
خیريان پى ئەگا بە (علم اليقين)

هەرچەندە قارى ئەوابى بۆخوى
ساغە و ثابتە و نەقصى نایى بوى

يەكەمین لەسەر ئەم فکەرە بەمەد
ئىبنوحەنبە لە ئىمامى ئەحمەد

باشە بزانب ئىهداء بۆرەسوول
هەر بۆتە شریفە و ئىکرام و وصوول

ئەگەر ناھەموو ئەوابى ئوممەت
مىثلى كامىلى ئەگا بەھەزرەت

بەلکە بەقەدەر واسىپتەى مابەين
ئەضعاف تەكرارە تا شاھى كەونەين

ژمارەى ئەو مەگەر لای خودا
ئىمە نازانين مەريەك لەصەدا

لەيە كدا دەبى لە دوودا بىستە
لە سىدا چلە ئەم ياسا بەستە

ھەم والىدەين و ئوستادى تەعلیم
شەرىكى ئەجرىن بە صىدق و تەسلىم

ئەوھى مونكىرى ديارى ئىحسانە
ھەر لە صوورە تا وینەى ئىنسانە

بابى لە حىساب قانوونى عەدلە
چەند بابى ئەواب مەقروونى فەضلە

ھەر وھە چاکەى ئوممەت سەراسەر
بەم وەزىنە ئەگات بە پۈھى پەھبەر

چون ئەو وەسىلەى ھىدايەى عامە
ئەو موبەللىغى نوورى ئىسلامە

نووری قورئان و شه ريعه ت يه كسه ر
وا له سه ر عه رشي سينه ي پيغه مه ر
هه ركه س له هه رجی به هه رچونی بی
خز مه تيكي باش له وو بيته جي

مه نبه عی هه مووی (رسول الله) يه
سينه ي نه و ده ریا ي ره حمی خودايه

خودا له و ده ریا دلمان ته ر بکه ي
به کانی فه ضل و فه یض و فه ر بکه ي

به جاهی شاهنی ره هبه ران به عام
خه لاتمان بکه ي به حوسنی خیتام

خاتیمه ی نوور به پارانه وه ی حضوور

(الحمد لله) گه یشته خیتام
(نووری قورئان) م به گویره ی مه رام

خاتیمه م هیئا خز مه تی قورئان
به قه د شانی خوّم نه ك نه علامه کان

خز مه ته كه یشم كرد به دیاری
له بو حضووری مه حبووبی باری

له بو باره گای به رزی پر نه نوار
بو تکارکاری گه لی تاوانبار

بۆتكاكارى كۆمهلى ئەخيار
فېداكارانى چەرخى رۆزگار

بۆئەوان لەبۆرزگارى و نەجات
بۆئەمان لەبۆبەرزى دەرهجات

خۆيشم يەككىم لەتاوانباران
لەبەدکردارى لەشەرمەساران

شەرمەسارىكم هاتم بۆدەرگات
پەنام هیناوه (يا ذا البركات)

لەبۆئەنوارى بۆدلى تاريك
پى رزگار بىم لەرىگەى بارىك

لەبۆيارمەتى لەماوهى ژىنا
لەسەر خزمەتى لەرىگەى دىنا

بۆدەفعى فیتنەى نەفسى ئەممارە
بۆچارى شەیتان لەم رۆزگارە

(كى اعتمد روحا على الله
وأفوض امرى إلى الله)

باوەرم وایە خەیرولوەسیلەى
وەسیلەى نوورو نەیلی فەضیلەى

ئەزانم نووری قورئانی بىّ حەد
سەرى والە لای واحیدی ئە حەد

ئەم سەرە کەیشى بۆ فەيضى مە دەد
لە سینەى تودا ئە بته موجه دەد

يانى رۆحى تۆ (يارسول الله)
مە ظهەرە لە بۆ تە جە لای ئە لالا

ئە و رۆحە کە وا (روح الأرواح) ه
مە نبە عى نوورى خىرو ئىصلاحە

هە زاران رشتەى لیوہ دە ر ئە چى
ئە گا بە دلى حوبى توى تىابى

يانى رۆحى تۆ سیرى پە نهانە
جیگەى کارە باى هە موو جیهانە

بە بى ژمارە خطووطى وایر
ئە گا بە دلى موحىبى طاهیر

بە لکوبە هە موو عە بدیکى خودا
کە دوستى تۆ بى بۆ فەيضى هودا

ئەم رەبطە یش بە دل هە تا هە تايە
چون کارە باکەى خاوەن بە قايە

منیش هه رچی هه م خو له ئومه تم
له م باره گادا روو له ره همه تم

نووریکم ئه وی بو رابیطه ی به ین
(یا معدن العلم یا منبع العین)

رابیطی وابی دائیم و تام بی
بو من وه سیله ی حوسنی خیتام بی

دوو باره له نو (الحمد لله)
له (نووری قورئان) به شمان پی درا

به ره سایه هات بو هیزی دلمان
بو چرای دل و مال و مه نزلان

بیسته می صه فه ر شازده ی نیشان
پیش نویژی جومعه ی (مجمع الاحسان)

له حوجره ی به رزی مه دره سه ی ثانی
له باره گاهی غه وئی گه یلانی

(قدس الله سره العزیز
بالنور الساری لأهل التمیمین)

تاریخی کوچی شای شیرین خیصال
هه زار و سیصه د نه وه دو یه ک سال

میژ ووی میلادی عیسای پرکه مال
هه زارو نوصه د حه فتادویه ک سال

سه لامي خودا بی حه دو حیساب
نازل بی بویان هه م ئال و ئه صحاب

به ندهی نووسه ری ئه م چه ن ده رزانه
ئه م جه واهیری پرووی سه رعه رزانه

ناوونیشانم به شیوهی خالیص
عه بدولکه ریمی له قه ب موده پرپرس

ناز ناوی شیعرم به شیوهی عامی
بو بابی ئه ده ب ئه نووسم (نامی)

(فالحمده لله حمداً بالتّمام
على الانعام بحسن الختام)

(الحمده لله) لی بوومه وه له نووسینی کتییی (نووری قورئان) له سیره تی
حه زره تداو له ته ئینخی قورئان و عولوومی قورئان و ته جویددا ، له روژی
جومعه ی بیستی سه فه ری سالی هه زارو سی صه دو نه وه دو یه کی
هیجری ، ریکه وتی شازده ی نیسانی هه زارو نوصه دو حه فتاویه کی
میلادی ، له مه دره سه ی گه یلانی له به غداد . وانا الفقیر عبدالکریم محمد
المدرس الكردي الشهرزوري غفر الله له ولوالديه ولسائر المسلمين ،
آمین .

پیرست

بابه ت	لاپه ره
دهرزی یه که م (سیره تی پیغه مبه رد . خ)	۱۸
دهرزی یه که م به په خشان	۲۴
دهرزی دووهم سه ره تای وه حی	۲۹
دهری دووهم به په خشان	۳۵
دهرزی سی یه م	۳۷
دهرزی سی یه م به په خشان	۴۲
دهرزی چوارهم به هونراوه یی	۴۸
نووری قورئان	۵۵
دهرزی پینجه م : که لامی خوا چند مه عنای هه یه و	
مه عنای نازل بوونی چی یه ؟	۵۷
دهرزی پینجه م به په خشان	۶۰
دهرزی شه شه م هاتنه خواره وه ی جوبره ئیل	۶۴
دهرزی شه شه م به په خشان	۶۶
دهرزی حه وته م : بوچی قورئان به به ش مه ش هاتوته خواره وه	۶۷
دهرزی حه وته م به په خشان	۶۹
دهرزی هه شته م	۷۱
دهرزی هه شته م به په خشان	۷۶
باسی مه ککی و مه دهنی	۷۸
یاسی ئایاتی حه ضه ری و ئایاتی سه فه ری	۸۰
ئایاتی نه هاری یه و له یلی یه	۸۰
ئایاتی سه یفی و شیتائی	۸۱
ئه وهل ئایه تی که نازل بووه و ئاخر ئایه تی که نازل بووه	۸۱
قیرائاتی موته واته رو ئاحاد و شاذ	۸۲
بو ئاگاداریی براده ران	۸۳

	باسی ئه و ئه حوالانه که عاریضی ئه لفاظ ئه بن
۸۴	وه کوو غه ریب و مه جازو موشته رهک
۸۷	ده رزی نویه م ئه سبابی نزوولی قورئان
۹۰	ده رزی نویه م به په خشان
۹۱	ده رزی دهیه م نووسه رانی وه حیی موقه ددهس
۹۶	ده رزی دهیه مین به په خشان
۹۷	ده رزی یازدهیه م باسی ئه وانیه قورئانیان له به ربووه
۱۰۰	ده رزی یازدهیه م به په خشان
۱۰۲	ده رزی دوازدهیه م جه مع کردنه وهی صیددیق بو قورئان
۱۰۶	گرد کردنه وهی قورئان له چه رخی ئه بووبه کری صیددیقا
۱۰۹	جه معی عوتمان کوپی عه ففان بو قورئان
۱۱۹	ده رزی سیازدهیه م لیکولینه وهیهک
۱۲۱	تکا ورجایهک
۱۲۷	ده رزی چواردیه م قیرائاتی سه به
۱۳۰	ده رزی چواردیه م به په خشان
۱۳۲	ده رزی پازدهیه م قورپرای سه به
۱۳۶	به یانی وه لادهت و وه فاتی قورپرای سه به
۱۳۸	ده رزی شانزدهیه م
۱۴۰	مه خاریجی حورووف
۱۴۴	ده رزی شانزدهیه م به په خشان
۱۴۴	مه خاریجی حورووف
۱۴۷	ده رزی هه قدهیه م له صیفاتی حورووفدایه
۱۵۰	ده رزی هه قدهیه م به په خشان
۱۵۲	ده رزی هه ژدهیه م راگرتنی صیفاتی حورووف
۱۶۵	ده رزی نوزدهیه م
۱۶۸	ده رزی بیسته م

۱۷۲	به عزى ياساى گشتى
۱۷۳	ده رزى بيست و يه كه م
۱۷۷	ده رزى بيست و دووهم (مذ)
۱۷۹	نه وهى سه به به كه ي سكوونه
۱۸۲	مه ددى وه قف
۱۸۲	مه ددى لين
۱۸۲	مه ددى به دهل
۱۸۳	مه ددى عيوهض
۱۸۳	مه ددى حه رفى
۱۸۳	مه ددى ته مكين
۱۸۴	مه ددى فارىق
۱۸۴	مه ددى صيله
۱۸۹	ده رزى بيست و سى يه م وه قفه
۱۹۰	وه قفى تام
۱۹۱	وه قفى كافى
۱۹۲	وه قفى حه سه ن
۱۹۳	وه قفى قه بىح
۱۹۸	ئيشمام و رهوم و ئىختىلاس
۲۰۰	ده رزى بيست و چواره م ئىبتيدا
۲۰۶	ناموزگارىي گشتى
۲۱۱	ئادابى تىلاوه تى قورئان
۲۲۲	خاتيمه ي نوور به پارانه وهى حوضوور

له نامه خانه ی نیشتمانیدا له به غذا ژماره « ٦٠٠ » ی سالی ١٩٨٥ ی دراوه تی

له چاپخانه ی (دار آفاق عربیة) له به غدا له چاپ دراوه